Sri Papanasam Sivan's Compositions

Sri Papanasam Sivan composed more than 2000 songs, mostly in Tamil. 800 of these were for Tamil films. This set contain just 400 of his Carnatic music compositions. It appears that the rest are yet to appear in print. The source of these compositions are the four volumes of his compositions by Dr.Rukmini Ramani, daughter of Sri Papanasam Sivan himself. The books also contain detailed notation for singing. We recommend that you buy these books, to encourage such publications. They cost about Rs.75 each. Copies can be had from the author:

Dr.Papanasam Rukmini Ramani,
B-5 Rohini Gardens, Raja Annamalaipuram,
Madras 600028.

The following people typed these 400 compositions voluntarily. This noble project was initiated by Dr. Srinivasan. We hope this will promote Sri Sivan's wishes of making his contributions to Tamil Music and Culture available to the world.

Vol 1. 1-49   K.Srinivasan <srini@ireq.ca>
Vol 1. 50-100 Lalitha and Siva Mani <samani19@mail.alliance.net>
Vol 2 & 3   Vijaya & Kumar Mallikarjunan <vijaya@usa.pipeline.com>
Vol 4   Lalitha and Siva Mani <samani19@mail.alliance.net>

Here is a note based on an article in Sruthi Magazine June 1990.

Sri Sivan received several titles including "Tamil Tyagaraja". Some of the films for which he composed songs are ambikapathy, nandanaar, sakuntalai (sung by MSS), Savithri (sung by MSS), Sivakavi (sung by MKT), Thyagaboomi (sung by DKP). The Music Acadamy of Madras was extremely late in recognizing him.

He was born in 1890 in Polagam near thanjaavoor to Sri Ramamritha Iyer and Yogambal. He was called Ramaiah by people close to him. The Papanasam of Sri Sivan is between Kumbakonam and Thanjavoor, with its own railway station served by passenger trains. That is where his brother stayed and he used to pass much of his time there. From 1898 to 1910 he lived in Thiruvanthapuram. In 1917 he married Lakshmi, daughter of Sri Ayyaaswami Iyer of Nagapattinam. He also translated many Malayalam and Sanskrit works into Tamil. He passed away in 1973 at the age of 83.

Note: Please send typographic corrections to:
Kumar Mallikarjunan e-mail:pmallik@cfsqe.griffin.peachnet.edu, who is maintaining these files in his site.

1.1. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
உண்டு குல தெய்வராமன் நமக்குண்டு
உயிர் யாவும் புரக்கும் ஐயன் (உண்டு)

அனுபல்லவி:
தொண்டு செய்து ராமராமவென்று
துதிப்போர் குடி தாங்கும் கருணை நிதி (உண்டு)

சரணம்:
பண்டு பொறுக் கொணாப்பிழை பொறுத்துக்
கொண்டு சரணமென்று க தறிய
மிண்டன் காகாஸுரனுக்கு அருள்
கோதண்ட பாணி எனும் தீனசரண்யன் (உண்டு)

1.2. ராகம்: தோடி தாளம்: மிச்ர ஏகம்

பல்லவி:
கங்கையணி செஞ்சடையானைக்–கண்டுகளியாத
கண்படைத்து மென்பயன்பெற்றாய்–பேதை நெஞ்சமே (கங்கை)

அனுபல்லவி:
செங்கமலச் சேவடியும் செங்கை வரதாபயமும்
செம்பவளவாயும் தயை சிந்து மருட்கண்ணுந்திகழ் (கங்கை)

சரணம்:
கொங்கைகுலுக்கி வெவ்விடக் கண்கள் சுழற்றி மஞ்சளா
லங்கம்னுக் கித்திரிய மங்கையர் மயக்கில்
உழன்றங்க வர்தமல் குற்றடப் புன்குழியில் வீழ்ந்தவமே
கங்குல் பகலும் சுழலும் மங்கு தொழில் விட்டுமதி (கங்கை)

செங்கமலை நீலோத்பல மங்கை உருவவொரு
சிங்கவனை மேயவனை கங்குலிடை அன்பர் பொருட்டு
இங்கிதமாய்ப் பண்புரைத்த துங்கவிடை வாஹனனை
அங்கஜனுடல் அழியக் கண்கனலைச் சிந்தும்மதி (கங்கை)

வாஸவனஹந்தையினால் மோசமுறவன்பு செயும்
ராஜன் முசுகுந்தனுடன் காசினியில் வந்தவனைத்
தேசம் புகழாரூர் நகர் வாஸனை ஈசனை ராம
தாஸன் பணியும் ஸ்ரீத்யாகராஜனை மெய்யன்புடனே (கங்கை)

1.3. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
கடைக்கண் நோக்கி காவாதது மேனோ!
கருணாகரனே! ஹரனே! கபாலி நின்

அனுபல்லவி:
அடைக்கலம் என்று அடியேன் உனை நம்பி
அலறுவது உன் செவி புகவிலையோ கருணைக் (கடைக்)

சரணம்:
ஆவா வறுமை எனும் பாவி எனைப் பிடித்து
ஆட்டி தினம் தினமும் வாட்டி உயிர் வளர்க்கத்
தேவா யாவரேனும் காவாருண்டோ சீ என்றெங்கும்
திரியச் செய்ததன்றி யான் புரியும் பிழை ஏதையா (கடைக்)

மயிலாய் உனை பூஜித்த சயிலேந்திரன் புதல்வி
மாதா கற்பகாம்பிகை நாதா! கடற்கரையின்
மயிலாபுரிக்கிறைவா! கயிலாசத்துறைவோய்!
மகிமை குறைந்திடுமோ? தகுமோ? அகதியென்னைக்(கடைக்)

தொ-்ை-த் துன்பங்களுக்கோர் எ-்ை-யின்றி எந்நாளும்
சோதனை செய்தா-் நாஸ்திவாதிகள் நகையாரோ
க-்ே-ா உனது மனம்? க-்லும் கரைய நின் முன்
கதறும் ராமதாஸனை உதறித் தளாம-் அருட்(கடைக்)

1.4. ராகம்: தோடி தாளம்: தேசாதி

ப-் – வி:
க-ி தீருமோ கருணை வருமோ
க-ியுக தைவதமே எனது (க-ி தீருமோ)

அனுப-் – வி:
ப- கோடி ஜன்மம் எடுத்தே இளைத்தேன்
பாவிக்கிது போதாதோ இன்னும் வாதோ என்றன்(க-ி தீருமோ)

சரணம்:
பன்னிரு கையனே ஆறுமுகையனே
பங்கஜ நயனன் மருகய்யனே
என்னிரு கண்ணே முருகையனே மெய்யனே
இன்னும் சோதனையோ ஸூரர் கோவே என்றன்(க-ி தீருமோ)

1.5. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
கார்த்திகேய காங்கேய கௌரீ தனய
கருணா-ய அருள் திருக் (கார்த்தி)

அனுப-் – வி:
சீர்த்திமேய தென்பரங்குன்று திருச்
செந்தி-் பழனி ஸ்வாமிமலை- மேலும் வளர் (கார்த்தி)

சரணம்:
குன்றுதோறும் அழகர் கோயி-் தனிலும்
குஞ்ஜரியும் குறக்கொடியும் தழுவுதிண்
குன்றம் அனைய ஈராறு தோள்களோடு
குஞ்ஜரமென உ-வும் சரவணபவ (கார்த்தி)

மா-்மருக ஷண்முக முருக குஹா
மகபதியும் விதியும் தொழும்
மாதங்க வதன ஸஹோதர அழகா
வே-் மருவும் அம-கர கம-ா
குறுனகை தவிழ் ஆறுமுகா
விரைவுகொள் மயூரபரி
மே-்வரு குமரா சூரறு ஸமரக் (கார்த்தி)

காமரிபுவின் அபிராம சுத நின் திரு
நாமம் மறவேன் குறை தாமதமின்றித் தவிர்
க-ியுக தேவதையே – திருவடி
கைதொழுவார் நிதியே – அடிமையின்
காமம் முத-் பகைவரைச் சிதைத்துக்
கடாக்ஷி ஷடக்ஷர ராமதாஸன் தொழும் (கார்த்தி)

1.6. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
குன்றம் குடி கொண்ட வே-வா
குன்றமாது மருவு பரம் (குன்றம்)

அனுப-் – வி:
மன்றம் கு-விய நடனசிகா
மணி புத-்வனே மயி-்மிசை வரும் திருப்பரம் (குன்றம்)

சரணம்:
உன்றன் புகழ் கனவிலும் ஒரு கணமும்
மறந்திருந்து அறியேனே
உன்றன் கருணை சிறிதும் வரவிடை- யே
என்றன் துயர் சிறிதும் ஒழியவிடை-
இறைவனே அருமறை ஒ-ி மிகு திருப்பரம் (குன்றம்)

1.7. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
தாமஸம் ஏன் ஸ்வாமி தமியேனுக்கருள் செய்ய
தாரகம் வேறு யாரய்ய ஸ்வாமிநாதா (தாமஸம்)

அனுப-் – வி:
பூமி மணவாளனும் பூவி-் வளர் அயனும்
புரந்தரனும் பணி அரவிந்தச் சரண் பணிந்தும் (தாமஸம்)

சரணம்:
பாவையர் மையல-் மேவி பஞ்சுபடு
பாடு பட்டு மதி கேடு அடைந்து-மா
பாவ வினை உட-் மேவி நின் அருள்
பற்றிழந்து இதயம் நொந்ததே
ஆவே-ாடு உன் அருள் மேவ வென்று மனம்
ஆசை கொண்டு மிக வாடுதே
சாவே-ாடு க திர் வே-ணிந்து என் உளம்
சா- மகிழ மயி-் மே-ி-் வர இன்னமும் (தாமஸம்)

போதும் போதும் இந்தப் புழு ம-ப் பிறவி
போதும் போதும் அரி பிரமன் வாழ்வும் இனி
போதும் உன் திரு விளையாட்டும் அன்னை கரு
வாஸம் எனது திண்டாட்டம்
ஏது இனிமே-் பொறுக்க முடி-
யாது கருணை புரியாது என்னுடனே இவ்-
வாது உனக்கு உதவாது ஸொகுஸூடனே
மாது இருவர் மருவும் மா-் மருகனே இன்னும் (தாமஸம்)

சந்த்ர பிம்பமுகம் ஆறும் ஆறிரு
கடாக்ஷமும் வரை மார்பமும் மிளிர்
சக்தியும் அபய வரத அங்கைகளும்
சரண அம்புஜமும் காணவென்
பந்தம் நீறுபட வந்து க ாட்சியது
தந்தருள் ப ரமன் மைந்தனே
சந்தம் இ- து எனினும் ராமதாஸன் கவி
சொந்தமெனவே செவியேற்கும் குஹனே இன்னும் (தாமஸம்)

1.8. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
தேவி பாதம் பணிந்தேன் – அனவரதம் வரதே பர (தேவி)

அனுப-் – வி:
காவியார் நி- ங்கள் சூழும் நாகைக்
காயரோஹணெசன் நேயமொடு மகிழ் தூயவடிவு கொள் (தேவி)

சரணம்:
ஆர் துணைப்பாரம்பா இந்த உ- கினி-் –
ஆதரவாய் உனது அடியவர்- தனைப்
பார்ப்பவர் எவர் பசி தீர்ப்பவர் எவர் கொடும்
பாவி என்று நீயும் தள்ளி விடாதே
பாதி மதி நன்முடி மீதி-் ஒளிரவணி
பார்வதி அடியவர் ஆர்வமொடு பணியும்
பாத ம- ரை ஒரு போதும் இதய
மறவாத வரமருள் புராரி யிடமமரும் (தேவி)

1.9 ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

பட்-வி:
பதித பாவன ராம பசுபதினுத நாம
பரிபூர்ண ஸத்ய காம பரம் ஜோதி: பரந்தாம

பங்கஜோபம சரண பக்தாபீஷ்ட விதரண
சங்கட ராசிஹரண ஸம்ஸாரார்ணவோத்தரண

ஸாமஜாபயதாயக ஸர்வ புவன நாயக
ராம ஸாகேத நாயக ராமதாஸ ஹ்ருன்னாயக

1.10. ராகம்: தோடி தாளம்: ரூபகம்

பட்-வி:
ராஜகோபா- தேவாதி தேவனே ஸ்ரீ (ராஜகோபா-)

அனுபட்-வி:
ஸ்ரீ ஜகதீச ஜகமெட்-ாம் ஈன்ற
செங்கம- நாயகி மருவும் மணவாள (ராஜகோபா-)

சரணம்:
தேவர்கள் பணிந்து என்றும் வசித்திடும்
தக்ஷிண த்வாரகை என்று புகழ் பெறும்
பாவன சம்பகாரண்ய புர வாஸ
பா-கோபா- பக்தமனோ ஹம்ஸ - நின்
சேவை ஒருதரமே - செய்தா-
ஆதரித்தாளும் ராமதாஸன் பணிந்திடும் (ராஜகோபா-)

1.11. ராகம்: தன்யாஸி தாளம்: த்ரிபுடை

பட்-வி:
திருவழுந்தூர் வாழ் மாதவா - ஸ்ரீ வாஸுதேவா (திருவழு)

அனுபட்-வி:
பரிவாய் ரங்கநாயகி மருவும் ஜகன்னாயக
பரிவாய் ரங்கநாத ஸரஸிஜ ம-ர்ப்பாதா (திருவழு)

சரணம்:
க-ியின் கொடுமையா- நின் கருணைத் திறம் மறந்து
க-க விழியார் காமக் கட- வீழ்வேனை ஆட்கொள்ளு
உ-கு புகழ் காவேரி - நதியின் வட பா- ஈரேழ்
உ-கை அளந்து வெண்ணை உண்டு தொண்டர் ப ரவத் (திருவழு)

1.12. ராகம்: தன்யாஸி தாளம்: ஆதி

பட்-வி:
மரியாதை தானோ அய்யனே -தேவாதி தேவ இது (மரியா)

அனுபட்-வி:
தெரியாத பருவத்தே திருப்பாதம் தனைக் காட்டித்
திரையா- உருமயக்கித் தெருவி- திரியவிடுவதும் உனது (மரியா)

சரணம்:
பிறவிக் கட-ி- அமிழ்ந்து அழும் தருணமதி-
பிரமன் மா- பரவும் நின் திருநாம சுவை கண்டும்
பிறவிடைய மயக்கா- பிணி கொண்ட பிண நெஞ்சா-
பிறவிக் குருடன் கண் பெற்றிழந்தா- என மன முழ- விடுத- (மரியா)

இளம் சேய் மறந்திடினும் ஈன்றாள் மறப்பதுண்டொ
எளியோர் ஆயினும் பிச்சை எடுத்தும் பா-ித்திடாரோ
பளிங்கிமொளி போ- தன்னுள் ப- பூதங்கள் தோற்றப்
பரதத்வமான பரம் பொருளே தந்தையே நின் விந்தை இது (மரியா)

இனிமே முடியாது இந்த இருளி பு–ம்பி அழ
இறக்கமி ை–யோ ஐயோ இனி என் செய்வேன் ஈதென்ன
அனியாயமோ அமரா பெருமானே பிறவி தீர்த்து
அருள் வாரயோ எந்தன் அப்பனே பவப்பிணி பிணித்திடுத (மரியா)

1.13. ராகம்: புன்னாக வராளி தாளம்: ஆதி

ப–வி:
உன் பாதமே சரணம–ா உறுதுணையிை– இறைவனே (உன்)

அனுப–வி:
என்பாதகம் தொை–த்து இன்பங்கொடுக்க ஆதி
கும்பேசா உன் போ க்ருபை
கொண்டோர்கள் கண்டிே–ன் இங்குன்....

சரணம்:
சீரார் குடந்தை நகர் வாஸா
திருவும் பணியென்ன என்னை
ஸ்ரீ மங்கள நாயகி நேசா
வாராய் என் துயர் யாவும் தீராய்
க்ருபைக் கடைக்கண்
பாராய் அன்பரோடென்னை நேராய்
வைத்தருள் புரி (உன்)

சிந்தை விழி குளிரச்செய்யும்
திருவடி முடி யளவு
மணிந்த நவமணிப் பணியும்

1.14. ராகம்: புன்னாக்வராளி தாளம்: ஆதி

ப–வி:
ஶிவகங்கா நகர நிவாஸினி – ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரி மாமவ

சரணம்:
அபயவரதே அம்ப மாயே நிக –
மாகணித விபவே – ப ரமஶிவ ஜாயே

வதனருசி விஜித கமே– – உபய
பார்ஶ்வவிராஜித வாணீ கமே–

ஸதா ராம தாஸனுதே ஶரணா–கத
ஜன பா–ன சணஶபசரிதே

1.15. ராகம்: மாயாமாளவகௌள தாளம்: ரூபகம்

ப–வி: பதம–ரே கதியென நம்பினேனய்யா – நின்

அனுப–வி:
சதம–வே நிதமுறுதுயர் ப–வே – தரணியி
தனஜனகன மெனுமொடும்
உறவு கனவு நிகருமெனும் நினைவொடு வனஜ (பத)

சரணம்:
தவமறியேன் ஞான் அனுபவமறியேன்
வேதாந்ததத்துவமறியேன்
பக்தியின் இ–க்கணமறியேன்
மெத்தக்கை தவமுடையேன் பேராணவமுடையேன்
ஆயினும் நின்னாதரவு தந்தருளி
என்றனுக்காதரவு தீர்த்தருளு மூர்த்தியென்றுன் (பத)

1.16. ராகம்: பரசு   தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
அடிம– ரிணையட் – ாட் மருகதி அவனியிட் அறியேனே

அனுபட் – வி:
இடருறும் பவமெனும் கட–ிடைப் படுமுழு
மடையினை ஈசா நீ கைவிட நினையாதே உனதுதிரு(வடி)

சரணம்:
அஞ்சுப– வேடராற்றுஞ்சு நெஞ்சா–ிப்பிர
பஞ்சமிதிட் மிஞ்சியது சஞ்ச– மே சம்புவே
கஞ்சனெழுத்தின் உன் கொடும் சினமொடு வரும்
வெஞ்சமதூதருக்கு அஞ்சினேனுக்கு உனது திரு (வடி)

1.17. ராகம்: ஸாவேரி   தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
கட் – ாத ஏழையட் – வோ–எவ்வாறு உன்றன்
கருணை பெறுவேன் சொட் – ம்மா (க ட் – ாத)

அனுபட் – வி:
கொட் – ாத மா தவம்
கொண்டோர் தொழும் நின்றிருக்
கோமளச் சேவடித்
தாமரையிட் –மடமந–மடங்கவே (க ட் – ாத)

சரணம்:
பொய்யன் கொ‌ை– செய்யும் குடிகேடன்
புன்மொழியாடி பெரும் க ளவாடி
வெய்யன் கொடியன் குடியன் கேடி
விடர்களிட் முன்னாடி
மெய் அன்பு என்பது சிறிதும் இட் – ாத
வேடமிட்ட ஆஷாடபூதி என

வையகத்துள்ளோர் வசைமொழி சொட் –
மாதேவி நின்னுள்ளமும் எனையெள்ள
வருத்தமுறுபவ பந்தமுனோய்களும்
தரித்திரமும் மனவன்மை அழிக்கக்
கருத்தின் ப்ரிபுர நிர்ம– பத
கம– ங்களை என்–ம– ங்கெட–வணங்கிடக் (க ட் – ாத)

1.18. ராகம்: பூபாளம்   தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
தினமீதே நற்றினமே சிவபரனை
பஜனை செய்யும் (தின)

அனுபட் – வி:
கனமோக இருள்சூழும் பவசாஹரத்தைத் தாண்டிக்
கரைசேர்விக்கும் அரன் அருளைப் புகழ்ந்து பாடும் (தின)

சரணம்:
பகலும் இரவும் வயிற்றிரை தேடவும் க ாமப்
பசி தீர்க்கவும் திரிந்து இளைத்தோம் ப ாரினிட் அற்ப
சுகத்திட் களித்தும் பெரும் துயரிற்றிளைத்தும் அரனைத்
தொழவும் மறந்து பாழுக்கிறைத்து என்ன
–பேறுபெற்றோம் (தின)

1.19. ராகம்: கௌளை   தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
மருந்தளித்தருள்–வாய்–என்றன்
மதன ரோகமற–எனக்கு–ஒருதிரு (மருந்தளி)

அனுபª – வி:
வருந்துமன்பர்–மனமும்–வாழ்வும்
மதுரிக்க உருப்பெற்றவனே ஒரு (மருந்தளி)

சரணம்:
புரந்தரனும் முகுந்தனும் திசைமுகனும்
போற்றிசெயப் புள்ளிருக்கும் வேளூர்
பொருந்திவாழ் மயிலூர்தியை ஈன்ற
புண்ணியனே முக்கண்ணுடையா ஒரு (மருந்தளி)

மை– யை காமுகமாக்கியவா ஒரு
மை– மாதொரு பாகம் மருவ வெள்ளி
மை– வாழ் மாதேவா எனது மன
மை– யைக் கனியச் செய்யுமாறு ஒருதிரு (மருந்தளி)

காமதாசர்கட்கு அரியவ எனதுடª
காமனோய்க்கு இரையாகியதே
ராமதாஸனுக்கினியவ அமரா
ராதிதனே வைத்ய நாதனே ஒரு (மருந்தளி)

1.20. ராகம்: சக்ரவாகம் தாளம்: ரூபகம்

பª – வி:
ஈசனே இந்த ஏழைக்கிரங்க இன்னும் தாமஸமா
ஸமான ரஹிதனான (ஈசனே)

அனுபª – வி:
ஸ்ரீ சிதம்பர வாஸனே ஜகதீசனே
கனக ஸபேசனே நடராஜனே (ஈசனே)

சரணம்:
ஈ எறும்போடு மனிதனீறா
 யெடுத்த பிறைவிக்களவுமிை– யே
ஓய்விª – ாமª ஊனுறக்கத்திற்கு
 உழைக்கும் கவை– ஒழியவிை– யே
மாயமண்ணிலும் பெண்ணிலும் பொன்னிலும்
 வளரும் ஆசை ஒழியவிª ை– யே (ஈசனே)

காயுமற–தூதர் வந்தாª மனக்
 க– க்கம் அற்றிருக்க வழியுமிை– யே
காமனை எரித்த விழியோய்!
 கா– னை உதைத்த கழே– ாய்!
ஸொமனை அணிந்த முடியோய்!
 ஸௌந்தரனடமிடும் குஞ்ஜிதபத (ஈசனே)

1.21. ராகம்: பைரவி தாளம்: ஆதி

பª – வி:
தாயே ஏழைபாª தயை செய்வையே
தயாபரி சங்கரி – சக– ே– ாக நாயகி (தாயே)

அனுபª – வி:
நாயேனுன் பா– ன்றி எங்கே செªவேன்
நளின ம்ருதுள ஸுகுமார மனோஹர
சரணயுகள மருளத் தருணமிதுவே என் (தாயே)

சரணம்:
எண்ணாத எண்ணமெª – ாம் எண்ணி எண்ணி
எட்டாத பேராசைக் கோட்டை கட்டி
புண்ணாக நெஞ்ஜம் பு– ம்பும் மடம்
போதும் இனி முடியாது உனதடிப்
போது அடைய இது போது வரம் அருளித் (தாயே)

1.22. ராகம்: பைரவி   தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
நீ கதியல்லது வேரில்லை கண்டாய்–நீரஜ நயன

அனுபல்லவி:
ஸாகரசுதை உறை திருமார்பா–ஸரஸிஜ ம்ருதுபதயுக
ஸ்ரீகர மனஸிஜ ஸமரூபா–ஹ்ருதஸுஜன ப ரிதாப (நீ)

சரணம்:
பாரினில் நரவுருவோடு பிறந்தும்
பயன் எதுவும் அடையவில்லை
பாமரனதிகாமுகன் மா பாதகன் காண்
ஆரும் அவனியில் எனக்கு நிகரார்
அறிவிலி எனக்கு நீ அருளாதது
தகாது யாதவ குல பாலக
பவதாரக சுகதாயக (நீ)

1.23. ராகம்: பைரவி   தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
ஸ்ரீஷண்முகம் ஸுமுகம் பாவயே
ச்ருத ஜனார்த்தி பஞ்ஜனம் நிரஞ்ஜனம் (ஸ்ரீ ஷண்)

அனுபல்லவி:
ஈஷணார்த்ரய விவர்ஜிதாமல மல–
நீஷமனோ கேஹம் குஹம் அன்வஹம் (ஸ்ரீ ஷண்)

சரணம்:
வள்ளி தேவஸேனா ஹ்ருத்தமிதம்
வரதந்திமுகா வரஜம் வரதம்
புல்லாரவிந்த தளத்ருசம் அஸத்ருசம்
பூதர துஹித்ரு ஸுதம் சிவ ஸுதம்

பூமபல ஸுரதாரக காலம்
புவிஜதிவிஜ பயஹரண ஸுசீலம்
புஜகராஜ ஸன்னிபைரவி நிப
ப்ரஹரணோஜ்வல புஜை: க்ருதலீலம் (ஸ்ரீ ஷண்)

1.24. ராகம்: முகாரி   தாளம்: தேசாதி

பல்லவி:
அளவில்லையே நீலாயதாக்ஷி
அடிமையிடம் வாதா போதாதா பட்ட துயர் (அள)

அனுபல்லவி:
உளமிறங்கி அன்பர்க்கு உதவும் அருள் வெள்ளம்
என்று உலகு புகழ் தாயே உனதடியேன்
படு துயர்களு நோய்களும் (அள)

சரணம்:
பதமே கதியென நம்பி வந்தும்
பவ நோய் மிகுந்தால் நின்பெருமைக் கழகோ
நிதமும் உடை தாரும் உண்டி தாரும் என்று
நீசரிடம் சென்று யாசகத்திற்கு நின்றது (அள)

1.25. ராகம்: முகாரி   தாளம்: ஜம்பை

பல்லவி:
எந்த விதமும் உந்தனருள் வந்திடுமையே–எனக்(கெந்த)

அனுபல்லவி:
ஸந்ததமும் உந்தனடி சிந்தனை செய்யாதவென(கெந்த)

சரணம்:
மனமத கரியைவென்று ம– ரடியி–் நிலை– நின்று
உனது பெருமை புகழ்ந்து உ– கசுகமதி நொந்து
நினைவினோடு கனவினுலும் நின் நாமம் மறவாத
அனகுவணர்க் க–ாது அன்பி–ாதவெனக்(கெந்த)

1.26. ராகம்: முகாரி தாளம்: ஆதி

பாப்பா கண்ணி:
சொ–் லு பாப்பா! சொ–் லு பாப்பா!
ஸுப்ரமண்யம் என்று சொ–் லு பாப்பா!
அ–் லும் பகலும் நமத–் –ற்பிணி ஒழிய
அமுதன் பெயரை முலை– யமுதருந்தும் நாள் முத–் (சொ)

நி–் லு பாப்பா! நி–் லு பாப்பா!
நீதி நெறியி–் நிலை– நி–் லு பாப்பா!
தி–் லை– யாடி புத–் வன் வ–் –ியம் மையோடெழி–்
தெய்வயானையும் பு–் லும் செ–் வன் திருவடியி–் (நி–் லு)

கொ–் லு பாப்பா! கொ–் லு பாப்பா!
கொடிய காமனை கு–் லு பாப்பா!
க–் –ினுள்ளும் புகுவான் காற்றிற்கடு நடையான்
கள்வனையே முளையிற் கிள்ளி எறிந்தவனை (கொ)

ஆரு பாப்பா! ஆரு பாப்பா!
ஆறுமுகவன் இவன் ஆரு பாப்பா!
வேரி ம–ர்ப் பதமும் வேலும் அயிலும் மின்ன
வெற்றி மயி–ான் நிகர் அற்ற அழகன் இவன் (ஆரு)

பாரு பாப்பா! பாரு பாப்பா!
பவப்பசி தீர நின்று பாரு பாப்பா!
போரு மலை–ந்து கான–் நீரை அருந்தி தாகம்
தீருமோ மெ–் –டியி–் சோரி வருமே வேண்டாம் (பா)

ஆடு பாப்பா! ஆடு பாப்பா!
அவனும் நீயுமாய் விளையாடு பாப்பா!
கூடிப் பிரியான் குகன் கோழிக் கொடியுடையான்
வீடு தருவான் தனி வெட்ட வெளியி–் குதித்(தாடு)

1.27. ராகம்: ஆனந்த பைரவி தாளம்: ஆதி

ப–் –வி:
சிங்காரவே–ன் வந்தான் எந்தனை யாள
சிங்காரவே–ன் வந்தான் (சிங்கார)

அனுப–் –வி:
பொங்காதரவோடு மடங்கா மகிழ்வோடும்
பொ–ருங்காதலே–ாடும் அய்யன் தங்கும் மயி–ினியடை
துங்கவடிவினொடு (சிங்கார)

சரணம்:
ஸ்கந்தன் பணியும் அன்பர் ஸொந்தன் கருணை கொள்
மு–குந்தன் மருகன் முருகன்
முந்தன் வினை பயந்த பந்தந்தொலை–த் தருளை
இந்தா இந்தா என்று ஏழை குடிமுழுதும் வாழ
அருள்புரிய (சிங்கார)

1.28. ராகம்: ஆனந்த பைரவி தாளம்: ரூபகம்

ப–் –வி:
நினை மனமே ஸ்கந்தனை
நினை மனமே என்றும் (நினை)

அனுபல்லவி:
தனையே நிகரில்லா யொளிர்
அனை நேர் தயை உடையான் தனை (நினை)

சரணம்:
அறம் தானமும் துறந்தாய் தவம்
மறந்தாய் நீ ஏன் பிறந்தாய்
அறிவும் பொருள் நிறைவும் பர
நெறியும் பெற முருகன் தனை (நினை)

சிட்டஸ்வர ஸாகித்யம்:
ஐந்தலையன் தரு மைந்தனை ஆறுதலைப் ப ரமன் தனை
ஐந்தற நினைந்தவர்க்க பயந்தருபதாரவிந்தனை
(நினை).. மனையே தரண்மனையே தனை
தந்தையா ரேமாந்தனையே
வின்னையால் விளை வேதனையே பவ யாதனையே
பெரும் சோதனையே
வெயிலேறி அயில் பயில் புயமொடு மயிலிலுலவும் அழகன்
கயிலையானு மயனுமாலும் கருதுமடிகொள் சுருதிமுடிவை

கணனாத நற்றுணைவன் வரகுண ஸுந்தர தீரன்
ரணரங்க வாரண கேசரி ரமணீய குமாரன்
ராமதாஸனுக்கிறங்கி வந்தருள் தரும் ப்ரபாவன்
தாமதம் செய்யாமலச்சிங்காரகம் பீர ஒய்யாரனை(நினை)

1.29. ராகம்: ஆனந்த பைரவி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
வானோர் வணங்கு மனையே—பஜிக்க அருள்
வாக்குத் தந்தாள் என்றனையே மனமிரங்கி (வானோர்)

அனுபல்லவி:
கானம் செய்து உன் அருள் ஸம்மானம் விழையும் இந்த
தீனன் எனதபீஷ்ட—தானம் செய்தருள் வந்து (வானோர்)

சரணம்:
வாணீ மணமலர்க்கொள் வேணீ குயில் பழிக்கும்
வாணீ மஞ்ஜுள சுக பாணீ சதுர்முகன் தன்
ராணீ நயனமதி லேணீ ஸமானையாம் கல்ல
யாணீ வேதபுஸ்தக பாணீ இந்திரன் முதல் (வானோர்)

தேனும் கசக்க வீணா கானம் செய்யும் ஞான—வி
ஞான தன சுக நிதானி அன்னவாகனி
நானினத்தில் நீ தரும் ஞானக் கண்ணால்ல திவ்
வூனக்கண்ணால் மனிதர்க் கான பயன் உளதோ (வானோர்)

அம்பா அகிலஜக தம்பா உனை இதயம்
நம்பாத உன்னருள் விரும்பாத எனது பெ—
ரும்பாதகம் தொலைக்கச் செம்பாகமாய்த் துதி தொ—
ழும்பார் ராமதாஸன் தொழும் பாவன சரித்ரி (வானோர்)

1.30. ராகம்: ஹுஸ்ஸேனி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
வந்ததெல்லாம் வரட்டும் அந்த
கந்தன் க்ருபை மட்டும் இருக்கட்டும் (வந்த)

அனுபல்லவி:
மந்த மனது பவ வினையுலுழன்று
எந்த வேளையிலும் வருந்தச் செய்யட்டுமன்றி (வந்த)

சரணம்:
உலகமெல்லாம் நம்மை பழிக்கட்டும்—கன
ஊழ்வினையால் துயர் செழிக்கடும்

ப– கவடை–களோடு சி– நிமிஷம் முருகன்
பரமக்ருபையை நினைந்துருகி பஜனை செய்வோம் (வந்த)

1.31. ராகம்: கீரவாணி தாளம்: த்ரிபுடை

ப–்– வி:
நீ அருள் புரிய வேண்டும் எனதன்னையே!– நீ–ாயதாக்ஷி!
நீ அருள் புரிய வேண்டும் எனதன்னையே! (நீ)

அனுப–்– வி:
காயும் வெவ்வினை நோயும் எ–்டை–யி–்
கவடை–யும் நிறைந்த அவ–ப் பிறப்பற (நீ)

சரணம்:
சீ–மி–ன் அறம் செய்தி–ன் என்றுளம்
சினந்து கருவிழி சிவந்துட–் பிளந்து
கா–ன் உயிர் கவர் வேளையி–் உனது
கம–ப் பதம் மறவாத வரமதை (நீ)

முளை சுழ– ஐயறிவு சிதறவும்
மோஹ அழ–் வளர்ந்தாகமதை உயிர்
தாள வகையி–தாக உயிருடன்
தஹிப்பதை கடைக்கண் மழைத்துளி தணிக்க (நீ)

தரையி–் ஸக– மாதரையும் எனையீன்ற
தாயென மதித்துத் தொழவும் திசை திசை
திரியும் மன மதக் கரியை அடக்கி உன்
திருவடித் தறியி–் பிணிக்கவும் சிறிது (நீ)

1.32. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப–்– வி:
பராமுகமேனையா அடிமையின் (ப ராமுக)

அனுப–்– வி:
அராவணை துயிலும் முராரி பணி–திரி
புராரியே அருள் தராம–ின்னும் (ப ராமுக)

சரணம்:
தாரணியி–் பிறவாவரம் அர்ளும்
 காரண விராட் புருஷனதும்–ா
தாரக்ஷேத்ரமெனும் திருவாரூரானே
 ராமதாஸன் பணிஹரனே (ப ராமுக)

1.33. ராகம்: கஹரப்ரியா தாளம்: ரூபகம்

ப–்– வி:
ஸ்ரீநிவாஸ தவ சரணௌ
 சிந்தயாமி ஸந்ததம் (ஸ்ரீநிவாஸ)

அனுப–்– வி:
தீன ஜனாவன துரீண ஸ்ரீவேங்கடகிரி ரமண (ஸ்ரீநிவாஸ)

சரணம்:
கம–ஜா மனோஹர ஸ்ரீகரகருணா ஜ–தர நத
சம–தமோ பாஸ்கரசுரேச ராமதாசனுத (ஸ்ரீநிவாஸ)

1.34. ராகம்: ரீதிகௌளை தாளம்: ஆதி

ப–்– வி:
தத்வமறியத் தரமா–மு–ா
தார கணபதியே ஸ்ரீரபதே உனது (தத்வ)

அனுபல் – வி:
ஸத்வகுணமும் ஜீவதயையும்–ஞானமும்
சற்றுமி– ாத கிரானுக்குளது (தத்வ)

சரணம்:
மதுர பரிபூர்ண மோதக கரனே
மஹா விக்ன வனகுடார வரனே
நிதியொன்பதும் அன்பர்க்கருள் பரனே
நிகி– சராசர பீஜாகுரனே
மதிசேகரன் மகனே ஸுமுகனே
மத வாரண முகனே
ச்ருதி முடிவிணர்வரு சித்ர பரனே–குஹ
ஸோதரனே ராமதாஸக்குனது (தத்வ)

1.35. ராகம்: ரீதிகௌளை   தாளம்: ரூபகம்

பல் – வி:
ம– ரிணை துணையே மஹாதேவ நின் சரண (ம– ர்)

அனுபல் – வி:
அ– கில் ஸக– உ– கவகையும் அமரரும் அன்பர்க்குழாமும்
அ– ரயனும் முராரியும் புரந்தரனும் பணிந்திடும் ப (ம– ர்)

சரணம்:
திருமா– யனறியாத திருவடிமுடி காணவன்று
திருவாரூரன்பர் பொருட்டுவங்கொண்டு
திருவீதிதனில் நடந்தோர் தெரிவையிடம் பண்பெனனச்
சென்றவனே நீ– ாத்ப– மாது மருவந்த்யாகேசனே
சிங்காதன நாயகா புஜங்கபரணா வீதி விடங்கா
ராமதாஸன் உளங்காதல் கொண்ட திருவடி (ம– ர்)

1.36. ராகம்: கானடா   தாளம்: ஆதி

பல் – வி:
இன்பமென்பதி– யே உ– கினில்
இன்பமென்பதி– யே உ– கினில் (இன்ப)

அனுபல் – வி:
இன்பமின்ப என நினைந்து பின் வரு
துன்பமிருமடம் கடைந்திடுவத– (தின்ப)

சரணம்:
வாக்கு மனம் காயமெனும் மூன்றிலும்
ஜாக்கிர ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தியிலும்
சூக்கும காரண தூ– மூன்றிலும்
நீக்கமற உனது அன்பி– ாமையால் (இன்ப)

ஆக்கை எடுத்தது முதல் உனதன்பர்
சேர்க்கை சிறிதுமி– யே
காக்கை விரும்பும் வேம்பே என் என்
நாக்கு விரும்பும் புன்மொழி யாத–ின் (இன்ப)

ஈக்கும் ஒரு சிறிதுமீகி– னறிவி–
னாய்க்கும் கடையானேன்
வாகினில் இன்பமி– மனதி– ன்புமி–
பேய்க்குரங்கு போலுழலும் எனதுளத்து (இன்ப)

வித்துவான் பரம பத்தன் என
மெத்த வேடமிட்டதன்றி
சித்தம் உருகி விஷயத்தை வெறுத்துனைச்
சிந்தையில் கணமும் சிந்தியாமையா (இன்ப)

பொருளி– ார்க்கு இவ்வு– கமில் – உன
தருளி– ார்க்கு அங்கி–

இருளடைந்த நெஞ்ஜனேற்கய்ய இவ்
விரு வகையும் இ– ாமையா்– இருமையிலும் (இன்ப)

வாஸவனோ மதனோவென எண்ணி
மனத்திருமாப்பிருவேன்
தாஸரினத்தி்– சேர்த்தருள்வாய் ராம
தாஸன் தொழும் கை– ாஸ வாஸனே (இன்ப)

1.37. ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: ஆதி

ப்– – வி:
கற்பகமே கடைக்கண் ப ாராய் (கற்ப)

அனுப்– – வி:
சிற்பரயோகியர் சித்தர்கள் ஞானியர்
திருவுடை அடியவர் கருதும் வரமுதவும்
திருமகளும் கலை– மகளும் ப ரவு திருமயிலை– க் (கற்ப)

சரணம்:
ஸத்து சிதானந்தமதாய் ஸக–
உயிர்க்குயிரயவள் நீ
தத்துவ மஸ்யாதி மஹாவாக்கிய
தத்பர வஸ்துவும் நீ

ஸத்துவ குணமோடு பத்தி செய்பவர் பவ
தாபமும் பாபமும் அற இம்மையி்– வர
ஸந்தான ஸௌபாக்ய ஸம்பத்தொடு
மறுமையி்– நிரதிசய இன்பமும் தரும் (கற்ப)

1.38. ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: ஆதி

ப்– – வி:
ஸாமஜ வர கமன–ஸாகேதாவாஸ (ஸாமஜ)

அனுப்– – வி:
காம ஜனக க–ிகலுஷ விபஞ்ஜன
நாமதேய ராமசந்த்ர மாமவ
கோடிமதன ஸமான ஸௌந்தர்ய
காமினி கு– தி– க விதேஹாத்ம–
ஜா ஸௌதாமினியுத நீ– ாப்ருத்த நூ– ாவண்ய (ஸாமஜ)

சரணம்:
தசரத சுத கோஸ– துஹித்ரு ஸுக்ருத
தரணி கு– தி– க –க்ஷ்மண பூர்வஜ
குசிகதனுஜானுஸரண கின்னபத
குஹ சன்னுத க ருணாரஸ ஜ– தர (ஸாமஜ)

1.39. ராகம்: ஸ்ரீராகம் தாளம்: ஆதி

ப்– – வி:
ராமம் பஜத மனுஜா!–ரவிகு– தி– கம் ஸ்ரீ (ராமம்)

அனுப்– – வி:
காமம்–க–ிகலுஷ தளனசண
நாமம் க– ரஜனிசர நிகர
பீமம்–அபினவ ஜ– தரஸு
ச்யாமம்– சக– சேதனாதமா (ராமம்)

சரணம்:
தீரம்–ஜனகஜா ஹ்ுதய ச்ருங்காரம்
பரிக்ருஹீத மனுஜாகாரம்
ஆச்ரித சஜ்ஜனமந்தாரம்
அனு வாரம் வாரம்

1.40. ராகம்: தர்பார் தாளம்: ஆதி

பட்–வி:
நாமமுறவு கொள்ளும் நரரும் வருந்த–ானா–் நின்
நாம வைபவம் குன்றாதோ (நாம)

அனுபட்–வி:
பூமகள் கொழுனனும் நாமகள் கணவனும்
புகழ்ந்துரைக்கும் வைபவம் பொருந்தும் உனதுதிரு (நாம)

சரணம்:
காசினியிலெ–ன்போ–் ஏழை கண்டதுண்டோ, க ாமப்
பிசாசு பிடித்த சுத்த பித்தருண்டோ
ஈசனே உனக்கிரக்கம் வ–்லையோ அன்பர் செய்
பாபனாசனி–்லையோ உன்னை நம்பினவன்
ஆன––வோ (நாம)

1.41. ராகம்: ஹிந்துஸ்தானி க ாபி தாளம்: ஆதி
(சம்ஸ்ருதம்)

பட்–வி:
ராதா முககம– மது ரசிகம் (ராதா)

அனுபட்–வி:
சேதோ பஜ ஸதா யதுத்–கம் (ராதா)

சரணம்:
ஸாது ஜனாவன த்ருதசிரூபம்
ஸ்மரண மாத்ர ஹ்ருத ஸ்ம்ருதி தாபம் (ராதா)

மாயா ப்ரபஞ்ச நாடக ஸூத்ர தாரம்
வ்ரஜகோ தூளி தூஸரித சரீரம் (ராதா)

விதிமுக வினுதம் ச்ருதிபிரகணிதம்
ததி நவனீத ஸௌரபி வதனம் தம் (ராதா)

1.42. ராகம்: ஹரிகாம்போதி தாளம்: ரூபகம்

பட்–வி:
உண்டென்று உறுதி கொள்வாய் மனமே
தெய்வமொன்று (உண்டெ)

அனுபட்–வி:
அண்ட பிண்டம் எதிலுனிறைந்து
அங்கும் இங்கும் தங்குமொருவன் (உண்டெ)

சரணம்:
ப–கோடி உயிரினங்கள்
படைத்தாட்டும் வித்தை காட்டி
ப–கோடி ஸமயம் நாட்டிப் ப– நாமரூபமோடு
விளங்கும் ஒரே தெய்வம் (உண்டெ)

எம்மதத்தும் உண்மை உண்டு
அ:.திலை–யே–் நிலை– பெறுவதென்று
பன்மதங்கள் ஆய்ந்து தெய்வப்பழி
பொழிந்து விழித்தெழுந்து (உண்டெ)

காமனையும் ஏமனையும்
கடிந்து ஆ–வாமி–் வாழும்
சோமசேகரன் மீனாக்ஷி
ஸௌந்தரம் என்று உந்தன் உறவொன்று (உண்டெ)

1.43. ராகம்: ஹரிகாம்போதி தாளம்: ஆதி(உசி)

ப- – வி:
கம– ப் பத ம– ரிணை மறவாதே
பழனி வாழ் முருகன் (கம–)

அனுப- – வி:
மும– ப் படுகுழி விழுந்திறவாதே
பிறவாமை தரும் ஒரு
மூர்த்தி கருணை செய்ம்மூர்த்தி என அமரர்
கீர்த்தனம் செய் கார்த்திகேயன் திருக் (கம–)

சரணம்:
அருமானவ ஜனனம் எடுத்தும் அவமே
நாள் கழிந்து விடின்
வருமா சிறிதும் ஸுக அனுபவமே
திருமா- மருகனே சரவணபவனே
தேவதேவனே எனச்
சிந்தை செய்ய வந்திரங்கு கந்தன்
செஞ்சடைப்பரன் குழந்தை செங் (கம–)

வருவார்வ் எவர் பெருவழிக்குதவி செய
அறிவிழந்தனையே
இருவாதனை தொடருமே அ- – - செய
கருவாச–ின் வரு துயர் மறந்தாயே
துறந்தாயே அற நெறிக்
கரை கடந்த மாதர் போ– யான்புக
லுரை கடந்து வரி துழ- மனமே

திசையே திரிந்திழி தொழி- செய்யாதே
அவனன்றி அணுவும்
அசையாதெனு மருமொழி பொய்யாதே
அசையா தனவரதமும் அடை தொழுவாய்
அயனும் விரும்பும் ப தம் பெற– ாம்
அதீத ஆனந்த போகம் அது
வாமே இன்பம் ராமதாஸன் பணி (கம–)

1.44. ராகம்: காம்பொதி தாளம்: ஆதி

ப- – வி:
காணக் கண் கோடி வேண்டும்– கப ா–ியின் பவனி
காணக் கண் கோடி வேண்டும் (க ாணக்)

அனுப- – வி:
மாணிக்கம் வைரம் முத- நவரத்னாபரணமும்
மணமார் பற்ப– ம– ர் மாலை– களும் முகமும்
மதியோடு தாராகணம் நிறையும் அந்தி
வானமோ கம– வனமோ என மனம்
மயங்க அகளங்க அங்கம் யாவும்–இ–
– ங்க அபாங்க அருண் மழை பொழி பவனி (க ாணக்)

சரணம்:
மாடே– ாடையன் பணியும் மண்ணும் விண்ணும் ப ரவும்
மறை ஆகமன் துதிக்கும் இறைவன் அருள் பெறவே
கா– ம் செ- லுமுன் கனதனமும் தந்தார்க்கு நன்றி
கருதிக் கண்ணாரக் கன்டுள்ளுருகிப் ப ணியப் ப– ர்
காண அறுமுகனும் கணபதியும் சண்டேச்வரனும்
சிவகணமும் தொடரக்கல–
வாணி திருவும் பணி கற்பக நாயகி
வாமன் அதிகாரனந்தி ஸெவைதனைக் (க ாணக்)

1.45. ராகம்: காம்போதி தாளம்: ரூபகம்

ப – வி:
சிக்க மேவிய தேவதேவ சிங்காரவே– வா (சிக்க)

அனுப – வி:
விக்க வந்திடும்போது வந்து மெதுவாகிய பதபங்கஜ
மதுவே தரவா மயி– றியே (சிக்க)

சரணம்:
சடம் பிறந்த பிறகு புரிந்த
தவமேதும் இ ை– அவமே பெரிது
இவ்வுடம் பிறந்தா வருமுட– தோ
உணர்கி– ன் அந்தோ–சங்கடம்
பிறந்த உ– கவாழ்வி க– ங்கவைத்த நீதியோ
குடம்பிறந்தோன் குருவே–கடம்ப
ஹாரனே ஸுகுமாரனே ரமண
தீரனே பரனே ஸுந்தரனே ஹரனே (சிக்க)

நான்முகனையும் சிறையி அடைத்த
நாதா எனது விதிதான் பெரிதோ
பான்மறவாத மழ– வாயா
பணி அரனுக்கு மருண் மொழி வரதா
தேன்மொழி வள்ளி தெய்வயானை எனும்
தெரிவைமிருவர் மருவு மார்பா
மான்மருகா முருகா குஹ ஸுரசிரோ மணி ஸுப்ரமணி
என் கண்மணி சின்மணி சிவமணி புரமணி (சிக்க)

சா– வாஸனைப் பேய்களொருபுறம்
தாயும் தந்தையுமாய தயாபர
கா– பூதம் கொள்ளும் உயிர்னாயேனைக்
காமமாதிக் கொடும் பேய்களோர்ப்புரம்
மேலுமென் மனப் பேயுமொருபுறம்
வேசரச் செய்து கோரணி கொள்ளுதே
வேலுமயிலுமே துணை வேரி–
ராமதாஸன் பணியும் உபய
கோமள பரிமள ம்ருதுள தாள (சிக்க)

1.46. ராகம்: யதுகு– காம்போகி தாளம்: ஆதி

ப – வி:
குமரன் தாள் பணிந்தே துதி (குமரன்)

அனுப – வி:
அதிகோர ஸம்ஸாரத்தி யாரே கதி (குமரன்)

சரணம்:
சமரந்தினி சூரனை தாரகனோடும்–சங்காரம்
செய் வீர சிங்கார சங்கர (குமரன்)

துன்பம் தவிர்த்துப் பேரின்பம் தர வேறு இவன்
போ உண்டோ நீ உள்ளன்போடு முத்துக் (குமரன்)

ஈசன் வள்ளி தெய்வயானை நேசன் பக்த ஹ்ருதய
தாஸன் ஷண்முகன் ராமதாஸன் கு– தெய்வக் (குமரன்)

1.47. ராகம்: குந்தள வராளி தாளம்: ஆதி

ப – வி:
உன்னைத்துதிக்க அருள் தா இன்னிசையுடன்
உன்னைத்துதிக்க அருள் தா (உன்னைத்)

அனுபல்லவி:
பொன்னைத் துதித்து மடப் பூவையரையும் துதித்து
சின்னத்தனம் அடைந்து சித்தமும் கலங்கிடாமல் (உன்)

சரணம்:
பொன்னாட்டினும் சிறந்த புண்ணியக் கமலாய
நன்னாட்டினில் விளங்கி நண்ணு மஜபா நடனத்
தன்னாட்டியத் திறத்தில் நாட்டமொடு வாட்டமற
சொன்னாட்டரூரர் தோழனே ஸௌந்தரத்யாகேசனே (உன்)

1.48. ராகம்: நாட்டைக்குறிஞ்ஜி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
தர்ம ஸம்வர்த்தனித் தாயே – தற்காத்தருள்புரி (தர்ம)

அனுபல்லவி:
கர்ம ஸம்ஸாரபந்தக் கடலில் சிறு துரும்பாய்
கலங்க வைப்பது தர்மமா இன்னும் வர்மமா (தர்ம)

சரணம்:
மையாமிருளில் மடமையால் மனமயங்கி
பொய்யாம் நெறியடைந்து பொய்யா உரை மறந்து
செய்யா வினைகள் செய்து சிந்தை நொந்துழன்றேன்றிரு
ஐய்யாரப்பன் தழுவும் அந்தரி பக்த
துரந்தரி சங்கரி (தர்ம)

தையலர் மையலினால் தாளினை மறந்தேன் பர
தத்துவமும் பக்தியும் விரக்தியும் வெறுத்தேன்–இந்த
வையம் பழிக்கத் தலைப்பட்டேன் மனமும் குணமும்
மானமும் கெட்டேன் உனது மலரடிதனில்
நம் குவியவருள் புரி (தர்ம)

வாளாவுடல் வளர்த்து வஞ்சம் நெஞ்சில் நிறைத்து
வாளான கண்ணியர் வலைப் பட்டு அவலமுற்றேன்
நாளோடுகின்ற தின்றோ நாளையோ யமன் வருவான்
தாளேன் தள்ளாதே ராமதாஸனை கைவிடாதே
பராபரி (தர்ம)

1.49. ராகம்: கமாஸ் தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி:
அன்பிலையே நின்பதத்தாரூறை த்யாகராஜனே (அன்)

அனுபல்லவி:
வன்பவிவாழ் விதை நம்பி மாள்வதன்றி
மனதிலுண்மை (அன்)

சரணம்:
அன்பர்த்தோழன் உம்பர் கோமான்
அன்னை போலிரங்குமெம்மான்
அன்பருக்காய் அரிவைபாலுமன்று தூது
சென்றது உணர்ந்து (அன்)

1.50. ராகம்: கமாஸ் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
கடைக்கண் பார்வையது போதுமே–என
திடுக்கண் யாவுந் தீருமென்மீ துனது (கடைக்)

அனுபல்லவி:
அடைக்கல மெனவுன்னை யடுத்து வந்து மின்னும்
அல்லலுற்றா லுன்றனக்கல்லவோ பெருங்குறை (கடைக்)

சரணம்:
தநஜநபோகமுந் தபஜபயோகமும் நின்
றண்ணௌருளேயென வெண்ணி வந்தேனுன்றன் (கடைக்)

1.51. ராகம்: கமாஸ் தாளம்: ஆதி

கண்ணிகள்

திருவளர் மயிலை- யின் இறைவநி னடிபணி சிறியனை அறிவி–ியை ஆள வா!
அரிபிர மனும்திரு வடிமுடி தொடர்வரும் அடியவ ரெளியை! எனையாள வா!

அகி– சராசர பசுபதி யாகிய அம– பராபர ஸதாசிவ!
பகவ! அபார நிரவதி க்ருபாகர! பரம! கபா–ி! ஸ்வயம்பவ!

ஒரு பிக்ஷாடந உருவொடு தெருவி–் உ–ாவரும் சந்த்ர க–ாதர!
பரதேவதை தாக்ஷாயணி கற்பகப் பச்சைக் கொடிபடர் ஜடாதர!

அழகும் உருவும் எழுதரிய துரீயாதீத! ஜடதிமிர திவாகர!
மழு திரிசூ–ம் பு–ியதள் பூதி மயங் கெழி–் வதந நிசாகர!

உனை மறவாதருள் உன தடியாரொடும் உறவு மறாதருள் கபா–ியே!
எனை யுனதத்புத சரண ம–ர்ப்பத நிழ–ினி–் வைத்தருள் கபா–ியே!

1.52. பண் ராகம்: கமாஸ் தாளம்: ரூபகம்

பற்ப– பொற்பணி யாடை மின்னநின் பத்மமுகம் ம–ர்ந்திட்டதென்னே
பாடுமிளங்குயிே– – அருள் தேடு மிளங்குயிே–
பாவா யென்மநத் தாவ–் தீரப் பக ர்ந்திடு பெண்குயிே–

சிற்பரனை த்யாக நற்பெயராளனைச் சிந்தித்தாே– ம–ர்ந்ததடி
ஆடுமிளமயிே– – அருள் தேடு மடமயிே–
சீர்வா மூரூர் நாதன் பெருமை செப்புந்தர ம–் –வே.

சீருஞ் சிறப்பு முடையவளே அவர் – பேரும் பெருமையும் சொ–் –டியோ
பெண்கள் சிகாமணியே – நின்னின்பப் – பேச்சுக்கேது இணையே
பேதா யின்று விசேட மென்னதைப் பேசடி பைங்குயிே– .

தேருந் திருநாளுங் கண்கொளாத் திவ்ய ஸேவையையும்நீ யறிந்திை– யோ
தேவர் சிகாமணியை – அன்பர் – தேடுஞ் சிந்தாமணியைச்
சென்றங் கொன்றாய்ச் சேவடியைப் பாடிச் சேர்வோ மடமயிே– .

பாட–ா மருணாட–ா மென்ற பாங்குடை யென்றேழி நற்குயிே–
பாடினா ெ–ன்ன பயன் – நம்மைப் – பார்க்க வருவாரோ
பண்டெங்கேனுங் கண்டதுண்டோ பக ர்ந்திடு பொற்குயிே– .

கண்டறியேன் காத–் கொண்டுளேனெனைக் கைவிடமாட்டா யென்பாங்கியே கேள்
காதுகட்கின்பமடி – அவருரு – காணமுடியாதடி
கண்ணே யென்றனைக் காதே–ா டுள்ளங் க–ந்தணைவாரடி.

நின்மணவாளன் வடிவம் குணமெது நேரிழையே பக ர் பூங்குயிே–
தன்மை யியம்படியோ – அவர் – தங்குமிட மேதடி
தாய்தந்தை யார் கு–கோத்திர மேததைச் சாற்றடி மாங்குயிே– .

வெண்மை சிவப்புக் கறுப்பு ம–் – வொரு வீடோடிருப்பிட மேதுமிை–
பெண்ண–ி ஆணும–் – – அவரைப் – பெற்றவ ராருமி–் ை–
பேதாய் நாதன் ஜாதிகு–ங்களை ஏதென்று சொ–் வேனடி.

ஜாதிகு–ங்க ளிழந்தவர்ப்பா–் – காத–் கொள்ளுவது நீதியாகுமோடி
உன்றனக் கீதழகோ – உன் மாம்போனவா றிதுவோ
உற்றார்ப்பெற்றா ருராரறிந்திடி–் மெத்தப் பழியாரோடி.

ஊனமி–் –ாத அவ் வுத்தமனைக் குறித் தீநமொழி ஸஹியேனடி
உற்றவர் பெற்றவரும் – அவரன்றி மற்றவர் யாவரடி
தானேநானாய் – நானேதானாய்த் தன்மயமானோமடி.

1.53. ராகம்: நாராயணகௌள தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸ்ரீராமன் ரவிகு– ஸோமன் ரண
தீரன் ஸ்ரீரகு வீரன் அவனே எனது துணை (ஸ்ரீராமன்)

அனுபட் – வி:
ஆராவமுத னமரர்துயர் தீரப்புவியிட் தசரத–கு
மாரன் எனவவதரித்த வுதார சரிதன் ஒரு தாரவிரதன் ஜய (ஸ்ரீராமன்)

சரணம்:
மாதர்க் கணிக– மெனவரு ஸீதாபதி வநகமந–வி
நோதன் முநிஜநஹ்ருதயா மோத நிதாநன்
*வாதாத்மஜ ம்ருதுகரத்ருத பாதன் வநஜவதநன்–ஸா
கேத நகரஜநஹ்ருதய சாதகவபிநவ நீரதஸுந்தரன் (ஸ்ரீராமன்)

1.54. ராகம்: சுருட்டி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
கன்மன முருகச்செய்ய –ாகாதா–என்றன்
கன்மவினையைத்தீர்க்க –ாகாதா என் (கன்மனம்)

அனுபட் – வி:
உன்மனமு மென்மனம்போட் க ட்–ா! – கத்திக் கத்தி
உத்தமனே எத்தனைவி தத்தி லுரைத்தாலு மென்றன் (கன்மனம்)

சரணம்:
மாதரைக் கண்டாெ– ன்னிரு கண்களும் மீதெழும் பா–
  ஆதவனைக்கண்ட கம– ம்போ –ாகுதே
மாதுமை மருவுஞ் ஜகந் நாதனுன்னைக் கானவென்றாட்
  ஆதவனைக்கண்ட மாை– க்கண்போட் கூசுதே
மாதரைத் தொடர்ந்து ஒரு காதமும் பாய்ந்தோடுமன்றி
  மாதவரொ டுன்பதி வ– ம்வரக் குறித்தி– தே
மாதவரை நினைத்தழ–ின் மெழுகாகுதே ஸ்ரீ
  மாதேவன் நின்னை நினைக்கக் க ட்–ாய்ச் சமையுதே இக் (கன்மனம்)

1.55. ராகம்: சஹானா தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
பிறவியதனாற் பயனென்–மஹா
ப்ரபுவொருவ னுண்டென்றேர்
பொழுதும் நம்பா நாஸ்திகப் (பிறவி)

அனுபட் – வி:
பிறவித் தளையறுத்துப் பேரானந்த மளிக்கும்
பெருமாள் திருவநந்த சயநந் தெரிசியாத (பிறவி)

சரணம்:
உயிகளெட்–ாம் படைக்கும் அயனயுந் தருந்திரு
உந்திக் கம– னாம் அனந்த பத்மனாபனை
*வியனுறும் கோபுரமும் ஸ்ரீப–ி மண்டபமும்
மேவு பொற்கம்பமொடு கோவிெ– ச் சேவியாப் புன் (பிறவி)

1.56. ராகம்: தேவமநோஹரி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸ்ரீ கணபதியே திருவருள் தந்தருள் இத்ததியே (ஸ்ரீ)

அனுபட் – வி:
ஆகம மறைமுத– ாம் ப– கைெ– கட்
காதி பரம்பொருள் ஆகுமேகனே ஆகுவாஹனே (ஸ்ரீ)

சரணம்:
நின்னருளின்றி யயனும் செயும் வினையும்
நிறைவுறுமோ இடையூறறுமோ யான்
என்நினைவோடு மொழிதன்னிலும் தொழி–லும்
இன்ன–் விரவி இருள் துன்று நெறி சென்று
பொன்றாது முன்னின்று
(ஸ்ரீ)

1.57. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
அபயாம்பிகாரமண ஸதாஸிவ வதாங்யநாத விபோ

அனுப–் – வி:
சுபயோக முதவுங் குணாகர வினைவிளை
சோகமும்பவ ரோகமுமற வொருதிரு
மருந்தருள்க அருந்தவர் புகழ்ந்திடும் (அபயா)

சரணம்:
உபயோக மி–் – ாமடே– ஓதிமரம் போலுயுர்ந்
து– கி–் ந– மி–் – ாம–் வளர்ந்து விட்டேனுனது
*க்ருபையோ பதிதனென்று ப யந்துவிட்டது யம
கிங்கர ரணுகும்பொழு தெனதுளம்
கிடுகிடென்று நடுநடுங்க விடுவையோ (அபயா)

என்பாவம் ஆசையெ–் – ா மொன்றுகூடியே
எனதிதயமே குடிவீடெனக் கொண்டதே
வன்பாக வினைகளெ–் – ா முறுநேயர்போ–்
வாழ்வதுமெனைச் சூழ்வதுந்திரு வுளமெனி–்
மஹாப்ரபுவே உனைப்பழியுந் தொடருமே (அபயா)

புவநங்கள் யாவுமோர் நாடக சாலை– யே
பு–் முத–் யாவுமிரும் சூத்திரப் பாவையே
இவையாவும் ஆட்டும்நீ யோர்ஸூத்திர தாரனே
என்றன் மட்டி–் பொம்ம– ாட்டம் போதுமே
ராமதாஸன் போற்றும் தேவதேவனே. (அபயா)

1.58. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
சந்த்ர க– ாவதம்ஸம் – ஸம்ஸேவே தம்
சந்த்ரக– ா வதம்ஸம்

அனுப–் – வி:
இந்த்ர முகாமர ஸம்ஸ்துத வைபவம் உ–
பேந்த்ர பிதாமஹா நதசரணம் பவம் (சந்த்ர)

சரணம்:
காமதர்ப ஹரம் கா– க ர்வஹரம்
தாமர ஸோத்பவ க்ஷீர்ஷஹரம் ஹரம்
*பூம ப– ாந்தக ஹரம் புரஹரம் வரம்
மாமக மாநஸ தாமஸ திநகரம் (சந்த்ர)

1.59. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: தேசாதி

ப–் – வி:
திருக்குமரனா யவதரித்தார்
திருக்கயிலை– யகன்று சிவகுரு ஆர்யாம்பாள் (திருக்குமர)

அனுப–் – வி:
இருக்குமுத–் சதுர்மறைகள் தழைக்க–ஸக–
ஜகத்குருவே சங்கர ஜய ஜய வென்றழைக்கத் (திருக்குமர)

சரணம்:
நாஸ்திகப் பஞ்சுமலை– குச் சூராவளியென
நரர்களிதய இருளற–எழுசுடரென
ஆஸ்திக மதப்பயிர் செழிக்க எழுமுகிெ– ன ஆதி
யந்தமி–் –ாத சிவன் க ா– டியி–் அந்தணத் (திருக்குமர)

1.60. ராகம்: நாகஸ்வராளி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
பதுமநாபன் மருகா முருகா (பதும)

அனுப–் – வி:
நிதம்அநாதி ப வஸாகர அலை– யி–்
நிலை– யி– ா துழ– விட்டிடத் தகுமோ (பதும)

சரணம்:
கனவிலும் ஷண்முகா குஹாவெனக் கருதிநின் நினைவறாத ஏழை
*அன–ினுங் கொடிய வெங் காமமுத–் அறுவரா–் புழிவின் நொந்திடத் தகுமோ (பதும)

1.61. ராகம்: ஹம்ஸத்வனி தாளம்: ரூபகம்

ப–் – வி:
ஸா ஸபா நபோநிபா ஸாகரோபம ப்ரபா

அனுப–் – வி:
மேருவத் ஸமுந்நதா நெளரிவாபிஸோபிதா

சரணம்:
முக்தா வித்ரும மணிமய பித்யா சித்ரிதபஹுவித –
ஸெளதா ஸுதாகர தவளவர்ணா ஸுவர்ணகசிதா

1.62. ராகம்: ப்யாகடை தாளம்: ரூபகம்

ப–் – வி:
காநரஸமுடன் நின் திருப்புகழ்தனையே படித்திடக்
கருணைபுரி முருகையனே–மநங்குளிர மதுரமொழுகு (காந)

அனுப–் – வி:
தீநபராதீந ஸுஜந தைந்ய ஹரண நிபுண ஸுகுண
தாநவ ஸம்ஹார வே–னே ஸ்கந்தனே முகுந்தன் மருமகனே (காந)

சரணம்:
அடியிணைதனி–் இடையறாத அன்பெனும் நறுமணம் வீசும்
தடையற என்றும் வாடாத முத்தமிழ் ம– ர் எடுத்து
*தொடரெழுவகை ஸ்வரமெனும் ம்ருதுவான நாரி–் தொடுத்து நிதமும்
படிபுகழ் பழநி முத–ிய நின் பதிகள்தோறும் ப ரவிப் பணிந்து (காந)

1.63. ராகம்: ஆரபி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
மஹாப்ரபோ ஸ்ரீ ப ரமசிவா நின்
மநங் கனிந்தருள் தர வாவா

அனுப–் – வி:
தகப்பனுந் தாயுடன் மனையாளும் தவப்பெரும் ஸோதர ருறவோரும்
விக–் ப வித்தாதிக ளகலுங்கா–் வெறுப்ப ர–் –து துணைவருவரோ (மஹாப்)

சரணம்:
கன்மபந்த ஜட– ம் எப்பொழுதும்
கவலை– நோயின் ப ட– ம்

காம மோஹ மாதி கள்வர் வாழ்வநம்
கழிம– நிறை பாண்டம்

புன்மையுறும் அவ– நெஞ்சம் ஐம்பு–
வாதனையா–் வேதனைகொளு மாயம்

பூததத்துவர்க் கடிமை பொய்க்கூரை
போகவாழ்வு போதும்போது மையனே (மஹாப்)

1.64. ராகம்: பி– ஹரி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
ஸ்வாமி உன்றன் சரணம் சரணம்
ஸாதுே– ாகபா– க அஸாதுஜன–கா– அகணித அநந்த–ீ– ப–

அனுப–் – வி:
பூமி மாதும் தாமரைம– ர் மீதுறை
பொன் மடந்தையொடு நீளையென்னுமொரு
மின்மடந்தையும் புரிந்த பெருந்தவ

சரணம்:
ஸ்ரீ–மனோ ஹரனே–ஸ ந்தரனே

1.65. ராகம்: பி– ஹரி தாளம்: ரூபகம்

ப–் – வி:
கற்பகாம்பிகே–கடைக்கண் பார்த்தெனைக் காத்தருள் க ருணாகரி (கற்ப)

அனுப–் – வி:
அற்ப போக மோஹங் கொண்டு
அை– கட–் துரும் பாவேனை யாட்கொண்டு (கற்ப)

சரணம்:
–ச்சை யி– ாமற் பிச்சையை நாடி
இத்தரைமி–் திநம் லுத்தரைப் ப ாடி
ஸச்சநர்ப்பாற் பழிச் சொற்க ளாடி
தற்புகழ்ச்சி பேசிக் கூடாரைக்கூடிக் கெடுமெனைக் (கற்ப)

1.66. ராகம்: பி– ஹரி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
சித்தம் மகிழ்வித்திடுது காண்–நிறை
திங்கள் முகமுங் க ம– க் கண்களும் கண்ணுற மெத்தச் (சித்தம்)

அனுப–் – வி:
உத்தம புருஷன்ரகு ஸத்தமனுருவம் ஸ்வர்ணப்
பித்திமி –ழைத்ததொரு சித்திரமானாலும் மெத்தச் (சித்தம்)

சரணம்:
குன்றம்நிகர் தோள்களும் கோதண்டக் க ரமும் து– ங்கும்
கொண்ட–் நிறமும் ப சிய குஞ்சியழகும்
அன்றெனது தந்தை பெருஞ் சிந்தையறச் சங்கர–
னருந்தநு வொடித்தி– ங்கும் துங்கவிறலும்
மன்ற–் பெறத் தம்மினிய தம்பியர்நும் மூவரொடும்
மைந்தனே மகிழ்ந்துறைய அன்று ப– நாள் கடந்தும்
இன்று இங்கு இப்பொழுதே என் முன்னே நடப்பது போ–்
என்னுயிர் மணாளன் புகழ் மன்னு குணசீ– ளெழி–் (சித்தம்)

1.67. ராகம்: கேதாரம் தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
பாதம– ரே தஞ்சம் – அம்ப உனது பாதம– ரே தஞ்சம்

அனுப–் – வி:
ஆதியந்தமற்ற ஜநநமரண வு–
பாதியா–் மெத்த வருந்தினேனுக் குனது (பாதம– ரே)

சரணம்:
அம்ப எனது அறிவுவந்த நாள்முதல்
   அகமகிழ்ந்துன் னாலயந்தோறும் வந்து
செம்பொனடிவணங்கி யாடிபூரத்
   திருநாடொறு மருணாடி யடைந்தேன்
ஸ்ரீஜகதீஸ்வரி காயாரோஹண
   நாதன்மகிழும் நீலாயதாக்ஷி சிவ
ராஜதாநிகர் வாழும்நாயகி
   ராஜராஜேஸ்வரி பரமேஸ்வரி (பாதமலரே)

1.68. ராகம்: வராளி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
கா வாவா கந்தா வாவா எனைக் கா வா வேலா வா
பழநிமலை யுறையு முரு (கா)

அனுபல்லவி:
தேவாதிதேவன் மகனே வா – பர
   தேவி மடிமி – மரும் குஹனே வா வள்ளி –
தெய்வயானை மணவாளா வா – சர
   வணபவ பரமதயாள ஷண்மு (கா)

சரணம்:
ஆபத்திருளற அருளொளி தரும் அப்பனே அண்ணலே ஐயா வா
பாபத் திரள் தரும் தாபம் அகல வரும் பழநி வளர் கருணைமழையே வா
தாப த்ரய வெயிலற நிழல் தரும் வான் தருவே என் குலகுருவே வா
ஸ்ரீபத்மநாபன் மருகா ராமதாஸன் வணங்கும் முத்தய்யா விரைவொடு (கா)

1.69. ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: திரிபுடை

பல்லவி:
உனதுதயையெனைத் தாங்குமென்றிருந்தேன் – மாறாக மாயா
உலகபந்தமிதே மிகுந்ததுவே

அனுபல்லவி:
தநவநிதை யவநியெனுமாயா ஜாலவலையுட் சிக்கிமாயா (உனது)

சரணம்:
அறிவிலாச் சிறு குழவியாய்த் தெரு வதனிலே திரிபொழுதிலே
இறைவனேஉன தருள்விதையை யென திதயநிலனில் விதைத்தையே
துறவுவழிசெல வுனது திருவடி துதிசெயவு மருள்வாணி தந்தையே
குறைவிலாதநின் னருளு மென்னளவில் குன்றியதோ என தன்னை தந்தையே (உனது)

1.70. ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
நீயல்லவோ, என்றந்தைதாய் நீலகண்டா, ஸத்குருவும் (நீயல்லவோ)

அனுபல்லவி:
நாயல்லலுறுவதுபோல் ஞானமிலாரிடந் திநம்
போயல்லலுறவே என்னைப் புவிதனில் படைத்தாயோ (நீயல்லவோ)

சரணம்:
ஆசைக்கயிற்றால் கட்டுண்டு அறிவிழந் தல்லல்கொண்டு
அன்பெனுந்துணையும்விண்டு ஐயோவீண்பொய்யிலுழ்ன்று
*நாசமுறுவதைக் கண்டு நாதாநீ மகிழ்வுகொள்ளும்
நாடகமிது போதுமே நானோரகதியல்லவோ (நீயல்லவோ)

1.71. ராகம்: பூர்விகல்யாணி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி:
தசரதாத்மஜம் – ஸந்ததமஹம் பஜே ஸ்ரீ (தசரதா)

அனுபல்லவி:
தசமுகாதி ஶ-பதீபம் தயாம்புதம் ஸஶரசாபம் (தசரதா)

சரணம்:
தரணிஸுதா ஸமாஶ்-ிஷ்டம் ப ரிபூரித நமத பீஷ்டம்
*வரநவமணி கசிதஹேம ஸிம்ஹாஸந ஸந்நி-ிஷ்டம் (தசரதா)

1.72. ராகம்: ஸிம்ஹேந்த்ர மத்யமம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
இஹபர மெனுமெரு வு-கிலும் ப ரஸுகம் உதவும் ஸுகுணசீ-ா (இஹபர)

அனுபல்லவி:
குஹ சரவணபவ சிவபா-ா – சிவ –
குருவெனும் புகழ்பெறும் வடிவே-ா
அகமுறும் அவுணர்கள் கு-கா-ா
அமரரு-கம் அகி-வுயிரும் வளரவருள் க்ருபா-வா- (இஹபர)

சரணம்:
தயைநிறைந்த திரு விழிகள் ப னிரண்டும்
தவழ்ந்த முறுவல் வதநம் ஆறும்
புயக ராஜனெனத் திகழ்ந்த பன்னிரு
புயங்களும் அக- மணிபணியும்
*மயெ-ாடும் இருபுறம் இருமாதர்
மருவ நன் மயில் மிசை வருவாயே
பயஸிஜ பதவிணை தருவாயே
பவகடற் கரை கடக்க அருண் மரக்க-ங் கொடுக்கும் (இஹபர)

1.73. ராகம்: ஷண்முகப்ரிய தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி:
ஆண்டவனே உனை நம்பினேன்
அடிமைக் கடிமையான் – அருள் புரியொரு புக-ி-ன் (ஆண்ட)

அனுபல்லவி:
தாண்டவமாடுங் குஞ்சித சரண ம-ரை யேற்றிப் போற்றி (ஆண்ட)

சரணம்:
கட-ினும் மிகு ப யங்கர பவக் கடல் நடுச்சுழ -ிடைப்படு சிறு
*படகனைய அடிமை க ண்டாய் ராமதாஸன் பா மால் கொண்ட (ஆண்ட)

1.74. ராகம்: வாசஸ்பதி தாளம்: தேசாதி

பல்லவி:
பராத்பர பரமேஶ்வர பார்வதீபதே ஹரபஶுபதே (பராத்)

அனுபல்லவி:
ஸுராஸுரர் தொழும்பாவந ஸுந்தர சரணாவிந்த ஆநந்த (பராத்)

சரணம்:
அரியயனுங் காணவரிய ஜோதி
ஆதியந்தமில் –ாப் பழமநாதிப்
*புரமெரித்த முக்கட்கரும்பே என்றன்
புண்யமூர்த்தி ஸுப்ரஹ்மண்யன் தந்தையே (பராத்)

1.75. ராகம்: கல்யாணி தாளம்: தேசாதி

பல்லவி:
காமேஶ்வரா க்ருபாகரா காவாவிடில் கதியில் லை-யே (காமேஶ்வரா)

அனுபல்லவி:
ஆமோஎனைநீகைவிட-ாமோ இனி ஆற்றேன் அய்யனே (காமேஶ்வரா)

சரணம்:
இடும்பா ரைபு– நொடும்பாயு நெஞ்சா–
படும்பா டியம்பப் படுமோ ஸ்வயம்போ
*கொடும்பாபமோ மிடிசாபமோ, சீ
ரொடுங் காஞ்சி மேவுங் காமாந்தகா (காமேஶ்வரா)

1.76. ராகம்: க–யாணி தாளம்: ஆதி

ப–வி:
சிதம்பரம் என மநங்கனிந்திட ஜபஞ்செயக் கொடிய
ஜநநமரணபய மொழிந்திடும் சிவ (சிதம்பரம்)

அனுப––வி:
பதஞ்ஜ–ியும் பு–ிப் பதந்திகழ் முநியும்
நிதம் பரவவரு ணிறைந்த வுருவொடு
கதம்ப ம–ரணி குழலெ–ாடு திகழ்சிவ
காமிமருவ்ய் ஸ்வாமியை யெனது கநக
ஸபேசனை நடேசனைத் தொழுது சிவ (சிதம்பரம்)

சரணம்:
மோஹாந்தகாரமதி– முழுகியழிந் தென்னாளும்
மோசம்போகாதே என்றன் மூடநெஞ்சமே
சோகாந்தமுற நர ஜந்மமிழந்து கொடுந்
துன்பந்தரும் நரக வாதை மிஞ்சுமே
ஸ்ரீகாந்தனும் ஸரஸ்வதீ காந்தனும் பணிய
தேஹாந்தத்துள் நடிக்கும் ஆனந்தத் தாண்டவத்தை
*தாஹாந்த மடையக்கண் டேகாந்தக்களிபெற
தத்தரிகிட தீம்தரிகிட திமிதக
தளாங்குதோம்தளும் எனவே நடமிடு (சிதம்பரம்)

1.77. ராகம்: க–யாணி தாளம்: ரூபகம்

ப–வி:
சிந்தை தெளிந்துயா நுய்வேனோ – உனது திரு
வுள்ள மெப்படியோ எனது (சிந்தை)

அனுப––வி:
எந்தை யுன தன்பர் நிந்தைசெய் யு–கி–
மைந்தர்மனை யென்று பந்தங்கொள்ளு மெனது (சிந்தை)

சரணம்:
வீணாய்ப் பொருள்தேட வாழ்நாள் கழித்தது
விழலுக் கிறைத்தாற்போ –ாச்சே
சாணான கும்பிக்கு ஊணாடியே நாளும்
சமயமெ––ாம் பாழாய்போச்சே – பொன்னம்ப–
வாணனே உங்க்ரூபை காணேனே – ந–
வாழ்வுறும் வழியும் காணேனே
*தாணுவே உன்னடித் தாமரையி– ராம
தாஸனுக் கோரிடம் வாஸத்திற் கி–ை–யோ (சிந்தை)

1.78. ராகம்: க–யாணி தாளம்: ரூபகம்

ப–வி:
தேரி– ஏறினான் – வஸு தேவபா–ன் ஸ்ரீ கோபா–ன் (தேரி–)

அனுப––வி:
நீரு–ாவும் வேணி யேற ஸாரதியாம் வேதன் போ–ப்
பாரெ––ாம் புரக்கும்சீ– பாண்டுமைந்தன் உந்துகோ–த் (தேரி–)

சரணம்:
இக–கதாதரன் பராக்கு என்றுரைக்க ஸஹாதேவ
நகு–ர் சாமரைவீச தநஞ்ஜயன் குடை பிடிக்கத் (தேரி–)

1.79. ராகம்: க-்யாணி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
தேவி ஸ்ரீ மீநட்-ாசநி அம்ப தீநரக்ஷிகி தென்மதுரைக்கதி (தேவி)

அனுப-் – வி:
பூவி-் ஆ– வாய் அரனும் மா-்கொளப்
புகழ்முத்தமிழ் மொழி
மழலை– பழகித் தவழுங்குழவி யெனவளர் (தேவி)

சரணம்:
அன்னையே ம– யத்வராஜ னீன்ற
தநயே எனையாள் தயைநிதியே
நின்னையே சரணம்என நம்பினேனே
நித்யக-்யாணி யானுன தடிமை (தேவி)

1.80. ராகம்: க-்யாணி தாளம்: தேசாதி

ப-் – வி:
பத்மநாப மாம் பாஹி பாஹி ஸ்ரீ
பணிபதிஶயந தயயாநகயா (பத்ம)

அனுப-் – வி:
பத்மஜாததாத பவஸிந்துபோத
பாண்டுஸூநுதூத பக்த பாரிஜாத (பத்ம)

சரணம்:
தர்மபா– நாத்த விவிதாவதார
ஜந்துகோடி–ீ– ா நாட்யஸூத்ரதார
*நிர்ம– ாப்ஜவக்தர க ம– ாகளத்ர
நீ– மேககாத்ர வநஜஊநேத்ர (பத்ம)

1.81. ராகம்: க-்யாணி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
ராமா இதுதர்மமா – யான்

அனுப-் – வி:
காமாதியாற் றுன்புற –ாமா வர்மமா ரகு (ராமா)

சரணம்:
காமாரி துதிசெய்திவ்ய நாமா தஶவதந
பீமா நிர்ஜிதபூர்ண ஸோமாநநா பட்டாபி (ராமா)

கௌஸ-்யாகுமார அஹ-்யாஶாபோத்தார
க-்யாணதாம நித்ய க-்யாண தஶரத (ராமா)

வாஸவன் பணி அயோத்யா வாஸ ப த்ராத்ரிராம
தாஸர்க் கருள்செய்ராம தாஸன் பணியும் ஜய (ராமா)

1.82. ராகம்: பெஹாக் தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
அம்ப உன்மே-்பாரம் – ஜக – தம்ப உன்மே-்பாரம்

அனுப-் – வி:
வம்பவக்கட–ி-் சிறுதுரும்புபோ – – க்கணுற்றேன்
மறுகரை காணேன்நீந்த வ-் – மையு மி-்ே–ன் (அம்ப)

சரணம்:
மாயையிருள் சூழ்ந்த பவ வாரிதிச் சுழ–ி-் பொருள்
மண்பெண்ணெனும் மூவாசையாம் மாருதத் தலை– யலுற்றேன்
தாயேஉன்றன் றண்ணருளைத் தந்தா– ன்றோ உய்வே னின்றே-்
தாரகம் வேறுண்டோ ஜகத் க ாரணி நாரணி நீயே (அம்ப)

மாட்சிமை யுற்றகாடாக்ஷ வீக்ஷணியத்தா –டிமை
மீட்சிபெறச் செய்தருட் க ாட்சிதர –ாகாதோ
ஸாக்ஷியொரு கோடிஅரு ளாட்சியே அன்பர்க்குக் க ாணி
யாட்சிய–்–வோ நீ–ாய தாக்ஷியே ஸர்வஸாக்ஷியே (அம்ப)

1.83. ராகம்: பெஹாக் தாளம்: தேசாதி

ப–்–வி:
ஸ்ரீமாதவ வாஸுதேவ தேவாதிதேவ கேசவ (ஸ்ரீமாதவ)

அனுப–்–வி:
ராமாநுஜ ராஜராஜ ராகேந்துவதந ராதாபதே (ஸ்ரீமாதவ)

சரணம்:
கபடநாடக ஸூத்ரதார
கம்ஸாதி துர்ஜநஸம்ஹார
சப– கோபிகா ஜாரசோர
ஜயஜயக்ருபா பாராவார (ஸ்ரீமாதவ)

1.84. ராகம்: பெஹாக் தாளம்: தேசாதி

ப–்–வி:
க்ருஷ்ணநாம பஜரே –
ஸுக்ருத–ப்த ஸமுச்ச்ரித மநுஜஜநே

அனுப–்–வி:
உஷ்ணசீதஸுகது:கமயே ம்ருக
த்ருஷ்ணிகாம்பு பிபாஸேஹ முதா ஹி (க்ருஷ்ண)

சரணம்:
கதாகதிகதாம் ஸ்மர – புந:புநர்
வ்ருதா ந விஷயே சர
ஶ்ரிதார்த்திஹர பக்த மநோரத
விதரண மந்தார ஸமாநம் மாநஸ (க்ருஷ்ண)

காமாத் யரிகு–மூ–ம் –ஸ துரு
பாதகமய ஸுமஜா–ம்
ஸீமாதிக ஶோகப–ம் – விஷய விஷதரும்
ந ஸமாஶ்ரய நிரவதிதய (க்ருஷ்ண)

1.85. ராகம்: மாண்டு தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
நாம பஜரே ராமநாம பஜரே (நாம)

அனுப–்–வி:
காமித ப– தாநே காமதேநூபமம்
க–ிகலுஷாமிஷ கஹநதவதஹநம் (நாம)

சரணம்:
சங்கர்யை ஶிவ ஶங்கரகீதம்
பங்கஹரம் ஜய மங்களதாயி (நாம)

தாஸஹநூமத் ஶபரீகுஹ ராம–
தாஸ ரஸநாம்ருத து–்யம் அமு–்யம் (நாம)

1.86. ராகம்: மாண்டு தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
ஜய விஜயீபவ – ராமசந்த்ர ஜய
ஜய விஜயீபவ ராம (ஜய)

சரணம்:
தயாநி– யித பயோஜ தள நயந
தசரத ஹ்ருதய குமுத சந்த்ர (ஜய)

நிகி– புவந ஜீவாதார – அதி
நிர்ம– முகநிர்ஜித சந்த்ர (ஜய)

யாக யோக ஜப ப – தாயிந் நிரநு
ராக ராமதாஸ ஹிதகாரிந் (ஜய)

1.87. ராகம்: மோஹநம் தாளம்: ஆதி

ப– – வி:
காபா–ி, கருணை நி– வுபொழி வதந மதியனொரு (காபா–ி)

அனுப– – வி:
ஆபா– கோபா– ம் ஆழிசூழ் த– த்தவரும்
பூபா– ரும் அஷ்டதிக் பா– ரும் போற்றும் அத்புத (காபா–ி)

சரணம்:
மதிபுன– அரவுகொன்றை தும்பை அறுகுந்
மத்தைபுனை மாசடையான்
விதிதலை– மாலை– மார்பன் உரித்தகரியின்
வெம்பு–ியின் தோலுடையான்
அதிர முழங்கும் உடுக்கையும் திரிசூ– மும்
அங்கியும் குரங்கமும் இ– ங்கிடு கையான்
த்யுதிமிகு திருமேனி முழுதும் சாம்ப–
து– ங்க எதிர்மங்கையர் மங்கவர் ஜகந் மோஹந (காபா–ி)

1.88. இராகமா–ிகை தாளம்: ஜம்பை

தனனதன தானதன
தனனதன தானதன
தனனதன தானதன – தனதான

ராகம்: காபி

கதியதவு மாமதுர நினதுதிரு நாமமது
கனவிலுமெனாவிலுற மதியாதே
களபதந மாதரொடு திநமுமநு ராகமுற
கநகவலை– யாலுழ– வ தழகாமோ

ராகம்: வஸந்தா

விதிதலை– ய தேதுணிசெய் மதிமுடிய னாசிரிய
விதிதலை– யை மோதிவரு குமரேசா
விதியின்வரு வாதையற வெனதிதய மீதுபடர்
வினைதிமிர மேயக– அருள்வாயே

ராகம்: பி– ஹரி

எதுகு– ஸ ரோஜகு– கதிரவனெ னாவருமொ
ரிபவரத மா– மருக அடியார்தம்
இதயம– ர் மீதும்உயர் சுருதிமுடி மீதுமுமை
யிறைமடியின் மீதும்திரு விளையாடி

ராகம்: ஸௌராஷ்டிரம்

உதயரவி போலுமொளிர் மதிமுகம தோடவுண
ருதிரநதி யேபெருக மலை– வோனே
உனதடிமை கூவியழ செவிடனென வாகுமிது
உனதழகி தோ பழநி பெருமாளே

1.89. ராகம்: ராகமா–ிகா தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
மாரஜநக மதுஸூதந யதுகு–ாம்போதி சந்த்ர மாமவ

அநுப–் – வி:
நீரத ஸௌந்த்ரநீரஜாக்ஷ நவநீதவதந க ருணாரஸஸதந

சரணம்:
காநவி–ோ– ஸௌம்ருதுள க ராங்குளி ப–் – வ –ாளிதமுரளீ
ஸுஷிர–ஆநக துந்துபிநந்தக கோபவதூ ஜாரசோர
நிகமாந்த சர.

பார்த்தஸாரதே நரவரபாமா ருக்மிணீபதே ஸுரபதி
வந்தித–தீர்த்த சரண ஶகடாதி நிஷூதந தீநஜநாவந
த்ருதகரகங்கண

தாத்ரீ பாராவரோபண க்ருதாவதார ஜகதாதாரநிஜ–
தாத்ரீக்ருதயசோதா நயநஸுதா ஸ்யந்திவிவித
நிருபம–ீ–

ஸ்ரீ கருடாஸந ஸநகாதிப்ரிய தேவதாஸார்வ பௌம
ஶேஷவர–போக ஶயந நாராயண மாதவ புருஷோத்தம
ராமதாஸவந்தித.

1.90. ராகம்: ஸிந்துபைரவி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
தராத்மஜா ஜாநிம்த்வம் பஜபஜரே
ஸதா ததங்க்ரி ஸரோஜே ஸஞ்சரரே–

அநுப–் – வி:
கரமுக ராக்ஷஸா ந்தகர–கோதண்டம்
கதி வி–ஸித ப ரிஹஸித வேதண்டம் (தராத்மஜா)

சரணம்:
அகணிதபாரே பவபாராவாரே
திகந்தஸஞ்சாரே –ப்த: கோநு –ாபோரே (தராத்மஜா)

1.91. ராகம்: காபி தாளம்: ரூபகம்

ப–் – வி:
ஈசனன்பர்க் குவமைசொ–் – எவருமி–் ை–யே ஜக (தீசன்)

அநுப–் – வி:
வாஸவன் திசைமுகன் ஸ்ரீ கேசவன் வணங்குங் கைை– (யீசன்)

சரணம்:
வயதி–் கு–த்தி–் வித்தைமி–் ஐஸ்வர்யங் தன்னிலும்
மதியிலும் சிறியரேனும் மான் மழுக்கரன் அரன் பர (மேசன்)

1.92. ராகம்: ஆபோகி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
மனக்குரங் கடங்காவிடி–் கிடையாதே
மனநினைக்கு மெதுவும்கை யடையாதே

அநுப–் – வி:
மநநபக்தி ஞாநவை ராக்யமுடன்
மாதவமும் சாதநங்களும் துஷ்ட (மன)

சரணம்:
அடிமுத–் வேண்டுமென் றாவலும் வேண்டும்
அடைய விடாத முயற்சியும் வேண்டும்

*படிறி லூக்கமுடன் ஏக்கமும் வேண்டும்
  பயன்றர அரனருளும் வேண்டும் எதற்கும் (மன)

1.93. ராகம்: ஸௌரடி தாளம்: ஆதி

பட்–வி:
ஸ்ரீராம ஜயமங்களம் திருவுருவாகிய
ஸீதாபதே மங்களம்

அனுபட்–வி:
ஶௌர ரகுகு–குமார ஸஜ்ஜந உப
காராவதார கம்பீர உதாரகுண (ஸ்ரீராம)

சரணம்:
*காசிப்பதியிட் ஜகதீச னுமைக்கு
  உபதேசம்செய்யும் புகழ்கொள் மாசிட் திருநாமனே (ஸ்ரீராம)

காமகோடி ஸௌந்தர ஶ்யாம நித்யமங்கள
  தாம உனதடிமை ராமதாஸன் பணியும் (ஸ்ரீராம)

1.94. ராகம்: ஹம்ஸத்வநி தாளம்: தேசாதி
(ரகுநாயகா வர்ணமெட்டு)

பட்–வி:

கருணை செய்வாய் கஜரா ஜமுகா
கருணகரனே கணநா யகனே (கருணை)

அனுபட்–வி:

தருணம் இதே தமியேன் மநத்திட்
சரணாம்பு ஜத்தைப் பதித்தின் பளித்துக் (கருணை)

சரணம்:

விதிமாதவனாதி விண்ணோர் வணங்கும்
மதிவேண் யீன்ற மாதங்கமே
கதியென்றுனது கழடீ அடுத்தேன்
ததியருள் ராம தாஸன் தொழும்பாதா (கருணை)

1.95. ராகம்: பி–ஹரி தாளம்: ஜம்பை

பட்–வி:
நிஜமுன்னை நம்பினேன் நீ–ாயதாக்ஷி (நிஜ)

அனுபட்–வி:
கஜமுகனொ டறுமுகனைத் தந்தஉனக் கென்றனிடம்
கருணையிட்–ாததென்ன காரணமோ நாரணியே (நிஜ)

சரணம்:
காமமெனும் பேய்பிடித்துக் க–ங்குதென் மநக்குரங்கு
ஏமனினுங் கொடியபட் நோய்கொண்ட வெனக்கிரங்கத்
தாமதம் உதவாது தாளமுடியா தம்ப
ராமதாஸன் பணியும் ராஜரா ஜேஶ்வரி (நிஜ)

1.96. ராகம்: ஸிம்ஹேந்த்ரமத்யமம் தாளம்: மிஶ்ரசாபு
(நீதுசரணமுடீ வர்ணமெட்டு)

பட்–வி:
நின் சரணம–ரே கதியென
நித்தமும் நம்பினே னம்ப தேவி (நின்)

அனுபல்லவி:
ஸஞ்சிதமொ டாகாமிய
ப்ராரப்த மெனு மூவினையு மகல (நின்)

சரணம்:
நாக பூஷணி மஞ்ஜுள பாஷிணி
நாரணி யுக காரணி
நாகை வளர் நீலாய தாக்ஷி
நம்புமன்பர் க்ருபாகடாக்ஷி (நின்)

1.97. ராகம்: கர்நாடக பெஹாக் தாளம்: ஆதி
(ஹரி–நேநெந்து வெதகுதுரா வர்ணமெட்டு)

பல்லவி:
ஹரனே இன்னும் தயை வல்லையே (ஹரனே)

அனுபல்லவி:
நானுன்றன் பதமே தஞ்சமென
நாளும் நம்பி வாழுமேழை யன்றோ (ஹரனே)

சரணம்:
கலிதோஷமோ என்றன் க்ரஹஸோஷமோ கொண்ட
கவலைகளும் துயரும் நவிலுந்தர மல்லவே
மலைராஜன் குமாரி மகிழுமண
வாள உனதுள்ளமில்லையோ என் செய்வேன் (ஹரனே)

1.98. ராகம்: கரஹரப்ரியை தாளம்: ஆதி
(தேனை வடித்துச் சொரிந்ததோ என்ற திருப்புகழ் வர்ணமெட்டு)

தானன தத்தத் தனத்தனத் தன
தானன தத்தத் தனத்தனத் தன
தானன தத்தத் தனத்தனத்தன–தனதான

காரிரு ளொக்கக் கறுத்த மைக்குழல்
வாரி மினுக்கிச் சிடுக்கெடுத் தெழில்
காண மணக்கத் தொடுத்த பற்பல–மலர் சூடி

காதொ டடர்த்தத் தடக்க ணைத்திகழ்
கார்மை யெழுத்திற் றுலக்கி விப்ரம
காரண நெற்றிக் கண்வைத்த பொட்டொடு–மதராஜன்

வீரவி லொர்க்கத் தழைத்த விற்புரு
வோடவர் கைப்பற் றுமைக்க ணைத்துணை
மேவிடு மற்றைத் தளிர்த்த துப்பிதழ்–ஒளி வீசும்

மீசுர முத்தொத் தபற்கள் வைத்தபொ
னாநந பொற்பத் மபுட்ப மொய்த்ததில்
வீழ்ம துபத்திற் றிளைத்து நித்தமும்–உழல் வேனோ

ஏரக வெற்பிற் றிருத்த ணிப்பழ
நீயெனும் வெற்பிற் கடப்ப வெற்பொடும்
ஈறு கைப்பெற் றுசிக்க லொட்டுகு–டியில் வாழும்

யானை மகற்குக் கநிட்ட வுத்தம
ஏம மயக்குக் குடத்வ ஜக்குஹ
ஏண விழிப்பொற் குறத்தி நற்றவ–வடிவேலா

நாரண ரெட்டக் கரத்தர் பத்தவ
தார மெடுத்தர்ச் சுனற்கு சொற்பர
ஞாந மளித்திட் டசக்க ரத்தரி–மருகோனே

ஞாலமிசைக்கத் தபத்தை யொத்தவென்
வாழ்வினை மெத்தச் சிறக்க வைத்த மெய்ஞ்
ஞான குருச்சத் திவைத்த கைத்தல–பெருமானே

1.99. ராகம்: கரஹரப்ரியை தாளம்: ஜம்பை

ஆரணமும் ஆகமும் தேடுபொருள் நீயே
   ஆயர்கு- ம் வந்தபெரும் மாயவனும் நீயே
காரணவி ராட்டுருவன் ஆனவனும் நீயே
   காமனையும் பூமனையும் தந்தவனும் நீயே
நாரணனெ னும்பரம நாயகனும் நீயே
   நம்பிவரும் அன்பர்துயர் தீர்ப்பவனும் நீயே
பூரணமாய் எங்கும்நிறை ப்ரஹமமது நீயே
   பொன்னடிப ணிந்தவெனைக் காப்பவனும் நீயே

1.100. வழிநடைச் சிந்து

அன்பர்களே அண்ணன் தம்பிகே- சிறி
   தன்புடனே இங்கு வாரீர்–நான்
அன்புடனே சி- வார்த்தை சொ-் வே னதற்
   கன்புடனே செவிதாரீர்–நாம்
அன்புவைத்தா-் தாயு–மன்புவைப்பாள்–அவ்
அன்பே அருளாகும் அவ்–அன்பே உ- காகும்–அவ்
அன்பே உறவாகும் அவ்–அன்பே உயிராகும்–நமக்
கன்புடனே அருள்செய்ய உ- கத்தி
   – ா- யந்தோறும் நிறைந்தாள்–பேர்
அன்புருபாய் நம்முடற்குள்ளும்–நெஞ்சகக்
   கோயி-் கடோறு முறைந்தாள்–அவள்
      அன்பிை- யே-் நமக்கின்பமிை- .

யோநிக ணா-் வகை தனிலும்
பிறவிக ளேழ்வகை தனிலும்
எண்பத்துநான்கு – க்ஷம்
உட- மெடுத்தோ மிப்பொழு
துத்தமமான தவத்தா-் கிடைத்ததி-்
   வுத்தம மானிடக்காயம்–இதை
மெத்தக் கருத்தொடு ரக்ஷித்திதைக் கொண்டு
வீடு பெறுவ துபாயம்–உயிர்
உள்ளளவும்–நம–து ள்ளமதி-்
கவை- க ளொருகோடித் துய
ருறுகந பொருள்தேடிப்–புன்
பவஸு ்க மதைநாடி ஐம்
பு- னொடு முறவாடி நாம்

கற்றதெ-் – ாம் பயனற்றதுவே–ந-் –
   கேள்விகளெ-் – ாம் பாழாச்சே–நித்தம்
குற்றங்கள் கோடி யியற்றுவதே–நமக்
   குற்றதோர் ஈற்றொழி- ாச்சே–இன்று
திருநாளே–நமக்–கொருநாளே–இங்கு
வீதியு- ாவரும் நீ- ா யதே- ாசநி பவமோசநி
பாதம- ர் தெரிசித்திடின் பாவவினைகள் நசித்திடும்
சங்கரியேஜக–தம்பிகையே–எங்கள்
அன்னையே யென்றுநாம் கூர்வோம்–நித்தம்
சங்கடந் தந்திடு மிந்திரியங்க
ளடங்கச் சிறிதிங்கு சேர்வோம்.

1.101 ஸ்ரீ ஹனுமார் அயோத்தி நகரை யடைந்து பரதனை
முன்னிட்ட ஜநங்களுக்குச் சுருக்கிப் புகலும்

ஸ்ரீ ராம சரிதம்

நொண்டிச் சிந்து

புண்ணிய அயோத்தி நகரி-் –வாழும்
   புண்ணியர்களே பரம கண்ணியர்களே!
விண்ணவரும் வந்து வணங்கும்–வரரகு
   வீர னம்ருதகதை கேட்பீரே!

தண்ணருவிச் சித்ர கூட–மாமலை– யி–
தம்பியையும் அன்புமிகு ஜனங்களையும்
கண்ணருவி பெருக விட்டுப்–பிரிந்தபின்
கானகம் ப– கடந்து மாமுநிவர் வாழ்

தண்டக வனமடைந்தார்–விராதனாம்
தருக்கிவந்த அரக்கன் தலை– யரிந்தார்
ஒண்டவ முநிவருக்கு–வினவிய
உறுதிய ளித்தங் குறைபொழுது
கண்டனள் சூர்ப்பனகை–யென்றொரு
காதகி–ராக்ஷஸி காமுகியாய்
கொண்ட கருத்தை யுரைக்க–– க்ஷ்ம ணன்
கோபித்து மூக்கை யறுத்து விரட்ட

படையொடு கரன்முத– ராம்–நிஶிசரர்
பதினா– ரயிர ரைப்பருந் துணவிட்டார்
உடனவள் – ங்கை யடைந்து–அண்ணனிடம்
உளவுசொ–் –ியனுப்ப மாரீசன்
தொடரவஞ் சனையாே– –தேவியைத்
தூக்கி– ங் கைபுகுந்தான் நாய்போே–
வடிவுறு பொன்மானை–வதைசெய்து
வஞ்சகமா னென்றுணர்ந்து சஞ்ச– ம் கொண்டு

எதிர்க்கொண்ட தம்பியைக் கண்டு–மநமிக
ஏங்கிவி ரந்துவந்தும் ஸீதையைக்காணார்
விதிர்விதிர்த் தன்றி– னவே–உ– கிற்கு
விதிகொடி தென்பதை விளங்கவைப்பார்
கதறும் ஜடாயுவிற்கு–உயர்நற்
கதிகொடுத் துக்கபந்தன் கையை யறுத்துச்
சதிகொள்சா பந்தீர் த்துப்–பதம்பணி
ஶபரிக்கும் பேரின்ப வீட்டையளித்து

பம்பைக் கரையடைந்தார்–அண்ணனுக்குப்
பயந்துவா மும்ஸுக்ரீவன் தோழமை கொண்டார் (ஓர்)
அம்பினாே– வா–ியைக் கொன்றார்–பின்னவர்க்கு
அகி– க்க வியரசு முடிபுனைந்தார்
கும்புகும்பாய் வானரர்களும்–ஸீதையைத் தேடக்
கோடி கோடித் திசைதோறும் சென்றனர் அதி–்
அம்பிகையைத் தென்னி– ங்கையி–் –கண்டடியேன்
அக்கினியாற் பட்டணத்தைச் சுட்டுமீண்டு

உளமிக்கக் களிபொங்க–ஐயனுக்கு
உற்றதை யுரைத்தேன்அவ ருத்தரவுகேட்
டொளிசெயும் முகமுடையார்–மலை– பெரும்
உறுதிகொ ளுங்குரங்குப் படையெழவே
வளரெழு கட–் குமுறி–வந்ததென
மதிகட –தி–் பெரும் அணையெழுப்பி
இளையோன்வி பீஷணனுக்கு–இ– ங்கையை
இக்கரையி ே– யேகொடுத் தவந்துணையாய்க்

கொண்டி– ங்கைக் கோட்டைவளைத்துப்–பொ–் – ரத
கும்பகர்ணன் இந்த்ரஜித்து முத–் அரக்கர்
மண்டியெழும் அமர்க்களத்தி–் –அவர்கள்
மண்டைகளும் மூளைகளும் விண்டுசிதற
முண்டங்கள் தாண்டவமிட–எ–் லை– யற்ற
மூ– ப– த் தையும்நிர் மூ– ஞ்செய்து
கண்டகனாம் ராவணன் முடி–யுடன்பத்துக்
கண்டமும்ப னங்குலை– போ–் வெட்டியுருட்டி

நெருப்பி–் கு ளித்தெழுந்த–ஜாநகியாம்
நின்ம– த் திருவின்ம– ர் மென்கரம்பற்றி
உருத்திரன் அயன் முத– ராம்–வானவர்கள்
உம்பரின்நி றைந்துதுதி ம– ர்ப் பொழிய
வரப்படும் புஷ்பகமெனும்–தெய்வவி

மாநத்தி லே றிமிங்கு வரும் வழிமி
பரத்து வாஜமுநிவர்–வேண்டியதா
பக பொழு தங்குதங்கி வந்துவிடுவார்
பரதா பொறுமை கொள்வாய்

பத வர்ணங்கள்

2.1. ராகம்: தன்யாஸி தாளம்: ஆதி

ப – வி:
நீ இந்த மாயம் செய்தா ந்யாயம் தானோ தயாநிதியே

அனுப – வி:
பாயும் மாரன் அம்பினாலே புண்படு பாவையைக் கண்ணா பாராம இன்னும் (நீ இந்த)

சிட்டைஸ்வர ஸாஹித்யம்:
நீய – ா துணையி ை புவிதனிலே தயைபுரிவையே நிஜமிதுவனஜநயன
நினதுபய சரணம் கனவிலும் மறவா எனது தாபமற வந்தருள் இறைவா
முரளி கான குளிர் நிறைமதி வதனனே முரஹரமுனிவர் தொழும் கம– சரணனே
ராதை மணவாளா துயரமினி தாளேன் முகி நிகர் தயாளா யது பதியே (நீ இந்த)

சரணம்:
ஆயர்கு– தீபமே அருள் தாராய்
(சரணத்தின் ஸ்வர ஸாஹித்யங்கள்)

ஸ்வாமி நீ கண் பார் ஸத்யபாமா லோ–ா கோபா–ா (ஆயர்)

ஸாரஸ தளவிலோசன பரம பாவன ஸாமஜவரத மதுரை வளர் (ஆயர்)

தருணமிது நினைந்து நினைந்துள்ளம் வருந்தினேன்
கருணைநிதியே மனது கனிந்தருள் விரைந்து (ஆயர்)

பாராய் புன்னகையொடென்னருகி வாராய் நீ மனமிரங்கியெனை
பரிவுடனே எனதுயிருடனொன்றென அன்று க–ந்தேன் எனை இன்று மறந்தாய்
பனி நி–ாவி தவழ் இனியதென்ற–ிலும் எனது மேனியெழி மெழுகு போலுருக
பக–ிரா துயிலுறா திருவிழிகளும் பாராமுகமும் தகுமோ மனமும் சி–யோ (ஆயர்)

2.2. ராகம்: ஸ்ரீரஞ்ஜனி தாளம்: ஆதி

ப – வி:
ஸ்வாமி நீ மனமிரங்கி அருள்தா
மாதயைநிதியே முருக குஹ
பூமே வாழ்வே வேம்பென நினைந்தாள்
பூவை மனம் நொந்தாள் நீ

அனுப – வி:
தாமதம் செய்தா மனம் வருந்த நேருமே மனமொடிந்து
மா மய வெயி புழுவாய்த் துடித்தாள் திரு–
மா மருகா ஷண்முகா பரிவுடனே

சிட்டைஸ்வர ஸாஹித்யம்:
வாவா விகஸித புனித மயி–ின் மிசை வாவா வரதனே பத தரிசனம் தர
தேவ குஞ்ஜரி யுடன் குற மகளுஞ் சீருடனே மருவும் ஸு குமாரனே (ஸ்வாமி)

சரணம்:
வாத நோய் கொண்டாள விரைந்து மருந்து தா இவள்பெரும் பிடி (வாத)

ஸ்வர ஸாஹித்யங்கள்:
மாதுமை மகனே தயாகரனே கனவிலும் உன்னை நம்பி (வாத)

மாதவன் ம–ர்க் கண்ணண் மா மருகனே இந்த பேதை நிதம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுருகி (வாத)

உனது நினைவி-் அனை தந்தையை மனையை விளை–
யாடலை– பாடலை– மறந்துட-் தளர்ந்து ஓவ் (வாத)

யாருமி-் தனியிடந்தனி-் கண்ணீர் வழிந்திடும் விழியுடன்
சிறிதும் இரங்கவி-்லை– பாராமுகமுடன் இனியும் நீ இவளை பரிசோதனை செய்தா-்
தருமமோ வருமமோ உயர்ந்த தோர் மந்த்ரம் சுரரு–க மருந்து
நய பயமொடு தந்த்ரம் புரிந்ததிலும் குணம் சிறிதும் இ-்லை– ஸரஸ (வாத)

2.3. ராகம்: ஆரபி தாளம்: ஆதி 2 களை

ப-் – வி:
ஸ்வாமி உன்னை ஸதா நினைந்திராப் பக-் வருந்துமென்
சஞ்ச–ம் தீர அருள்தர தாமதம் தகாதையா தயாநிதியே

அனுப-் – வி:
தாமோதரனே ராதா ரமணா
தஞ்சம் வேறின்றி நெஞ்சம் நொந்தலை–யுமேழை

சரணம்:
பாதமே துணை பதும ம–ர்ப் (பாதமே)

2.
கணபதி கீர்த்தனங்கள்:
4. ராகம்: சுத்தஸாவேரி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
ஸதாசிவகுமாரா கண்பாராய்
ஸக–ே–ாகாதாரா ஶ்ரீ கௌரி (ஸதா)

அனுப-் – வி:
பதாரவிந்தனே ஸ◌ீரமுனிவர் பணியும்
ப்ரணவஸ்வரூப கஜானன நீதுணை (ஸதா)

சரணம்:
அடியார் நினைத்த வரம் அருள்வாய் கவலை–யுடன்
இடையூறெ-் – ாம் சிதறடிப்பாய் உனது
கடைக்கண் பார்வை இருந்தா-் கரைகாணாத
கடலும் சிற்றோடையாகாதோ கணபதியே (ஸதா)

2.5. ராகம்: ஹம்ஸத்வனி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
மூ–ாதார மூர்த்தி கஜமுகனே சரணம் உனது உபய சரணம் (மூ–ாதார)

அனுப-் – வி:
வே–ாயுத குஹன் தனக்கு முன் தோன்றிய
விம–ா உமையாள் தரு மகனே
அம–ா எமையாள் முனிவர் தொழும் (மூ–ாதாரா)

சரணம்:
அன்புடன் தும்பை யருகம் பு-்லை– எடுத்–
தருச்சனை செய்தாலும் போதும் – அன்பர்
துன்பம் துடைத்துப் பேரின்பம் தரும் வரதா
துணை புரி ப்ரணவா கார கணபதியே

2.6. ராகம்: ஶ்ரீரஞ்ஜனி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
கஜ வதன கருணா ஸதன சங்–
கர பா–ா –ம்போதரஸ◌ுந்தர (கஜவதன)

அனுப-் – வி:
அஜனமரேந்த்ரனும் முனிவரும் பணி பங்–
கஜ சரணம் சரணம் சரணம் ஶ்ரீ (கஜவதன)

சரணம்:
நீயே மூவு– கிற்காதாரம் நீயே சிவகாம மந்த்ரஸாரம்
நீயே வாழ்வி– ன் ஜீவாதாரம் நீயருள்வாய் ஸ◌ுமுகா ஓங்கார (கஜவதன)

2.7. ராகம்: தி– ங் தாளம்: ஆதி 1 களை

ப– – வி:
ஸ்ரீ கணேச சரணம் கஜானன
தேவர் முனிவர் பணியும் தயாகர (ஸ்ரீ கணேச)

அனுப– – வி:
நாகாபரணனே நான் மறை போற்றும்
நாமனே ப்ரணவ ரூபனே ஜய (ஸ்ரீ கணேச)

பாதம் நம்பும் ராமதாஸ வரதனே
மோதகப் ப்ரியனே கௌரீ ஸ◌ுதனே
ஆதி தேவன் உனதின்னருள் இ– – யே–
வேதனும் மாலும்செய் தொழி– உண்டோ (ஸ்ரீ கணேச)

2.8. ராகம்: பேகட தாளம்: ஆதி 2 களை

ப– – வி:
கை கொடுத்தாளையா கதி யாரைய்யா நின்
கழ–ினை சரண் ஐயா கருணையொடித்தருணம் மனங்கனிந்து (கை கொடுத்)

அனுப– – வி:
பொய் கிளர் மாய மண் வாழ்வெனும் இருளி–
புகுந்து வருந்த மனம் இணங்காததையுன் திருவுள்ள மறியாதா (கை கொடுத்)

சரணம்:
அயன் முத– வானவரும் உனதருளா–
ஐந் தொழி– புரிகின்றார் – மறை புகழும்
ஆதி தெய்வம் நீயென நம்பினேன் இனி
சோதனை போது மையா
புய–ி– சிக்குண்ட வாழை போலும் சுழன்
றுள்ளம் திகைக்குதையா – முப்
பழமும் பொரியவ– ருந்தும் மெய்யன்பர் ஸஹாயா
புக–ி– ன் யானை முகனே பேதை என்னை (கை கொடுத்)

2.9. ராகம்: ஸரஸ்வதி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப– – வி:
அருள் புரி ஐங்கரனே–மதம் பொழியும்
ஆனைமுகனே கருணா கரனே திரு (அருள்)

அனுப– – வி:
இருள் மயமாம் புவி வாழ்வினி– –உன
திணையடிய– தொரு துணை யறியேன் திரு

சரணம்:
ஓங்கார ரூபா கண நாயகா
உமை மகிழ் மகனே விநாயகா
நீங்காதெனது நெஞ்ச ஆ– யத்தி–
நீ என்றும் துணைநின்று இன்பந்தந்தே–திரு (அருள்)

2.10. ராகம்: சிவரஞ்சனி தாளம்: ரூபகம் 1 களை

ப– – வி:
தருணமிதையா தயை புரி துதிக்கையா உரிய (தருணம்)

அனுப– – வி:
சரணம் என்றுன் ம– ரடி பணி தமியனை தவிக்க விடாம– (தருணம்)

சரணம்:
உன்னருள– தோர் துணை இனி உ–கி– இ–ை–யே
எந்தன் முன்னவனே யானை முகனே முருகனுக்கருளும் துதிக்கையானே

(ம–கா–ம்)
முக்கட் பரன் மகனே விக்ன விநாயகனே
முக்கனி மோதக ப்ரியனே அபய மபயம் விரைந்து வந்தருள் (தருணம்)

2. ஷண்முகன் கீர்த்தனைகள்:
11. ராகம்: தோடி தாளம்: கண்டசாப்பு

ப– – வி:
தணிகைவளர் சரவணபவா நின் தாள் சரணம்
தருணமிது கருணை புரிவாய் தண் சோலை– (தணிகை)

அனுப– – வி:
அணியும் நவமணி பணிகள் தகதகென நிறைமதி நேர்
அறுமுகமும் இளநகை வெண்ணி–வுமிழ உ–கு புகழ் (தணிகை)

சரணம்:
துள்ளி விளையாடி வரும் தோகை மயி– மே–
வள்ளியுடன் பெய்வளை தெய்வானை இருபா–
அள்ளியிருகண் பருகும் அன்பர் புகழ்வேளே
வெள்ளிமலை– நாதன் தருவே–கொள் பெருமாளே (தணிகை)

2.12. ராகம்: சுத்ததன்யாஸி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப– – வி:
ஜய ஜய குஹா சரணம் ஷண்முகா
தருணம் ஈதையா பன்னிரு கையா (ஜய)

அனுப– – வி:
தயை புரிய வா சரவண பவா
சரணம் மறவா அடிமைக் கருள்வாய் (ஜய)

சரணம்:
இறைவனுன்னையே பணியுமடியேன்
முறையிடுவதுன் உள்ளமறியுமே
குறையிரந்திட பிறரையணுகேன்
குறுநகை தவழ் குமரகுருவே (ஜய)

2.13. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப– – வி:
முருகா முழுமதி பழிக்கும்
அறுமுகா முகுந்தன் மருகா (முருகா)

அனுப– – வி:
ஒருகா– சரவண பவா என்றோதும் – மெய்
யன்பரை யாள வ–ிய வரும் வே– (முருகா)

சரணம்:
உன் பெருமை புகலும் தரமோ – ஹர
னுமை பா–ா பரம தயாளா – குற
மின் க–ந்த குமரா குஹா – தீன
சரண்யா ஸுப்ரமண்யா வே– (முருகா)

2.14. ராகம்: அடாணா தாளம்: ஆதி 1 களை

ப– – வி:
உ–க வாழ்விலும் நின்னருளின்றி
ஓரடி வைப்பதும் எளிதோ ஏழை (உ–க)

அனுபல்லவி:
கலியி லுன்னை மறந்தால் கிட்டுமோ
கைவல்யம் மறுமையில் மட்டுமோ (உல்க)

சரணம்:
த்யான யோக ஜபதபங்களறியேன்
ஸத்ஜன ஸங்கம் இணங்கியு மறியேன்
கான சாஸ்த்ரமும் கற்றறியேன்–மனம்
கனிவிலேன்–முருகனே–குருடனேன் (உல்க)

2.15. ராகம்: ஸிம்மேந்திர மத்யமம் தாளம்: ஆதி களை

பல்லவி:
பழனியப்பன் நின் பதம் மறவேன்–எப்
பதவி வந்தாலும் கந்தா குருபரா (பழனி)

அனுபல்லவி:
மழை நிகர் பைங்குழல் வள்ளி குஞ்சரி–ம
ணாள இவ் வேழை பங்காள தயாள தென் (பழனி)

சரணம்:
இன்ப துன்பம் எதிலும் நீ துணையிருந்
தெம்மைக் காத்தருள வேண்டும்
அன்புடன் ஆண்டவனே உன்னை மறவா
தடியிணை பணிய வரம் தருவாய் தென் (பழனி)

2.16. ராகம்: வஸந்தா தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
மால் மருகா ஷண்முகா முருகா குஹா (மால்)

அனுபல்லவி:
நான் மறை ஸார ஓங்கார ஸ்வரூபா
மாமயில் வாஹனே ஸ்வாமி ப்ரதாபா (மால்)

சரணம்:
வெள்ளிமலை நாதன் கௌரீ பாலா
வேறு துணை காணேன் வந்தெனையாளாய்
வள்ளி தெய்வானை மணாளா தயாளா
வணங்கும் ராம தாஸன் தலையணி தாளா (மால்)

2.17. ராகம்: தேவமனோஹரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
வந்தருள்வாய் முருகா பரமசுகம்
தந்தருள் மால் மருகா (வந்தருள்)

அனுபல்லவி:
சொந்தமுடன் உனை நினைந்திடும் அன்பர்–த–
யாள என் இன்ப மணாள மனமிரங்கி (வந்தருள்)

சரணம்:
பாலினும் தேனினும் கனியினும் இனிக்கும்
பார்வதி பாலனே சரவண பவனே
நீலமயிலில் வரும் கருணாகரனே–எந்
நேரமும் என்னுடன் நீ விளையாடவே (வந்தருள்)

2.18. ராகம்: கன்னடா தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
சரவண பவ குஹனே–ஷண்முகனே
சரணமருள் விசாகனே–ஸுமுகனே (சரவண)

அனுபட்– வி:
அரவணி ஹரன் உமை மனமகிழ் மகனே
அரவணை துயிட் ஹரி அருமை மருகனே (சரவண)

சரணம்:
எனக்குனை ய– தொரு துணையிடை– துய்யா
இரக்கமிடை– யோ வடிவேட் முருகையா
வனக் குற மகள் புனர் பன்னிரு கையா
வணங்கும் ராமதாஸனுன் அடைக்க– மையா (சரவண)

2.19. ராகம்: ஷண்முகப்ரியா தாளம்: ஆதி 1 களை

பட் – வி:
சரவண பவ எனும் திரு மந்திரம் தனை
ஸதா ஜபி என் நாவே–ஓம் (சரவண)

அனுபட் – வி:
புரமெரித்த பரமன் நெற்றிக் கண்ணிட் உதித்த
போதஸ்வரூபன் பொற் பாதம் தனைப் பணிந்து (சரவண)

சரணம்:
மண்மிசை கிடந்துழட் பிறவிப் பிணியைத் தீர்க்கும்
மாயை யக– ப் பேரின்ப நெறியிட் சேர்க்கும்
தண்மதி நிகர் குளிர் கருணை நி– வு மிழும்
ஷண்முக ப்ரிய ஷடா க்ஷர பாவன (சரவண)

2.20. ராகம்: வஸந்தா தாளம்: ஆதி 2 களை

பட் – வி:
மாதயை நிதியெனும் நீ தயை புரிந்தருள் மாதவன் மருகனே
முருகனே குஹனே மடை– மகள் மகனே (மாதயை)

அனுபட் – வி:
போதயன் பணி ம– ர்ப் பாதனே மறைமுகன்
புக– ரும் ப்ரணவ மஹிமை மெய்ப் பொருளை
புகழ் தாதை காதிட் ஓதும் குருநாத (மாதயை)

சரணம்:
கந்தனே க–யுகந்தனிட் –இருகண்
கண்ட தெய்வமென–எண்டிசை புகழும்
செந்தி– ாதிப சிறந்த வே– ணியும்–
சேவ– அமரர் காவட் –ஷண்முக (மாதயை)

2.21. ராகம்: ஸஹானா தாளம்: னாமிச்ர சாபு

பட் – வி:
சித்தம் இரங்கா தேனையா செந்திட் வேடை– யா நின்
சித்தம் இரங்கா தேனையா சிறியேனிடம் அறு மாமுக சிறிதேனும் நின்

அனுபட் – வி:
சித்தம் இரங்கா தேனையா சிறியேனிடம் அறு மாமுக சிறிதேனும் நின் (சித்தம்)
பக்தர்க் கிரங்கும் தீன பந்து என்றுன்னை நம்பி

சரணம்:
பக–ரவும் பணிந்து பாடி பஜிக்கும் என்பாட் நின் (சித்தம்)
தடை– யிட் மடை– வீழ்ந்தாலும் தாங்க ஷண்முகன் உண்டென்
று– கம் அறிய உந்தன் திருவடி அடைந்தேனே
மடை– யோ என் வினை உந்தன் கருணைத்துளி இருந்தாட்
வையம் வியக்க ராம தாஸன் தன்னை ரக்ஷிக்க நின் (சித்தம்)

அனுபட் – வி போட் :
மடை– யோ என் வினை உந்தன் கருணைத் துளி இருந்தாட்
வையம் வியக்க ராமதாஸன் தன்னை வந்தாள நின் (சித்தம்)

2.22. ராகம்: நடபைரவி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
ஸ்ரீவல்லி தேவ ஸேனாபதே ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்யா நமோஸ்துதே (ஸ்ரீவல்லி)

அனுபல்லவி:
தேவதா ஸார்வ பௌம ஜய ஜய
தவிஷட்புஜ கார்த்திகேயா மேயா (ஸ்ரீவல்லி)

சரணம்:
மா ம வ ஸ தா சிவகுமாரா—வி
மானீக்ருத சித்ர மயூரா—ச்ரித
காமித பல தாயக கதசூர
கருணா ஜல தர ஜகதாதார (ஸ்ரீவல்லி)

அனுபல்லவி போல் :
காமித பல தாயக ஹத சூர
கருணா ஜல தர ஜகதா தாரா (ஸ்ரீவல்லி)

2.23. ராகம்: ஆபேரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
கந்தா வந்தருள் தரலாகாதா கதிவேறேது (கந்தா)

அனுபல்லவி:
செந்தூர் வளர் குஹா அடிமையின்
சிந்தா குலம் தீர நீ வலிய
வந்தா லுந்தன் மஹிமை குறையுமோ
வள்ளி மண வாளா புள்ளி மயில் ஏறும் (கந்தா)

சரணம்:
பச்சிளங் குழவியைப் பெற்ற தாய்
பரிந்தணைப்பது கடனன் றோ
பரம தயா கரன் என்று பேர் புகழ்
படைத்தவன் நீ யன் றோ
ஸச்சிதானந்த மூர்த்தி—சரவணோத்
பவ குஹனே சங்கரன் மகனே
தயவுடனே திருமால் மருகா—மன
மிரங்கி உனதடிமை என்னிடம் பரிந்து (கந்தா)

2.24. ராகம்: காம்போஜி தாளம்: திஸ்ர த்ரிபுட

பல்லவி:
கதிர் காம கந்தன் பூங் கழலினை பணி மனமே உந்தன்
கவலை பிணி கலியு மற அனு தினமும் (கதிர்)

அனுபல்லவி:
முதிர் ஞானம் அலையும் மன அமைதி அரிய
முடிவி லின்பம் முதலியன பரிவொடுதர வரும் கருணையன்

சரணம்:
நீ எங் கிருந்தாலும் உனது கஞ்ஜ பதமென் நெஞ்சம் மறவேன்
நீயும் ஏனைக்கை விடலாகாது கோல மயில் வாஹன குஹா
தீய அஸுரர் குலம் மாள விடு பன்னிருதோளா வள்ளி
குஞ்சரி மணாள—தீனதயாளா—அருளா ளா என்றன்போடு (கதிர்)

2.25. ராகம்: ஆபோகி தாளம்:ஆதி

பல்லவி:
நெக்குருகி உன்னைப் பணியாக்—கல்
நெஞ்சனெக் கருள் வாய்—முருகா (நெக்குருகி)

அனுபல்லவி:
திக்கு வேறில்லை தீனசரண்யா
தேவர் முனிவர் பணி ஸுப்ரம் மண்யா (நெக்குருகி)

சரணம்:
முக் கண்ணன் உமை ஈன்ற மகனே–ஷண்
முகனே மாயோன் மருகனே–
சிக்கல் சிங்கார வேல குஹனே–வள்ளி
தெய்வயானை மணவாளா உன்னை நினைந்து (நெக்குருகி)

2.26. ராகம்: காபி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
சோதனைச் சுமைக்கிவ் வேழை ஆளா
ஸுப்ரம் மண்ய தாளாச் (சோதனை)

சரணம்:
பாத கமலம் மறவாத அடிமை என்
பாத கமலம் அகலாதா வாதா (சோதனை)

உனதருளினும் என் வினைவலி பெரிதோ
உனக்கிரக்க மில்லையோ கந்தா வந்தாள் (சோதனை)

காம ஸம்ஹார சிவகுமர குருபரா
ராம தாஸன் பணியும் பாலா வேலா (சோதனை)

2.27. ராகம்: ஜோன்புரி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
முருகனைப் பஜி மனமே–திருமால்
மருகனைப் பஜி மனமே
(திச்ரம்) முக்கண்ணண் மகனை அறுமுகனைக் குஹனைப் பன்னிருகை (முருகனை)

அனுபல்லவி:
உருகாத நெஞ்சத்தில் ஒருகாலும் எட்டாத
உத்தமத் திருத்தணிக் கருத்தனைக் கருத்தில் வைத்து (முருகனை)

சரணம்:
செந்தில் நாதனை அரவிந்த பாதனை
சிக்கல் சிங்கார வேலனை சிவ பாலனை (முருகனை)

எள்ளில் எண்ணெ மலர்மணம் போல் மறைந்து நிறைந்தவன்–குற
வள்ளி அன்பிற்குள்ளம் பறிகொடுத்த விருத்த வேடத்தனை (முருகனை)

பழந்தமிழ்த் தெய்வக் கந்தனருள் இழந்தறங்காதே–துயில்
எழுந்து அடியர் மனதில் தவழ்ந்து விளையாடும் குழந்தை (முருகனை)

2.28. ராகம்: கமாஸ் தாளம்: திச்ர ஆதி

கண்ணிகள்:
செந்தில் வளர் சேவலனே கந்த ஸுரர் காவலனே
வந்தருள் தயாகரனே வள்ளி மண வாளா வா வா (செந்தில்)

ஆறுமுக வேலவனே வானவர்க்கு மேலவனே
சீறி வரும் தாரக ஸம்ஹாரா சிங்கார குமாரா (செந்தில்)

பன்னிருகை பாலகனே–பச்சை மயில் வாஹனனே
பக்த பரி பாலகனே பரனே கடைக்கண் பார் பார் பார் (செந்தில்)

2.29. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: சாபு

பல்லவி:
கொஞ்சம் தயை புரிய லாகாதா குஹ ஷண்முகனே

அனுபல்லவி:
நெஞ்சம் தாமரை இலை நீர்போல் தத்தளிக்குதே
தஞ்சம் வேறில்லை உந்தன் திருவுள்ளம் அறியாதா

மத்யம காலம்:
தந்தையும் அருமைத் தாயும் நீயென
சந்ததம் உனை நினைந்த சேயெனை
அந்தி பகலும் வருந்த விடுவது
அழகிதோ பழனி யாண்டவ முருகனே (கொஞ்சம்)

சரணம்:
மாயை உலக வாழ்வென்றறிந்தும் இதை விட்டோட
வழியும் தெரியவில்லை மனதில் துணிவுமில்லை
நீயும் அடிமையை அஞ்சேல் அருளாயாகில்
நீதி இதுவோ தயை நிதியே எவர் கதியே (கொஞ்சம்)

மத்திய காலம்:
நிதமும் உன் கமலப்பத மலரிணையை
நினைந்துருகி மனம் கனிந்து பஜிக்கும் என்
இதயம் கவலை இல்லாத நிலையடைய
இரங்கிலாய் திரு அரங்கன் மருக ஏழைக்கு (கொஞ்சம்)

2.30. ராகம்: ராகமாலிகை தாளம்: ஆதி 2 களை

ராகம்: கீரவாணி
பல்லவி:
மாலை சூட்டுவேன் வேலவா வரந்தருவாய் (மாலை)

வந்தருள் கந்த லமர் (மாலை)

கருணையுடன் அணிசொல் லமர் (மாலை)

அனுதினமும் அனுராக (மாலை)

உனக் குகந்தப் லபா (மாலை)

மலரடி தனில் அடிமை யின்துதி (மாலை)

அனுபல்லவி:
சோலை சூழும் ஸ்வாமி மலை மேல் கருணை
சுரந்து எழுந்தருள் ஸ்வாமி நின் திரு நாம (மாலை)

சரணம்:
எங்கும் நிறைந்தருள் ஐங்கரனுக் கிளைய
இறைவனே அறுமுகனே முருகனே
சங்கரனுக் குபதேசம் செய்த குருபரா
க்ருபாகர குமரா ஸுஸ்வர (மாலை)

சங்கராபரணம்:
பாதாம்புஜம் ஒரு கணமும் மற
வாத என்னையுன் திரு வுள்ளம் அறி
யாதா வள்ளி தெய் வானைக்கு
நாதா இன்னும் வாதா அனுராக (மாலை)

வராளி:
பாரில் உனைப் பிரிந்தேழை படாத
பாடு பட்டது போதாதோ-கதி
யாரையா-கடைக்கண்-பாரையா-இரங்கிக்
காரையா என்றகம் கரைந்துருகி-மண (மாலை)

பிலஹரி:
தாதை திருச் செவியில் ப்ரணவப் பொருளுரைத்த
ஸ்வாமி தாரகன் முதல் கொடிய அஸுரர்களின் (மாலை)

வாதை தீரச் சரவணப் பொய்கை தனி- வந்த
வரதா பா- ஸூப்ரமண்யா என்றும்–வாடாத (மாடீ)

கேதார கௌளம்:
துள்ளு மஹங்கார சூர ஸம்ஹார
ஜோதி ஸ்வரூப மயி- வாஹனனே
கள்ளமி- – ா அன்பருள்ளக் கோயி–ி-
காக்ஷி யளிக்கும் ஜகன் மோஹனனே மண (மாடீ)

2.31. ராகம்: நாட்டை தாளம்: ஆதி 1 களை

ப- – வி:
அடித்தாலும் உனை விட்டடிமை எங்கு செ- வேன்
அறுமா முகனே மயி- வாஹனனே குஹனே முருகனே (அடி)

அனுப- – வி:
எடுத்தாள்வை என்றுன்றன் அடித்தாமரை ம– ரை
இளமை தொட்டெளியேன் என் உளத்தி- வைத்தேன் ஐயா (அடி)

சரணம்:
தாயடித்துப் பிள்ளை முடமாகுமோ என்பார்
நீயடித்தா- தாங்க எனக்கு வ–ிமை ஏது
தாயடித்தாலும் காடீ ச் சுற்றிச் சுற்றி வருமே
தயவிடீ யோ ஏழை செய் பிழை பொறுக்காம- (அடி)

2.32. ராகம்: முகாரி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப- – வி:
சிவ காம ஸூந்தரி–ஜக
தம்ப வந்தருள் தந்தருள் (சிவ)

அனுப- – வி:
பவ ரோக மற வேறு மருந்தேது
பழ வினைகள் தொடராம- உனைப்பஜிக்க (சிவ)

சரணம்:
கேளாயோ என் முறைகள்–உயர்
ஸாம கீத வினோதினி போதுமுன் சோதனை
தாளேனே அகதி நானே–ராம
தாஸன் பணியும் அபிராமி–வாமி (சிவ)

2.33. ராகம்: பௌளி தாளம்: திச்ரத்ருபுட 1 களை

ப- – வி:
கருணாநிதியே தாயே
கடைக்கண் பார்த் தருள்வாயே (கருணா)

அனுப- – வி:
அருணோதயம் கண்டா- அகலும் பனி இருள்போ-
அன்னை யுந்தன் அருளிருந்தா- அகன்றிடுமே
புன்பவ நோய் என் பரம (கருணா)

சரணம்:
உனை மறந்து என் வாழ் நாளி-
ஒரு கணமும் இருந்தறியேனே
அனை மறந்திளம் சிசு உண்டோ
அவ்வணம் உனை நம்பினேன் நானே
மனம் நினைந்த அன்பரையாள
மயிடீ வந்த க- பகம் நீயே
எனது பிழை பொறுத்தருளாயே-
இனி ஏது துணை மேதினியி- மாதுமையே (கருணா)

2.34. ராகம்: ஹரிகாம்போஜி தாளம்: சாபு

பல்லவி:
பாதமலர் துணையே–பரதேவதே–உனது (பாத)

அனுபல்லவி:
சீத மதியணி சங்கரி ஆதி புரிவளர் த்ரிபுரஸுந்தரி (பாத)

சரணம்:
பஞ்சநதமெனும் தென் கயிலை வளர் பார்வதி கருணாநிதி மனச்
சஞ்சலம் அகல அருள்வையே ராமதாஸன் பணிதர்ம–ஸம் வர்த்தனி (பாத)

2.35. ராகம்: ஆனந்தபைரவி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
ஆனந்த பைரவி அனையுன் திருவடி மலரிணை துணையே சங்கரி சி(வானந்த)

அனுபல்லவி:
மீனம் தன்னை நிகர் நீள் கருணை விழியால் நோக்கி வினை நீக்கியருள் பர(மானந்த)

சரணம்:
அனைத்துயிரையும் ஈன்ற ஜகன் மாதா–இளங்
குமரி கௌரி வரை
அரசனரும் புதல்வி ஹரிஸோதரி அபார க்ருபா கரி
உனைத் தொழு மெனது வினைத் திரளகல
உள்ளன்போடு கடைக் கண்பாராய்
உன் கருணைத்துளி இல்லையேல்–ஏழைக்
குலகில் வேறு ஆதாரம் ஏது அம்ப (ஆனந்த)

2.36. ராகம்: பியாகடை தாளம்: ரூபகம் 1 களை

பல்லவி:
புவனேஸ்வரி பாதம் நினைந்து
பூஜை செய் மனமே (புவ)

அனுபல்லவி:
பவபயமற அருள்புரிபவள்
பர மதயா நிதியாகிய (புவ)

சரணம்:
விடைவாகன் ஒருபாகம்
உடையாள் தளர் நடையாள்
கடைக் கண் பார்வையினாலே
கலிதீர்க்கும் பரதெய்வம் (புவ)

2.37. ராகம்: மணிரங்கு தாளம்: தேசாதி 1 களை

பல்லவி:
புவனேஸ்வரி புகலுனது பாதம்
புரஹர மனோஹாரிணி பூரணி (புவ)

அனுபல்லவி:
அவனிதனிலே பணியு மடியார்க்
கானந்த போக வாழ்வருளும் அம்பா (புவ)

சரணம்:
கருணாகரீ சங்கரீ ஸர்வலோக
காரணி பவ நிவாரணி ஜனனீ
சரணா கதி நின் சரணாம் புஜம்
சக்தி ஸ்வரூபிணி தாயே மாயே (புவ)

2.38. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி 1 களை

பட்–வி:
மங்கள நாயகி மாதா ம– ர்ப் பதம்
மறவா தவர் இனிப்பிறவார் திண்ணம் ஜய (மங்கள)

அனுபட்–வி:
மங்கள தாயகி வணங்கும் அன்பர்க்குவேண்டும்
வரமும் இஹ பர ஸௌகமும் பரிவொடு
தரவருவாள் திருவருள் வடிவாகிய (மங்கள)

சரணம்:
தெய்வ நதிக் காவிரிக் கரையிே–
திருக்குடந்தை நகரிே– –ஸக–
தெய்வ நாயகன் அனாதிகும்பேசன்
சீரிடம் அமரும் பராசக்தி
பொய் வளர் வையக வாழ்வு சதமென்று
புகுந்து புண்ணாய் பு– ம்பாமட் அவள்
புகழ் பாடி அடியாருடன் கூடி ஞான
போத ஸாது ஜன உறவாடி ஸ்ரீ (மங்கள)

2.39. ராகம்: கானடா தாளம்: ஆதி

பட்–வி:
உள்ளமிரங்குவ துன் கடனே
உன் பதமே புகெ– ன்ற டைந்தேன் உன்திரு (உள்ளம்)

அனுபட்–வி:
பிள்ளைமனம் கட் ெ– னினும்–உ– கிட்
பெற்றமனம் புற்றென் பார்
பேரருட் கட– ன்னையே அடிமை
பேதமையாட் விதியாட் பிழைபுரிந்தாலும் (உள்ளம்)

சரணம்:
ம– யத்வஜன் மகளாய் அவதரித்த
மாதவ ஸோதரி மாமதுரை
மஹா ராக்ஞ மஹாதேவன் பங்கிலுறை
மாதா சிவே ராஜ ராஜேஸ்வரி (உள்ளம்)

கை– மாதும் திருமங்கையும் வணங்கக்
கொலு வீற்றிருக்கும் அனையே
கருணாநிதியே சரணாகதி தாயே
கருணைக் கண் பார்த்துக் காத்தருள் மீனாக்ஷி (உள்ளம்)

2.40. ராகம்: கீரவாணி தாளம்: ஆதி 1 களை

பட்–வி:
தேவி நீயே துணை–தென் மதுரை
வாழ் மீன ே–ாசனி (தேவி)

அனுபட்–வி:
தேவாதி தேவன் ஸௌந்தரேசன்
சித்தம் கவர் புவன ஸௌந்தரி அம்ப (தேவி)

சரணம்:
ம– யத்வஜன் மாதவமே காஞ்சன
மாை– புதட் வி மஹா ராக்ஞ
அை– மகள் கை– மகள் பணி கீர்வாணி
அமுதனைய இனிய முத்தமிழ் வளர்த்த (தேவி)

2.41. ராகம்: ஹம்ஸத்வனி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
பராசக்தி ஜனனி எமைப்
பரிபா– னை புரி பர்வத குமாரி (பரா)

அனுபட் – வி:
ஸ"ரா ஸ"ரைபணி ஸரோஜ சரண
ஸ"ந்தரி நின்சரணாம்புஜம் நம்பினோம் (பரா)

சரணம்:
சங்கரி க்ருபாகரி வராபய கரே எமை
யாதரி ஹரி ஸோதரி (பரா)

தாயே பரசிவ ஜாயே மனவிருள்
மாயை யக– அருள்வாயே மாயே (பரா)

கோரமஹிஷ ஸம்ஹாரிணி ஸ்யாமள
ரூபிணி ஸிம்ம வாஹினி மகேஸ்வரி (பரா)

2.42. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: தேசாதி 1 களை

பட் – வி:
தர்மாம்பிகே தஞ்சம் நீயே பதாரவிந்தம் துணை (தர்)

அனுபட் – வி:
கர்மாநுபந்தம் தீர உந்தன் கருணாகடாக்ஷம் தந்தே காத்தருள் (தர்)

சரணம்:
மாதா நீயே ப்ரணதார்த்தி ஹரனென் தாதையன்றோ தயவிட் டை– யோ–
யாதா யாதமாய் பிறவிக்கட–ிட் இன்னும் எத்தனை நாள் வருந்தி உழட் வேன் (தர்)

2.43. ராகம்: அடானா தாளம்: ஆதி 1 களை

பட் – வி:
திருவருள் தரக் கன விசாரமா
தீனனான நான் ஒரு பாரமா அம்பா (திரு)

அனுபட் – வி:
திருவடிய– தொரு துணையறியாப் பேதை
தினம் ஒருகணம் உன்னை மறந்ததுண்டோ (திரு)

மத்யம கா– ம்:
சிந்தை நொந்துழ– விடுவதும் தர்மமா அம்மா வர்மமா
சுந்தரேசன் மகிழ் மதுரை மீனாக்ஷி தொட் டை– தீர இரங்கிக் கடாக்ஷித்துத் (திரு)

சரணம்:
கவலை– கள் அலை– யாய் அடிமையைத் தாக்க
க– ங்கினேனே வேறெவர் கைதூக்க
திவலை– அருள் தர–தீருமென் ஏக்கம்
தயைநிதியே இரங்கி வந்தென்னைக் காக்க (திரு)

2.44. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: தேசாதி 1 களை

பட் – வி:
அம்ப உனையே நம்பினேன் த்ரிஜக
தம்ப கடைக்கண் பார்த்தருள் கட் ப (காம்ப)

அனுபட் – வி:
வெம்பவமெனும் கடட் நடுவிே–
வீழ்ந்துடட் கை காட் சோர்ந்தனவே கட் ப (காம்ப)

சரணம்:
எ–் ை– யி–் – ாக் கவலை– நோய்கள்
இரவு பக–் என்னை வறுத்தெடுக்கு–தே
தொ–் ை– யற்ற அன்பர்க்கின்பமருளும்
ஜோதி கபா–ியின் பாதி உட–் வளர் (அம்பா)

2.45. ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
அம்பா மனங் கனிந்துனது கடைக்
கண்பார் திருவடியிணை துணை யென (தம்ப)

அனுப–் – வி:
வெம்பவ நோயற அன்பர் தமக்கருள் – க
தம்பவனக் குயி–ே – சங்கரி – ஜக (தம்ப)

சரணம்:
பைந்தமிழ் ம– ர்ப் பாமாலை– சூடி உன்
பாத ம– ர் பணிந்து பாடவும் வேண்டும்
சிந்தையும் என் நாவும் எந்நேரமும் நின்
திருப் பெயர் புகழ் மறவாமையும் வேண்டும்
பந்த உ– கி–் மதிமயங்கி–அறுபகைவர்
வசமாய் அழியாம–் அருள் பெற வேண்டும்
இந்த வரம் தருவாய் ஜகதீஸ்வரி
எந்தன் அன்னையே அகி– ாண்ட நாயகி யென் (அம்பா)

2.46. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: ஆதி 2 களை

ப–் – வி:
உனைத் தினம் பணிந்ததும் வீணோ தேவி
உமையே ஜகதம்பா என் குழவிப் பருவ முத–் (உனை)

அனுப–் – வி:
அனைத்து– கும் படைத்தளிக்கும் பராசக்தி
அனையே அனையே என்றுன்றனையே நினைந்து அந்தி பக–் (உனை)

சரணம்:
எத்தனை சோதனை செய்திடினும் உனதடி ம– ரிணை விடுவேனோ
ஈஸ்வரி நின் அருளிருக்க என்மனம் சஞ்ச– ப்படுவேனோ
சித்தமிரங்காதோ என் சிந்தாகு– ம் நீங்காதோ–நானுன்
சேயன்றோ எவ்வுயிர்க்கும் நீயே தாயன்றோ புவனஸு ந்தரி நான் (உனை)

2.47. ராகம்: குந்த– வராளி தாளம்: ஆதி 1 களை

பஜன்:
அம–ே அமரர்கள் பணியும் அனகே
விம–ே காளி பராசக்தி
அருவே அடியவர்க் கருள் மெய்யுருவே
அபயம் தந்தருள் என் தாயே
அனையுன் பெருமையை அறியாப் பேதை
உனை யென்னென்று புகழ்வேன் தேவி
ஜகதம்பா ஓ ஜகதம்பா
ஜகதம்பா ஓ ஜகதம்பா

2.48. ராகம்: கானடா தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
மாதா துணை புரிவாய் ஸ்ரீ ஜகன் (மாதா)

அனுப–் – வி:
மாதவ ஸோதரி மலை– யரசன் குமாரி
பாதம் நம்பினேன் அம்ப பார்வதி சங்கரி (மாதா)

சரணம்:
எத்தனை துன்பங்கள் வந்தாலும் நின்
இன்பத் திருநாமம் சொ-்-ித் துதிக்கவும்
எத்தனை இன்பங்கள் நேர்ந்தாலும் என்
ஹ்ருதயம் உன் பூஜையை மறவாதிருக்கவும் (மாதா)

2.49. ராகம்: பைரவி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
தாயே நீயே தஞ்சமருள் வாயே தயை புரிந்தென் அருமை (தாயே)

அனுபல்லவி:
மாயா இன்பமும் துன்பமும் நீயென
மனம் நினைத்துனைத் தினம் தொழும் எனது (தாயே)

சரணம்:
நன்மையும் தீமையும் நின்னருள் தானே
நன்றெது தீதெது என்றறியேனே
கன்மம் ஜன்மமும் வேரற நின்னருள்
கடைக் கண் நோக்கி என் இடுக்கண் தீர்த்தருளும் (தாயே)

2.50. ராகம்: பேகடா தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
சங்கரி தயா கரீ–சரணம் நின் சரணம் அம்பா சிவ (சங்கரி)

அனுபல்லவி:
எங்கும் நிறை பரி பூரணி நாரணி
எங்களையாள இரங்கி வந்தருள் அம்ப (சங்கரி)

சரணம்:
சுபா கரி ஸீரகு- பா–ினி அபயபாணி அருள்தரும் ஸ்வபாவ கனிகர
கபா–ி வசிகர அபாங்க சுந்தரி அபார அன்பர்கள் க்ருபா தரங்கிணி (சங்கரி)

2.51. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: ஆதி 2 களை

பல்லவி:
சாமுண்டேஸ்வரி சங்கரி சந்த்ர சூடஸஹசரி கருணாகரி (சாமுண்டே)

அனுபல்லவி:
ஸ்ரீ முண்டகாத்யுபணிஷத் ப்ரதி பா தித வித்யா ரூபிணி சித்ரூபிணி
க்ஷேமங்கர தசகர சரோஜினி

மத்யம காலம்:
ஸ்ரீ கர நவராத்ரி மஹோத்ஸவ கோ–ா ஹ- மிளித் புவன ப்ரஸாதினி (சாமுண்டே)

சரணம்:
ச்யாமளே மஹீஸீர புர வாஸினி
ச்யாம க்ருஷ்ணபகினி மந்த ஹாஸினி
கோமளாங்கி புக்தி முக்தி தாயினி
கு பதினுதே ஸ்ரீநுதே ந பாமினி
காம மதாத்யரி கு–ார்த்திதம் மாம்
காத்யாயனி பாஹி பக்த பா–ினி
ராம தாஸ வந்திதே ஸீரஹிதே
ராகா சசி வதனே ஸீமஹிதே

மத்யம காலம்:
ரக்ஷித நிஜ பக்த ஜன ஸமூஹே
ராஜிதேஷீ பாணாஸன பாஹே
யக்ஷ ராஜ வினுதே ஹரி வாஹே
யமிஜன நிர்ம- மானஸகேஹே (சாமுண்டே)

2.52. ராகம்: பைரவி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
தாயே பைரவியே மாமாயே
தயா பரி கௌரீ சங்கரி (தாயே)

அனுப–் – வி:
நீ என் கு– தெய்வம் வந்தாதரி
நின் பதம் நம்பினேன் நாரணன் ஸோதரி (தாயே)

சரணம்:
தாரணியி–் ஜய மங்களமே தரும்
பூரணி அம்ப பவானி சராசர
காரணி காத்யாயனி கங்கா நதி
நீரணி வேணியன் தேவி மனோன்மணி (தாயே)

2.53. ராகம்: –தாங்கி தாளம்: ரூபகம் 1 களை

ப–் – வி:
ஸ்ரீ ஜகதம்பிகையே தீனதயாபரி சங்கரி (ஸ்ரீ)

அனுப–் – வி:
ஓ ஜனனி நீயே அபயம் சரணுன் உபய சரணம் (ஸ்ரீ)

சரணம்:
பாரினி–் பொருளும் உறவும் பந்த உடலும் சாச்வதமோ
யார் துணை யென் அம்பா கடைக்கண் பார் பகவதி (ஸ்ரீ)

2.54. ராகம்: மணி ரங்கு தாளம்: தேசாதி 1 களை

ப–் – வி:
பரதேவதே பதம் நம்பினேன்
பாரி–் வேறு யாரும் இ–்லை அம்பா (பரதேவதே)

அனுப–் – வி:
வரதாயகி ஜகன்னாயகி
மனநோய் அறவே வந்தருள் தாயே (பரதேவதே)

சரணம்:
ஸுகதுக்கமெ–் –ாம் நின் அருள் தானே
ஸுஸ்வர நாத ஸங்கீத வினோதினி
ஸுகதுக்க மொ டெது நேரினும்
துணையுன் பஜன கானாம் ருதமே (பரதேவதே)

2.55. ராகம்: கன்னட தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
மஹிஷா ஸுரமதனி ஜகதம்பா வரமருள் (மஹிஷா)

அனுப–் – வி:
ஸக– உ–குயிரினும் நிறைந்திருக்கும்
சக்தி ஸ்வரூபிணி ச்யாமளாங்கி ஜய ஜய (மஹிஷா)

சரணம்:
கலை–மகள் திருமகள் மலை–மகள் வடிவாய்
கருணையுடன் அடி பணியும் பக்தர்களின்
க–தீர்க்கக் கொலுவிருக்கும் யோக
மாயே ராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பிகே (மஹிஷா)

2.56. ராகம்: பியாகடை தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
திருவருள் தந்தருள்வாய் தேவி நின்
திருவடிய–தொரு துணையறியா எனக்கு நின் (திரு)

அனுப–்– வி:
உருவமி–்–ாத நீ கருணையினா–் ப–
உருவமோ டு–கெங்கும் கோவி–் கொண்டாய் நின் (திரு)

சரணங்கள்:
ச்யாமள ஸௌந்தரி சாமுண்டேச்வரி
சங்கரன் பங்குறை தீன தயாபரி நின் (திரு)

உன் பதம் நம்பினேன் ஓ ஜகன் மாதா
உன் புகழ் பாடி வாழ்வின்புறவே எனக்குநின் (திரு)

2.57. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
உன் பெருமையை எவர் அறிவார் ஈசா
உன தடிமை நான் ஹா–ாஸ் யேசா (உன்)

அனுப–் – வி:
என் பிழை பொறுத் தென்னை ஆண்டருள் வரதா
இணையடி தொழும் அடியவர்க்கருள் விரதா (உன்)

சரணம்:
மா மதுரைக் கதிபதியே–அம்பிகை
மலை–யரசன் மகள் மருவும் பாகா
ஸோம க–ாதர ஸுரர் தொழும் பாதா
ஸுந்தரேச மீனாக்ஷி நாதா (உன்)

2.58. ராகம்: காம்போஜி தாளம்: ஆதி 2 களை

ப–் – வி:
ஆடும் தெய்வம் நீ அருள்வாய்–இடது பாதம் தூக்கி (ஆடும்)

அனுப–் – வி:
நாடும் அடியர் பிறவித் துயரற வீடும் தரும் கருணை நிதியே நட (மாடும்)

சரணம்:
சுபஞ்சேர் காளியுடனாடிப் படு தோ–் வி யஞ்சி திருச்செவியி–ணிந்த–மணித்
தோடு விழுந்ததாக மாயங்காட்டியும் தொழும்பதம் உயரத்தூக்கியும்–விரி
ப்ரபஞ்சம் முழுதும் ஆட்டும் நின்திருப் பதம்தஞ்சமென உனை அடைந்தேன்
பரிந்தென் திண்டாட்டம் கண்டு பரிசு தரும்துரையே சபை நடுவி–் தத்திமி என்று (ஆடும்)

2.59. ராகம்: க–்யாணி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
ஸுந்தரேஸ்வரனே சுபகர க்ரு
பா கடாக்ஷம் வைத்தெம்மை ஆண்டருள் (ஸுந்த)

அனுப–் – வி:
சந்த்ர சேகர சங்கரா திரு
ஆ–வாயமர் ஸ்ரீ மீனாக்ஷி (ஸுந்த)

சரணம்:
பண் சுமந்த பாணர் போ–் விறகுடன்
மண் சுமந்த திருமுடியழகா
பெண் செய் பிட்டு விரும்பி மாறன் பிரம்படிப்
புண் சுமந்த மேனியனே மாமதுரை (ஸுந்த)

2.60. ராகம்: பைரவி தாளம்: மிச்ர சாபு

ப–் – வி:
மயி–ா புரியி–் வந்த மஹாதேவன் ம–ரடி வணங்கிப் பூஜிப்பாய் மனமே (மயி–ா)

அனுப-்-வி:
சயிே-ந்திரன் புத-்வி ஸ்ரீ க-்ப காம்பிகை
தவத்தி-் மகிழ்ந்த நாதி சிவனே கபா-ியாக (மயி-ா)

சரணம்:
பந்த வினைகள் மறையும் சிந்தைக்க-க்கம் குறையும்-ஸௌ
பாக்யம் நிறைந்து பொங்கும் ஆரோக்யம் மெய்யி-் இ-ங்கும்
அந்தம் ஆதியுமி-்-ா அருட்ஜோதி வடிவான
ஜயன் தன்னை மறவா மெய்யன்புடன் எந்நாளும் (மயி-ா)

2.61. ராகம்: ஹிந்தோளம் தாளம்: ஆதி 1 களை

ப-்-வி:
நம்பிக் கெட்டவர் எவர் ஐயா-உமை
நாயகனைத் திருமயிலை-யின் இறைவனை (நம்பிக்)

அனுப-்-வி:
அம்பு-ி கங்கை அணிந்த ஜடாதரன்
அன்பர் மனம் வளர் சம்பு கபா-ியை (நம்பிக்)

சரணம்:
ஒன்றுமே பயன் இ-்லை-யென்று உணர்ந்தபின்பவர் உண்டென்பார்
ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒருநாள் இங்கிலை- எய்துவதுறுதி இதை மறந்தார்
அன்று செய-ழிந்த- மருபொழுது சிவன் பெயர் நாவி-் வாராதே
ஆத-ினா-் மனமே இன்றே சி- நாமம் சொ-்-ிப்பழகு அன்புடன் (நம்பிக்)

2.62. ராகம்: பி-ஹரி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப-்-வி:
ஸர்வேசா அடிமையை நீ உதறித்
தள்ளாதே சங்கர ஸதாசிவனே (ஸர்வேசா)

அனுப-்-வி:
பர்வத ராஜகுமாரி மனோஹர
பரம தயா கரனே புரஹரனே (ஸர்வேசா)

சரணம்:
பேசத் தெரிந்த அந்நாள் முத-் உன்திருப்
பேர் சொ-்-ி மனம் நைந்து பாடினேனே
பிறவித் தளையறுக்கும் பெருமானென்றுனை நம்பி
பேணிப் புகழ்ந்து பதம் நாடினேனே

பூசித்திே-ன் உனது அடியாருடன் க-ந்து
நேசித்திே-ன் வேஷமிட்டாடினேனே
பொங்கரவும் விஷமும் பணியாயணிந்த நீயென்
பிழை பொறுத்தாள் அம்மையப்பா-மயிலை- வளர் (ஸர்வேசா)

2.63. ராகம்: நாட்டை தாளம்: ரூபகம் 1 களை

ப-்-வி:
உமையோர் பாகனே திருவருள் புரி உ-க நாதனே பரமசிவனே (உமை)

அனுப-்-வி:
கம-பாதம் நான் மறவேன் காமனை வென்றவனே கருணாகரனே சங்கரனே
மங்களகரனே (உமை)

சரணம்:
மாதருறவாய் மருவுகாத-் விளையாடாம-் மாயை வசமாய் ஸம்ஸார வலை-யி-்
வீழ்ந்து வாடாம-்
போதமிழந்து புனிதனுனது புகழின் வேறுபாடாம-் புண்ணிய யோகியர் போ-்
உயர் துறவுநெறியி-் உறுதிபெறவே அறுபகையறவே பரிந்து கனிந்து (உமையோர்)

2.64. ராகம்: மாயாமாளவ கௌளை தாளம்: மத்யாதி 1 களை

ப–்வி:
பொ–்ாப் பு–ியினும் பொ–்ாக் கொடியன் என்னை
புவிதனி–் ஏன் படைத்தாய் சம்போ (பொ–்ாப்)

அனுப–்வி:
ந–ே–ாரைக் கனாவினாலும் நணுக மாட்டேன்
ந–்–து சொன்னாலும் கேட்க மாட்டேன்

சரணம்:
உன் நாமம் என் நாவாலும் சொ–்–மாட்டேன்
உள்ளெழும் காமக்ரோத மதம் கொ–்–மாட்டேன்
எந்நாளும் மூவாசையை வெ–்– மாட்டேன்
என் ஐயன் உன் ஆ–யத்துள் செ–்– மாட்டேன் (பொ–்ாப்)

2.65. ராகம்: வஸந்தா தாளம்: கண்டஜாதி அட 2 களை

ப–்வி:
நடராஜோ விஜயதே நதநந்தி ப்ருங்கி சிவகண ஸகுண
நிர்குண ஸ்வரூப ஸச்சிதானந்த (நட)

அனுப–்வி:
கடிதட –ஸித ம்ருதுதர வ்யாக்ர சர்மாம்பரோ வ்யாக்ர பத
பதஞ்ஜ–ி மனோரத பூர்த்தி கர ஹரோதிகம்பர : சிதம்பர (நட)

சரணம்:
சசி க–ா ஸ ீரது நீ ஸம–ங் க்ரு தாருண
ஜடாதரோ கரள நீ– கந்தரோ தரஹ
ஸித மோஹன வித்ரு மாதர:
பசுபதிர் ம்ருக தரோ பய கரோ னுஸ்ருதக–
பாங்க: சிவகாமி ஹ்ருதயரங்க (நட)

2.66. ராகம்: வஸந்தா தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–்வி:
நடராஜன் உன் திரு நடம் கண்டு மைய–் கொண்ட
நங்கையைக் கண்பாரையா–ஸ ீந்தர (நட)

அனுப–்வி:
அடிம– ரொன்றா–் முய– கனைத் தாக்கி
இடது பதம் தூக்கி இளநகையுடன் ஆடும் (நட)

சரணம்:
யாரும் தனக்கு நிகர் இ–்ை– யென்றகங்காரம்
அடைந்து மனமறிந்து உன்னைமறந்து
தருக வன தவமுனிவர் மனைவியர்
தனை மறந்தாட வைத்தாய் ஜகன்மோஹன (நட)

2.67. ராகம்: பி–ஹரி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–்வி:
ஐயா நின் அடைக்க–மே அம்பிகை பாகா (ஐயா)

அனுப–்வி:
மெய்யாய் உன்னைத் துதிக்கும் துய்யோருள்ளத்திருக்கும்
மெய்யா அஞ்ச–் என்றருட் கையா கைவ–யமர்ந்த (ஐயா)

சரணம்:
தேவர்கட் குயர் தேவனே ஹரனே மிளிரும் சராசரம்
யாவுமீன்ற தயாள சங்கரனே
தேவ தேவ க்ருபாகரா மிளிர் திங்கள் சூடிய சேகரா
ஏவும் வெவ்வினையாகரன் எனை ஏன்றுகொள் பவஸாகரத் திருந் (தையா)

2.68. ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ரூபகம் 1 களை

பட் – வி:
நின் அருள் இயம் ப –ாகு மோ ஓ தேவா தேவா (நின்)

அனுபட் – வி:
பொன்னி நாதன் பூவிட் வந்தோன் போற்றுங்கம–ப் பூங்கழே–ாய்
மன்னும் ஆகம மறைகள் புகழ மாட்டா அழ– நாட்டமுடையோய்

சரணம்:
இன்னட் கூட்டி இன்பமூட்டி இந்த்ரஜா– வித்தைகாட்டி
தன்னை நம்பினோரை வீட்டிட் ஸதானந்த முழுக்காட்டும் (நின்)

அருளிட் –ாமட் ராமதாஸன் துயருறாமட் மகிழ்வதேது
அருளிட் –ாமட் புகழ்சிறந்து அகி– மீதுவாழ் வதேது (நின்)

2.69. ராகம்: கேதாரம் தாளம்: ரூபகம் 1 களை

பட் – வி:
ஸக– புவன நாயகா நின்
தாள் பணிந்த எங்களைக் காத்தருள் (ஸக–)

அனுபட் – வி:
புக–றியேன் கடட் சூழும்
புவி மீது சிவனே (ஸக–)

சரணம்:
நிதமும் உ–கு சதமென நினைந்து
நெறி பிறழ்ந்து உழன்று
சிதம்பரம் வளர் பொன்னம்ப–வாணா
சிவகாமி ரமணா (ஸக–)

2.70. ராகம்: கமாஸ் தாளம்: ஆதி 1 களை

பட் – வி:
இடது பதம் தூக்கி ஆடும் நட
ராஜனடி பணிவையே நெஞ்சே (இடது)

அனுபட் – வி:
பட அரவாட புவியத ளாட
பக்தர்கள் ஜய ஜய எனவே
பு–ி பதஞ்ஜ–ி இரு கண் குளிர திட்டை–யிே– (இடது)

சரணம்:
திருவடிச் சி–ம்புகள் க–ீர் க–ீரென
திருமுடி இளமதியொளி பளீர் பளீரென
திமிதக தரிகிடதோம் என திருமாட் மத்தளம் அதிர
சிவகாமி மணாளன் திருச்சிற்றம் ப–ந்தனிட் புன்னகையோ (இடது)

2.71. ராகம்: குந்த– வராளி தாளம்: ஆதி 1 களை

பட் – வி:
சிவாய நமவென்றே இடையறாச்
சிந்தனை செய்வோமே ஸதா (சிவாய)

அனுபட் – வி:
அபாயம் ஒரு நாளும் இட்டை––மதமனம்
அடங்கச் சேர வாரீர் உ–கீர் (சிவாய)

சரணம்:
அலை– போலும் ஓயாப் பிறவி மாறி மாறி
வரும் துன்பக்கடட் நின்று கரை ஏற–ாம்
உ–க நாதன் நம்மையாள எங்கும் நிறைந்
திருக்க மறந்து துயருழ–ாமட் ஸதா (சிவாய)

2.72. ராகம்: சாரங்கா தாளம்: சாபு

ப–் – வி:
ஞான ஸபையி–் தி–்லை–க் கானந் தன்னி–் நின்றாடும்
ஆனந்த நடராஜனே!
ஹர ஹர எனவர முனிவரும் அமரரும் புகழ்–பர
மானந்த நடராஜனே

அனுப–் – வி:
மானும் மழுவும் பிஞ்சு மதியும் தவழ்–செவ்
வானம் நிகர் சடையாட இள நகை
தவழும் மதிமுகமும் திரு விழியழகுமாய் (ஞான)

சரணம்:
நேமியுடன் முழங்காழியணி
சாரங்க பாணி ம்ருதங்கமும்
நிஸ் தநி பம ரிகமரி ஸா ஸ்வர
நாத நாரதர் வீணையும்
ஸாம கான விநோதனே–சிவ
காம ஸுந்தரி நாதனே
ஸ்வாமி அடிமையை யாள் ஸக– ஜகன்
நாதனே பாதமே தீம் ததீம் இசையுடன் (ஞான)

2.73. ராகம்: காம்போஜி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
குஞ்சித பாதம் நினைந் துருகும் பைங்
கொடி தனைக் கண் பாராய் இரவு பக–் (குஞ்சித)

அனுப–் – வி:
கஞ்ஜ ம–ரிதழின் விழியாள்–ஓயாக்
காதலுடன் சிவகாமி மணாளநின் (குஞ்சித)

சரணம்:
கொஞ்சும் சதங்கை க–ீர் க–ீரென
குழவி இளம் பிறை பளீர் பளீரென
நஞ்சம் தவழும் நீ– கண்டமும் மின்ன–ஒரு
நங்கை கங்கை சடையி–் குலுங்க–நடமாடும் (குஞ்சித)

2.74. ராகம்: சுருட்டி தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
சிவ பெருமான் க்ருபை வேண்டும் அவன்
திரு வருள் பெற வேண்டும் வேறென்ன வேண்டும் (சிவ)

அனுப–் – வி:
அவ–ப் பிறப்பொழிய வேண்டும் அதற்குவித்தாம்
அவமாயை அக– வேண்டும் வேறென்ன வேண்டும் (சிவ)

சரணம்:
தொ–்லு–கி–் நாரும் எ–்–ா வுயிரும் சாந்த
ஸுக வாழ்வு வாழ வேண்டும் வேறென்ன வேண்டும் (சிவ)

காம முத–் பகையும் குரங்கு மனமும் செத்து
ராம தாஸன் உய்ய வேண்டும் வேறென்ன வேண்டும் (சிவ)

2.75. ராகம்: ஷண்முகப்ரியா தாளம்: ஆதி 1 களை

ப–் – வி:
பார்வதி நாயகனே சரணம்
பரமசிவா கருணாகர சம்போ (பார்வதி)

அனுபல்லவி:
ஸார்வ பௌமனே சங்கரனேகை
லாஸ வாஸனே சந்த்ர சேகரனே (பார்வதி)

சரணம்:
நீ மறவா தெனையாள் ஜகதீசா
நின் திரு நாமம் என் நா மறவாதே
தாய் மறவாள் இளம் சேய் மறந்தாலும்
தரகம் வேறெவர் தீன சரண்யனே (பார்வதி)

2.76. ராகம்: பஹம்சா தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
உனையல்லால் கதியார் உலகிலே
உனை நம்பினேன் சம்போ புராரே (உனை)

அனுபல்லவி:
ஸனகாதி முனிவர் பூஜை செய்யவருள்
சந்த்ர சேகரா கருணா ஸாகரா (உனை)

சரணம்:
பகவன் பசுபதே பரம சிவ
பார்வதீ பதே புவன பதே
குஹன் யானைமுகனை ஈன்றவ என்மனம்
கோவில் கொண்டவா கடைக்கண் பார்த்தருள் (உனை)

2.77. ராகம்: தாங்கி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
பிறவா வரம் தாரும் பெம்மானே (பிறவா)

அனுபல்லவி:
பிறவா வரம் தாரும் பிறந்தாலுன் திருவடி
மறவா வரம் தாரும் மானில் மேலினிப் (பிறவா)

சரணம்:
பார்வதி நேயா பக்த ஸஹாயா
பந்தம் அறாதா வந்தருள் தாதா
முந்தை வினை கோர சிந்தாகுலம் தீர
எந்தாயுன் பாதார விந்தம் துணை சேரப் (பிறவா)

2.78. ராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ரூபகம் 1 களை

பல்லவி:
தேவ தேவனைத் திருவடி பணிந்து பாடுவோம் (தேவ)

அனுபல்லவி:
செல்வமோடு போகமும் தரும் தயாளனாம் நமது (தேவ)

சரணம்:
சங்கடம் அறுமே ஜய மங்களம் தருமே
ஸாமகான லோலனான தாயுமை மணாளனை உயர் (தேவ)

அன்புமிகுந்தோரே இன்பமடைந்தாரே ஆருயிர்க்காருயிராய்
அன்புடன் இன்பமாகிய (தேவ)

அன்னையும் தந்தையுமாகிய (தேவ)

2.79. ராகம்: பூரிகல்யாணி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
பரதெய்வம் உனையன்றி உண்டோ
பவநோய்க்கு மருந்தே என் துயர்தீர்க்கும் காருண்ய (பர)

அனுபŠ – வி:
ஹரனே ஸதாசிவ பரனே வராபய
கரனே உமையாள் மனமகிழ் ஸுந்தரனே எமையாள் மறைபுகழும் (பர)

சரணம்:
அடிமுடியா கண்டார் ஆதி–மத்
யாந்த ரஹித ஸம்போ–நாமமுடன்
வடிவமுமுனக் குண்டோ–மா– யனும்
வணங்கும் ஸ்வயம் போ
சடை முடியணி கை– ாஸ விஹாரா
சங்கரா த்ரிபுர ஹரநிர்விகார (பர)

2.80. ராகம்: கமாஸ் தாளம்: ஆதி 1 களை

பŠ – வி:
தாயுமானவனே தந்தையும்
தாயுமானவனே

அனுபŠ – வி:
ஆயும் மறைகளும் மாயனொடயனும்
அடிமுடி தொடர்வரும் அருளுருவொடு திருசிர கிரிதனிŠ
வளர் திருத் (தாயுமான)

சரணம்:
தனக்குயர் வொப்பிŠ ை– யென்று– குமிர் உணர்த்தவோ
தனையடை வோர்க்குத் தரும் பதத் தளவுணர்த்தவோ
மனத்திற் கெட்டாதவுயர் மை– த்தை– வீற்றிருப்ப
மண்ணிŠ அன்றைக்கோர் கதியற்ற கன்றுப்பருவமுற்ற
பன்றிக்குருளைகட்கும் (தாயுமான)

2.81. ராகம்: ஹமீர் கŠ யாணி தாளம்: திச்ரஏகம்

பŠ – வி:
நாதன் தாள் துணை நம்மையெŠ – ாம் காக்கும் நடமிடத்தூக்கும் (நாதன்)

அனுபŠ – வி:
மாதா பார்வதி மாŠ மற்றோர் துதி
முறை யிடவுண்ட கறைவிடக் கண்ட (நாதன்)

சரணம்:
அனை தந்தைகுரு எனும் மூவர் கண்கண்ட கடவுளர் அவர்
மனம் வருந்தப் புன்னெறி புகுவது நரகளித்து விடும்
வீண் மனப் பற்று பிறவிக்கேவித்து மெய்யுணர்த்தகற்று
மின்னŠ வாழ்நாள் இன்னŠ காணாய்
வெள்ளி மை– வளர் வள்ளŠ மை– மகள் (நாதன்)

2.82. ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ஆதி 1 களை

பŠ – வி:
ஸ்ரீ மஹா தேவ நாம பஜனமே
சித்தத்தை சுத்தம் செய்யும் மருந்து (ஸ்ரீ)

அனுபŠ – வி:
காம முதŠ அறு பகையற வேண்டின்
காமனை வென்ற கபா–யின் பாவன (ஸ்ரீ)

சரணம்:
கற்பகத்தை யடுத்தாŠ கருதும் வரம்
கனிந்து தர வருவாள்
வெற்பரையன் மகள் ஒரு பாகன் விடைவாகன்
வேத கீதன் பதம–ர் பணிந்து நிதம் (ஸ்ரீ)

2.83. ராகம்: ஸ்ரீரஞ்சனி தாளம்: ரூபகம் 1 களை

பல்லவி:
காண வேண்டாமோ இரு
கண்ணிருக்கும் போதே விண்ணுயர் கோபுரம் (காண)

அனுபல்லவி:
வீணில் உலகைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தால்
மேதினி போற்றும் சிதம்பர தேவனைக் (காண)

சரணம்:
வையத்தினிலே கருப்பையுள் கிடந்துள்ளம்
நையப் பிறவாமல் ஐயன் திருநடம் (காண)

ஓட்டைச் சடலம் ஒடுங்க வெற்றெலும்புக்
கூட்டிலிருந்துயிர் ஓட்டம் பிடிக்கு முன் (காண)

2.84. ராகம்: சாம தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
ஆண்டவனை நம்பு-உனக்
கதனால் குறையும் உலகில் வம்பு (ஆண்)

அனுபல்லவி:
தாண்டவமாடும் நம் இதய வெளியிலே
தங்கி மகிழும் ஸச்சிதானந்த மூர்த்தியை (ஆண்)

சரணம்:
தீ மொழிகளைப் பேசச் சிறிதும் கூசுவதில்லை
சிவா யென்று சொல்ல நாணுறாய் நாவே
தேமதுரத் தமிழ் மறையை இறையைப் பாடும்
செல்வரைப் பழியாதே-நம்மை (ஆண்)

நம்பு மன்பர்கள் மன அமைதியைப் பார்-அவர் புன்
னகை முகம் பார்-தவழ் வெண்ணீற்றொளி பார்-வம்பர்
கும்பலை விட்டடியார் கூட்டத்தில்-அன்பு
குலவும் இன்பம் நிலவும் துன்பமற வந்து (ஆண்)

2.85. ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
அத்புத லீலைகளை யாரறிவார்
அகிலாண்ட நாயகனே-ஹரனே உன்றன் (அத்புத)

அனுபல்லவி:
சித்பரனே சிவனே உனதடியார்
செய் பிழைகள் பொறுத்தருளும் எனதையனே
திரு அபயவரக் கையனுன் (அத்புத)

சரணம்:
பாட்டிலாசையால் அன்று பரவைமனை
தூது நடந்தவா! விறகு சுமந்தவா!
மாட்டுடையாய்! தில்லைக் காட்டினிலே-அரு
ளாட்டுடையாய்! தலை ஓட்டுடையாய்! உன்னைக்
காட்டி மறைப்பா என்னை ஆட்டிய அலைப்பாய்-எம்பி
ராட்டியுடனே வாட்டமற இன்பம் ஊட்டுவை
துன்பம் ஓட்டுவை உன்றன் (அத்புத)

2.86. ராகம்: மணிரங்கு தாளம்: ரூபகம் 1 களை

பல்லவி:
ஸுந்தரேச்வரா நீயே
துணை தயாகரா புரஹர (ஸுந்)

அனுபல்லவி:
சந்த்ர சேகரா ஸகல ச
ரா சர நாயக மீனாக்ஷி (ஸுந்)

சரணம்:
ஆலவாய் அமர்ந் தனந்த
லீலைகள் புரிந்தவா!
ஆதியந்த மேது மற்ற
ஜோதி வடிவமாயவா
ஆலடி எழுந்தருளும் ஸத்குரு
நீ எம் அம்மையப்பன் நீ
ஆலமுண்டு அண்ட பிண்டம்
ஆண்டவனும் நீ ஸோம (ஸுந்)

2.87. ராகம்: தேவமனோஹரி தாளம்: தேசாதி 1 களை

பல்லவி:
கால் மாறியாடும் தயா நிதியே
கல்யாண ஸுந்தரனே–சம்போ (கால்)

அனுபல்லவி:
நான் மாடக் கூடல் மதுரை அழகா
நஞ்சணியும் மணிகண்டா–தண்டைக் (கால்)

சரணம்:
கங்கா தரனே கண் மூன்றுடையாய்
கடிமால் விடையாய் விரி செஞ்சடையா
பங்காடும் மீனாக்ஷி மனோஹரா
ஹரனே எங்கள் குல தெய்வமே (கால்)

2.88 ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
கருணை புரி கபாலி ஒரு
கதியில்லாத ஏழை எனக் குள்ளமிரங்கி (கருணை)

அனுபல்லவி:
அருள் நிதியென அருமறைகளும் முனிவரும்
அன்பொடுன்னைப் புகழ்வது பொய்யாகாமல் (கருணை)

சரணம்:
ஓயாத நோயால் உடல் நொந்திட–பேதை
உள்ளம் உன்னை மறந்திட
உயிர் வாழ்வு வேம்பாய் கசந்திட–வறுமைப்பே
யும் என்னைத் தொடர்ந்திட
மாயா ப்ரபஞ்சத்தில் ஆசைவிடாதுயிர்
வாடியூசலாட – செயல்
மறந்துடல் தளர்ந்து தள்ளாடும் அடிமைக்கு
மனமிரங்கி அபயந்தர வந்தருள் (கருணை)

2.89. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: ஆதி 1 களை

பல்லவி:
பதறி மனமயர்ந்து வருந்தும் பேதையிடம்–ப
ராமுகமும் தகுமோ பதம் நினைந்து

அனுபல்லவி:
உதறித் தள்ளினால் வேறு புகலிடம் ஏது
உன் பதத்தாணை பெண் பாவம் பொல்லாது
உனக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவினிலொன்றும்
ஒளிவு மறைவில்லை உலக மறிந்தது
எனைக் கைவிடுவது நீதியன்று–உல
கெல்லாம் சிரிக்குமே–பொல்லா மதன் கணையில் (பதறி)

சரணம்:
போற்றிப் பணியும் ராம தாஸனைச் சிவனே
புறக் கணித்தா- வழக்கி- போராடுவேன்–அதி-
தோற்றாலும் அடங்காதுன் மானத்தைக் கப்ப–ி-
ஏற்றுவேன் பு– ம்பித் தூற்றுவேன் ஆத–ின்
துணிந்து வந்தேற்றுக் கொள் துடிக்கவிடாதே
சொன்னேன் நமக்குள் மனஸ்தாபம் அடாதே
அணைந்தெனைத் தாங்க பட– யைக் கைவிடாதே
அன்னியனென்னைத் தொடாதே நினைந்து நினைந்து (பதறி)

2.90. ராகம்: ஹேமாவதி   தாளம்: ஆதி 1 களை

ப- – வி:
சிதம்பர நாதா திருவருள் தாதா–நின்
சித்தமிரங் காதா திருவடிய– தொரு துணையி– ன் (சிதம்)

அனுப- – வி:
பதஞ்ஜ–ியும் பு–ியும் பணியும் குஞ்
சித பதனே ஸஞ்சித மக– ாதா (சிதம்)

சரணம்:
நன்று தீது மறியேன் நொந்தேனே
ஞானமிே– ன் உன்னை நம்பிவந்தேனே
மன்றி– ாடும் மணியே செழுந்தேனே
வாதா அறுபகைத் தீயி- நொந்தேனே (சிதம்)

2.91. ராகம்: ஹம்ஸத்வனி   தாளம்: ஆதி 1 களை

ப- – வி:
கர்ப்பவாஸ மறியாத கடவுளே
கருணைக் கண் பார்த்தருளே கொடியதோர் (கர்ப்ப)

அனுப- – வி:
ஸர்ப்பா பரணம் அணிந்தாலும் அடியார்க்கு
அபயம் தருமென் ப்ரபுவே இறைவனே (கர்ப்ப)

சரணம்:
வானந்தம் உயர் வெள்ளி மட– நாதனே
மாலும் அயனும் தேடும் ம– ர்ப்பாதனே
ஆனந்த நடராஜனே ஜோதிவடி
வான புவனேசனே–உனை
ய– ா- வேறு துணையிே– ன் ஜயபொன்
னம்ப– வாண சிதம்பர நாயக (கர்ப்ப)

2.92. ராகம்: சுரு   தாளம்: ஆதி 2 களை

ப- – வி:
பிச்சைக்கு வந்தீரோ கபா–ீ நீரேன் தான் (பிச்சை)

அனுப- – வி:
– ஜ்ஜையை விட்டு ஸர்வ ஜகன் மோஹன ஸௌந்தர
எந்த வேஷம் போட்டாலும் பொருந்து மென்று காட்ட (பிச்சை)

சரணம்:
சை– புத்ரி பட்டாடை நகைநட்டு கேட்டாளோ
சாந்தமி- – ாம- தட– யோடேந்தி – மோதகம்
வயிற்றுக்குப் போதாம- சந்தி மரத்தடிகளி- குந்தும்
மகன் பாசமோ எங்கள் மயிட– வீதியைச் சுற்றி (பிச்சை)

கொள்ளைக் கூட்டத்திற் கஞ்சி அஷ்டைஸ்வர்யங்களையும்
குபேரனிடம் கொடுத்து ஒளித்து வைத்து விட்டு
வெள்ளை வெளுக்கச் சாம்ப- அள்ளிப் பூசின மேனி
எ- – ாம் பாம்பு நெளிய குடுகுடுப் பாண்டி போ– ப் (பிச்சை)

2.93. ராகம்: நாட்டைக்குறிஞ்சி தாளம்: ஆதி 1 களை

பட் – வி:
நடன ஸபா பதியே அறிவன் உயர்
நடன கை– யின் பெருமை – தி– ை– (நடன)

அனுபட் – வி:
இடது பதந்தூக்கி இளநகையுடன் நோக்கி
அடியவர் இடர் நீக்கி
அபய கரமும் வர மருள் கரமும் அசைந்தாடும் (நடன)

சரனம்:
திருமகள் நாதன் ம்ருதங்க நாதம்
தீம் தகிட ஜெணகும் என்றதிர
திசைமுகன் தாளம் தளாங்கு தளாங்கு என்
றொ–ி செய்யப் பு–ிபதஞ்ஜ–ி மகிழ
வரமுனிவரும் ஜயஜயவென சிவகாம
வ– –ியம்மை இரு கண்குளிர
துடியும் டமருவும் டுடும் டுடும் எனவிரி
சடையும் பு–ியுடையும் ஆட மன்றாடிய (நடன)

2.94. ராகம்: கேதார கௌளை தாளம்: ஆதி 1 களை

பட் – வி:
ஆனந்த நடமிடும் பாதன் – பொன்
னம்ப– வாணன் சிதம்பர நாதன் (ஆனந்த)

அனுபட் – வி:
கானந்தனைத் தொடர்ந்து ஞானம் தரும் பேரின்ப
மோனந் தழைக்கும் யோக வானந்தனி– மகிழ்ந்து (ஆனந்த)

சரணம்:
மானும் மழுவும் டமருகமும் அரவும் – திரு
வரதாபய கரமும் சரணாம்புஜமும் – பு–ி
தானும் பதஞ்ஜ–ியும் பணிய அயனும் மாலும்
தாளம் மத்தளம் கொட்டச் சி– ம்பும் குலுங்க – இன்பத்
தத்தை மொழிச் சிவகாமி மணாளன்
ஸத்வ குணன் பதினான் கு– காளன்
தத்வ மஸிப் பொருளாய தயாளன்
ஸதா நிஜ அன்பர் வணங்கு தாளன்
தத் திரி கிடதிமி ஜணுத ஜணுத தீம்
தக ததிங் கிணதோம் ஜண ஜண ஜணவென
பக்தர்கள் முனிவர்கள் இமையோர்களும் – புகழ்
பாடவும் புன– சேர் சடைமதி யாடவும் (ஆனந்த)

2.95. ராகம்: காம்போஜி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஆனந்தமே பரமானந்தமே
ஜயன் அபய வரக்கையன் திரு நடனம் (ஆனந்தமே)

அனுபட் – வி:
மாநி– த்தி– ஸக– ஜீவனும் உய்ய மக்கள்
ஊனக் கண்கள் அம்ருத பானஞ்செய்யக் கிடைத்த (ஆனந்தமே)

சரணம்:
பாதி மதியும் ப்ரபாகர வடிவும்
பா– நிறமும் தவழ் பார்வதி மகிழ்–க்ரு
பாநிதி பொன்னம்ப– த்தாடும்–ஸ
பாபதி மதுரை வெள்ளியம்ப– ந்தன்னி–
தீம் தித்தளாங்கு தகஜணுதோம் தகஜணுததிமி தகிட
ஜணகு தணகு தத்வம் என்ற ஜங்காரமும்–டுகு
டும் டும் டும் என்ற உடுக்கையின் ஓம்காரமும்–தன்

பதயுகளச் செந்தாமரை பணிவர்
சிந்தா கு– மக– தந்தோம் பதவியெனும் (ஆனந்தமே)

2.96. ராகம்: கௌரிமனோஹரி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
கௌரீ மனோஹர கரு
ணாகரா சிவ சங்கரா ஸ்ரீ (கௌரீ)

அனுபட் – வி:
கௌரி ராஜன் பணியும் ஸதா சிவ
சந்த்ர சேகரா ஸௌந்தரேஸ்வரா (கௌரீ)

சரணம்:
தராத– ம் புக ஆ– வாய் வளர்
சங்கத் தமிழ்த் தை– வனே–பாவன
வராபய கரா மீன ே– ாசனி–ம
ணாள உள்ளமிரங்கி அடிமையை ஆள் ஸ்ரீ (கௌரீ)

2.97. ராகம்: சாவேரி தாளம்: ஆதி 1 களை

பட் – வி:
திருவடி பணியும் அன்பர்–பவநோய்
தீர்க்கும் அரு மருந்தாம்–தெய்வம் (திருவடி)

அனுபட் – வி:
அரவு பு–ி மகிழ அம்ப– த்தாடிய
அரு மறையுடன் அயனும் மாலும் தேடிய (திருவடி)

சரணம்:
ஸர்வேஸ்வரன் – குபேரன் தோழன்
தரிக்கும் உடையோ பு–ித்தோ–
பர்வத குமாரி மருவு மொரு பாகன்
பரம யோகீஸ்வரன்
கர்வமுடன் பற்றிட் – ாமட் ஈரே
மு– கு தாங்கும் ஏக நாயகன்
நிர்விகார குணன்–மன இருள் நீக்கும்
அருட்ஜோதி–மனமுரை கடந்த ஹரன் (திருவடி)

2.98. ராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி 1 களை

பட் – வி:
பதி அவனே உ– கம் பதினாங்கின்
பதி அவனே உமை பாகம் பிரியாத (பதி)

அனுபட் – வி:
விதியுடன் மாட் உயர் விண்ணொடு மண்ணும்
வியந்தடி முடிதேடி அயர்ந்திட வளர்ந்த நம் (பதி)

சரணம்:
தந்தையுந் தாயுமி– ாத் தனித் தெய்வம்
ஸச்சிதானந்த வடிவமாம் தெய்வம்
ஸக– ஜீவ கோடிகளை ஆட்டி வைத்துத்
தானும் ஆனந்த நடமாடும் பசு (பதி)

2.99. ராகம்: ஹிந்துஸ்தானி காபி தாளம்: ரூபகம் 2 களை

பட் – வி:
கனக ஸபையைக் கண்ட பிறகோர்
காக்ஷி யு முண்டோ திட் ை– க் (கனக)

அனுபட் – வி:
சிவ–காமி நேசன்–நடராஜன்
திரு நடம்புரி சிதம்பரம் சென்று (கனக)

சரணம்:
பாம்பும் பு–யும் ஆனந்த வெள்ளம் அமிழ்ந்து குளிக்க
பங்கஜன் மா–ின் தாளம் மத்தளம் முழங்க பார்வதி
பக்கம் நின்று கண்டு மகிழ பக்தர்கள் முனிவர் களிக்க
பவநோய் மருந்து குஞ்சிதபதம் தந்தோ மென்றாடும் (கனக)

2.100. ராகம்: ஷண்முகப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
தீம்தரன தீம் தீம்தனா உத
ர தானி தொந்தர்த் தானி திரனன (தீம்)

அனுப–் – வி:
தனார தி–் –ி–் – ான ரீகாமாகா ரீ ஜெந்தரி
தகஜணு தோம் தத்தளாங்கு திமிதோம் தகு உதர தானி தரிநர (தீம்)

சரணம்:
நந்த கோப ஸ ுகுமார க்ருஷ்ண நவ நீரத ச்யாமள–ஆ
னந்த முகுந்த ஹரே பாஹி கோவிந்த தயாஸிந்தோ
ததீம் தரன உதர தீம் நிதநிஸ்நி ரிஸாநி கனஉதாரி தநி கரிஸா
தீம் ததீம் தகஜணுத ரிஸா நிதநி உதாரதர பமாபதநி (தீம்)

2.101. ராகம்: ஸ்ரீராகம் தாளம்: ரூபகம்

மங்களம்
ப–் – வி:
மங்கள மருள் ஸ்ரீ கஜமுகனே–கருணா– ய ஜய (மங்கள)

அனுப–் – வி:
சங்கர பா– னே சரவண ஸம்பவ வே– னே எங்கும் (மங்கள)

சரணம்:
ஸக– ஜீவராசிகட்கும் தாயே ஸ்ரீ க–் பகமே
ஜகம் புகழ் திருமயிலை– வளர் கபா–ீசா அனைவருக்கும் (மங்கள)

3.1. ராகம்: மாயாமாளவ கௌளை தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
மாயம் ஏதோ ஸ்வாமி வாதும் சூதும் நானறியேன்
வண்ண மயி–் மே–் தன்னந்தனிமையி–்
வந்து மயங்கி மறைந்தாய் கந்தா

அனுப–் – வி:
ஓயாப் பிரிவாம் நோயைத் தாய்க்கும்
ஒளித்து உள்ளம் உருகினேனே
ஓ முருகா ஒரு பெண் பாவம் உன்னை
ே– சி–் விடாது குஹா உள்ளமிரங்கு

சிட்டைஸ்வரத்தின் ஸாகித்யம்:
உனது கருணை சிறிதி–் ை– யெனி–் பரவுமிவ்
வு– கு மிகவும் பயங்கரம–் – வோ
தனமும் மெய்யழகும் பொன்னணி பணிகளும்–இருந்
தொரு பயனும் உளதோ நீ இதையறியாயோ (மாயம்)

சரணம்:
ஆறுமுகா புக–் வேறறியேன் – என (தாறு முகா)

சரணஸ்வரங்களின் ஸாகித்யங்கள்:
தூயா வே–் முருகா மாயோன் மா–் மருக (ஆறு)

நங்கை வள்ளி தெய்வானை நாளும் மகிழ்
நாத வேதம் போற்றும் ஷண்முக நாத (ஆறு)

ஸக– உ–குயிர்க்கும் அனை உமையவளுக்கும்
பரம சிவனுக்கும் அருமை மகனே குஹனே (ஆறு)

கம–ப் பதம் பணி மெய்யடியர் தமக்கருள் செய்
குமர குபரனே குளிரிள நகை தவழ் (ஆறு)

ஆறுபடை வீடும் அன்பருள்ளமும் கோயி–் கொண்ட குமரேசனே
வள்ளி தெய்வானை யெனுமிரு மாதர் மனோஹரனே கருணாகரனே
உள்ளங்கனிந்து விரைந்தருள்வாய் ஜகன் மோஹனனே மயி–் வாஹனனே–சூர
ஸம்ஹார வீர சிங்கார வே– சிவபா– பக்தபரிபா– ா சீ– (ஆறு)

3.2. ராகம்: பந்துவராளி   தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
நீயே பேதை முகம் பாரா யே–் நீதியோ மா கருணை
நிதி என்பார் நம்பும் அன்பர்க்கு நவ நிதியென்பார் பசுபதி என்பார் (நீயே)

அனுப–் – வி:
தாயும் தந்தையும் நீ என்று தாளினைத் தஞ்ச மென்றடைந்தேன்
தாயுமை நாயகா தீனஜன பா– கா வேறு புகே– தய்யா

சரணம்:
வெள்ளியங்கிரி வாஸனே திரு உள்ளம் இரங்கு மஹேஸனே

3.3. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
கணபதியே கருணாநிதியே
கடைக்கண் பார்த்தருளே ஸ்ரீ மஹா (கணபதியே)

அனுப–் – வி:
துணையடி தொழும் அன்பர் துயர் துடைக்கும் துய்யா
ஸ ுந்தர சரணார விந்தத் துதிக்கையா (கணபதியே)

சரணம்:
ஸக– ஸ ுராஸ ுரர் பணிம– ர்ப் பதனே
சங்கரன் உமையும் மனமகிழ் ஸ ுதனே
ஜகம் முழுதும் நிறையானை முகவனே
தாள் பணிந்தேன் தஞ்சம் நீயேபகவனே (கணபதியே)

3.4. ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
சரவண பவ குஹனே–ஷண்முகனே தயாபரனே (சர)

அனுப–் – வி:
சரண கம– ம் சரணம் சரணம் என்று
இரவு பக–் பஜிக்கும் ஏழைக்கருள் மா–் மருகனே (சர)

சரணம்:
பன்னிரண்டு கண்களா–் அடிமையைப் பார்த்திரங்க திருவுள்ளமுமிலை– யோ
பரிந்தருள் புரிந்திடாவிடி–் வேறெவரிடம் முறையிடுவேன்
அன்னையோடு தந்தை நீ வாழ்வினி–் அனைத்தும் நீயென்று நம்பினேனே
அகி– ே–ாக நாயகா வள்ளி, தெய்வானை மணாள மயி–் வாஹன–முருகனே (சர)

3.5. ராகம்: தோடி   தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
தணிகேசனைப் பணிந்து பாடத்
தணியும் மனக்கவலை– – திருத் (தணி)

அனுப–் – வி:
பிணி ஆயிரம் ஒருசேர – உடலை– ப்
பீடை செய்தாலும் உயிர் வாடச் செய்தாலும் (தணி)

சரணம்:
வேத சாஸ்த்ர புராணங்களை நம்பமாட்டேனென்கிறாய்
மே–ார் அனுபவ வாயி–ாய் புக–் வதெ–்–ாம் மடமையென்கிறாய்
நாதனை வள்ளி தெய்வானை மணாளனை முருகனை ஒருமுறை பஜனை செய் மனமே
நாடு முழுதுமுனைப் போற்றிப் புகழும் ந–மெ–்–ாம் தேடிவருமே (திருத்)

3.6. ராகம்: ஹிந்தோளம் தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
திருப் பரங் குன்ற வே–ா திரு ஆ–வாய்–பர
சிவனோடங்கயற்கண்ணி கொஞ்சி முத்தாடும்–பா– (திருப்)

அனுப–்–வி:
விருப்புறும் விண்ணோர்க்கும் கிடைக்கரும் தீந்தமிழ்
திருப்புகழ் பாட நின் திருவருள் தா சீர்மிகும் (திருப்)

சரணம்:
அமரர் முனிவரும் மெய்யடியவரும் வணங்கி
குமரா குமரா என்று துதிக்கக் கோயி–் கொண்ட (திருப்)

ராமதாஸன் பணியும் தாமரஸப் பாதனே
மாமயி–் வாஹனா வள்ளி தெய்வானை மோஹனா (திருப்)

3.7. ராகம்: காம்போஜி தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
நீயே சரண் ஷண்முகா கருணைநிதி
நீ அருள்வாய் அனகா நின்னடிமைக்கு (நீயே)

அனுப–்–வி:
சேய் யாரிடமும் செ–்லுமோ ஈன்ற தாய–்–ா–்
திருமா–் மருகனே வடிவே–் முருகனே (நீயே)

சரணம்:
ஸ்வாமி நாத மாமயூரவாஹா
சங்கர கௌரி குமாரவிசாகா
ராமதாஸன் பணியும் குஹா–ஸூர
ராஜ பூஜித பதாம் புருஹா–ஐயா (நீயே)

3.8. ராகம்: கேதாரகௌளை தாளம்: ரூபகம்

ப–்–வி:
பா– ஸூப்ரமண்ய, தீன சரண்ய–கௌரீ
பா–, பக்த ஜன பரிபா–க கருணா–ய பா–ய (பா–)

அனுப–்–வி:
நீ– மனோஹர மயூர வாஹன ஸமா ரோஹண
கோ–ாக– அந்தரங்க குஸூமசர ஸன்னிப சுபாங்க (பா–)

சரணம்:
சரவணபவ நிஷ்களங்க சரத் சந்த்ர ஷடானன
தாரகாதி கோராஸூர மாதங்க கு– ம்ருகேந்த்ர
சரணம் நோஜானே ஸ்வாமி சை– வாஸ விதி ஸூரபதி
வினுத கனக மகுட சீர்ஷ க–சஸம் பவாதி வரத

மத்யமகா–ம்:
ஸ்வாமி நாத பரசிவ குருநாத வ–்–ீ தேவஸேனா
நாதாகி– ஸூரநாத ஜகன்னாத
ராமதாஸ ஸந்தத வினுதார்த்தி ஹர கார்த்திகேயா
ராத்ரிஞ்சர பீகர வர சக்த்யாயித காங்கேய (பா–)

3.9. ராகம்: தன்யாசி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
வாணீ அருள் புரிவாய் அலிகுல
வேணீ மலரயன் ராணி உயர்க்கலை (வாணீ)

அனுபல்லவி:
பேனிப் புகழும் பாவாணர்க் கருளும்-சுக
பாணி ஸூரர் தொழும் புராணி சரணம் கலை (வாணி)

சரணம்:
வீணா புஸ்தக தாரிணி பூரணி
வித்யா ரூபிணி துக்க நிவாரணி
காணேன் உனையல்லதோர் துணை பாரதி
கருணாகரி எம்மைக்காத்தருள் நீ கதி (வாணி)

3.10. ராகம்: ஸரஸ்வதி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
ஸரஸ்வதி தயை நிதி நீ கதி
தண்ணருள் தந்தருள்வாய் பாரதி (ஸரஸ்வதி)

அனுபல்லவி:
கரமலர் மிளிர் மணி மாலையும் வீணையும்
கருணை பொழியும் கடைக் கண்ணழகும் வளர் (ஸரஸ்வதி)

சரணம்:
நின்னருள் ஒளி இல்லையானால்-மன இருள்
நீங்குமோ ஸகல கலை மாதே-வெள்
ளன்ன வாஹனி வெண் கமல மலர் வளரும்
வாணி வெள்ளைக் கலையணி புராணி (ஸரஸ்வதி)

3.11. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: மி-சாபு

பல்லவி:
மஹாலக்ஷ்மி ஜகன் மாதா
மனமிரங்கி வரமருள் (மஹா)

அனுபல்லவி:
மஹாவிஷ்ணுவின் மார்பெனும்
மணி பீடமதனில் அமர்ந்தருள்
மன்மதனை ஈன்றருளும் தாயே
தயா நிதியே மஹா மாயே (மஹா)

சரணம்:
பாற்கடல் தரும் க்ருபாகரி
பரிந்து வந்தெனை ஆதரி
பங்கஜ மலர் வளர் அன்னையே - கடைக்கண்
பார் ராமதாஸன் பணியும் (மஹா)

3.12. ராகம்: அடாணா தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
நீ இரங்காயெனில் புகலேது அம்ப
நிகில ஜகன்னாதன் மார்பில் உறை திரு (நீ)

அனுபல்லவி:
தாயிரங்காவிடில் சேயுயிர் வாழுமோ
ஸகல உலகிற்கும் நீ தாயல்லவோ - அம்ப (நீ)

சரணம்:
பாற் கடலில் உதித்த திருமணியே - ஸௌ
பாக்ய லக்ஷ்மி என்னைக் கடைக்கணியே

நாற்கவியும் பொழியும் பு–வோர்க்கும் – மெய்ஞ்
ஞானியர்க்கும் உயர் வானவர்க்கும் அம்ப (நீ)

3.14. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ஆதி

ப–்– வி:
அகி–ாண்ட நாயகி–அம்பு–ிங்கத் த–ம் வளரும் (அகி)

அனுப–்– வி:
ஜகதீசன்–ஜம்புகேசன்–உளங்கவர்
திருவானைக் காவ–் பதிதனி–் எழுந்தருள் ஜகஜ்ஜனனீ (அகி)

சரணம்:
உபய காவேரி மத்தியி–் ஒரு யானை
ஒரு சி–ந்திக்கும் முக்தியளித்த மஹேசனை
உள்ளம் விரும்பி தவம் புரிந்தாள் உமை
அன்னையே நித்திய கன்னிகையே

அபயம் தந்தருள் அடிம–ர் தஞ்சம் – அ
டைந்தேன் அடியவர்க்கருள் வரதே – அ
னந்த குணாகரீ அம்பா சங்கரீ
ஆதி அந்தமி–் த்ருபுவன ஸௌந்தரி

மத்யம கா–ம்:
ஹர ஹர சங்கர பகவத் பாதாள்
அன்பி–் ப்ரதிஷ்டை செய்த அற்புத
ரத்னதாடங்க ஒளி உமிழ் அழகிய
இரு செவியொடு குளிர் நகை தவழும் மதிவதன (அகி)

3.15. ராகம்: ராமப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப–்– வி:
என்னளவி–் சிறிதும் – கருணை
இ–்–ாத தேனம்மா – ஏழை (என்னளவி–்)

அனுப–்– வி:
உன்னடி ம–ரினை ஒருகணம் மறவா
உனதடிமை நானன்றோ – அம்மா (என்னளவி–்)

சரணம்:
உள்ளும் புறமும் நிறை உந்திருவருளை
மறந்து திருந்ததென் – மனக்குரங்கு
உள்ளம் முழுதும் நிறை கள்ளங்கபடந்தனக்
கெ–்–ை–யி–்–ை– அடிமை எனக்கிரங்கு
எள்ளளவும் நன்னெறி செ–ாவி–ங்கு
நேரெனைக் காவாததும் தர்மமோ
தெள்ளுமறை புகழ் திருப்பெருந்துறை
தேவி யோகாம்பிகே – பேதை (என்னளவி–்)

3.16. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப–்– வி:
என்ன செய்தாலும் எந்தன் துணை நீயே
என் அன்னையே உமையே என்னை நீ (என்ன)

அனுப–்– வி:
சின்ன வயது முத–் உன்னையே நம்பினேன்
சினன் தெனை அடித்தாலும் பரிந்தெடுத்தணைத்தாலும் இனி (என்ன)

சரணம்:
முன் வினையா–் இன்ப துன்பங்கள் விளைந்திட
மூடமதி கொண்டுன்னை நோவதென் பேதமை
என் விதியா–் இடராயிரம் சூழினும்
எ–்–ாம் உன் திருவிளையாட–ென் றெண்ணி இனி (என்ன)

3.17. ராகம்: ஆரபி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
கற்பக வட் –ியின் சரண கம– ந்தனைக்
கனவிலும் மறவாதே நெஞ்சே (கற்பக)

அனுபட் – வி:
பற்ப– பிறவி எடுத்தது போதும்–ப
வக்கட–் தாண்டி மகிழ்வுற– ாம்–ஸ்ரீ (கற்பக)

சரணம்:
காரிருள் சூழ் காடுபோலும் வாழ்க்கை
கவலை– வறுமை நோய் கரடி வேங்கைபயம்
தீரக் கருணையுடன் திருமயிலை– யி–் வந்து
தெரிசனம் தரும் தயைநிதி என் அன்னைக் (கற்பக)

3.18. ராகம்: கானடா தாளம்: மிச்ரசாபு

பட் – வி:
காந்தி மதி அன்னை நீ கதி
காத்தருள் கருணா நிதி அம்ப (காந்தி)

அனுபட் – வி:
சாந்தி பெற எங்கும் தேடி வந்தடைந்த
கும்ப முனிக் கருள் சம்பு உளங்கவர் (காந்தி)

சரணம்:
கண்ய மிகு திரு வீதிகளி– ங்கும்
கனியினும் இனிய தமிழ் மறை முழங்கும்
புண்ய நதியிற் சிறந்த தாமிர
பர்ணி வடகரை நெ–் லை பதி வளர் (காந்தி)

3.19. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
காமாக்ஷி கௌரி காஞ்சி புர நாயகி வரதாயகி
கருணாபயோ நிதி உனைய– து இ–் லை யோர் கதி (காமாக்ஷி)

அனுபட் – வி:
ஆமோ உனக்கென் மீது பராமுகம்
ஆமோ அம்மா மெய்யன்பரை ஆளும் (காமாக்ஷி)

சரணம்:
மாமரத்தடியி–் எழுந்தருளும் ஏகாம்பரேஸ்வர பூமி–ிங்க மூர்த்தி
மனோஹரி ராஜராஜேஸ்வரி ஸ்ரீத்ரிபுர ஸௌந்தரி
ஸ்ரீ மஹா – க்ஷ்மி கலை மகள் பணி பத தாமரை புக–் திருவுள்ளமறியாதா
ஸ்ரீ வரத ராஜ ஸோதரி சங்கரி ராமதாஸன் பணியும் புவனேஸ்வரி (காமாக்ஷி)

3.20. ராகம்: தோடி தாளம்: ரூபகம்

பட் – வி:
தவ சரணௌ மம சரணம்
சா முண்டேச்வரி சங்கரீ (தவ)

அனுபட் – வி:
பவ ஸாகர நாவௌ
பாப அடவீ தாவௌ (தவ)

சரணம்:
நவ ஸரசிஜ – ாவண் யௌ
நத ஸாதுஜன சரண்யௌ
சிவ வாமார்ஜித புண்யௌ
சிந்தித ப்ரத காருண்யௌ (தவ)

3.21. ராகம்: பேகடா தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
தேவி நின் வடிவழகைப் பருகி-மஹா
தேவன் மதி மயங்கினான்-த்ருபுர ஸுந்தரி (தேவி)

அனுபல்லவி:
மூவுலகும் தொழும் முக்கண்ணன் உனைப்பிரிந்தே
முல்லை நகை முகம் காணாதேங்கினான்-உமா (தேவி)

சரணம்:
வெற்றுடல் தாங்கவே சக்தியில்லாமல் எங்கும்
வெறிகொண்டு பித்தாகி சுற்றியலைந்தே
குற்றமில் மன்மதன்மேல் எரிந்து வீழ்ந்தான் உந்தன்
குறுநகை கண்டன்றோ சினந்தணிந்தான் கௌரீ (தேவி)

3.22. ராகம்: மணிரங்கு தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
பரதேவதே பதம் நம்பினேன்
பாரில் வேறுயாரும் இல்லை அம்பா (பர)

அனுபல்லவி:
வரதாயகி ஜகன்னாயகி
மன நோயறவே வந்தருள் தாயே (பர)

சரணம்:
ஸுக துக்க மெல்லாம் உன் அருள் தானே
ஸுஸ்வர நாத ஸங்கீத விநோதினி
ஸுக துக்கமோ டெது நேரினும்
துணையுன் பஜன கான அம்ருதமே (பர)

3.23. ராகம்: ஷண்முகப்ரியா தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
யாரம்மா நீ கடைக்கண் பாரம்மா வேறே கதி
யாரம்மா எந்தன் துயர் தீரம்மா என்போல் பாரில் பேதை (யாரம்ம)

அனுபல்லவி:
தீரம்மா ஸம்ஸாரநோய் கோரம் ஏழை எஞ்செய்வேன்
காரம்மா அன்பர்க் கின்ப மாரி பொழியும் தெய்வம் (யாரம்மா)

சரணம்:
எத்தனையோ துன்பச் சூறாவளிதாக்க
இணையடித்யான பஜனம்வந்து கைதூக்க
எத்தனையோ இன்பச் சூழலில் அமைதி தேக்க
ஹ்ருதயாலயத்துள் வந்தெழுந்தருளொடு காக்க வேறு (யாரம்மா)

3.24. ராகம்: பிலஹரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
அஞ்சலென்றே ஆண்டருள்வாய்
அடிமலர் தஞ்சமை யா அடிமை என்னை (அஞ்ச)

அனுபல்லவி:
பஞ்ச நதீச்வரா பரம தயாகர
ப்ரண தார்த்திஹரா பார்வதி மனோஹரா என்னை (அஞ்சே)

சரணம்:
அறம் வளர்த்த அம்பிகை என் அன்னை
அமரும் அர்த்த நாரீச்வரனே
மறம் வளர் மாய ஐம்புலன் வசமாய் புவியில்
பிறந்து பிறந்துழலும் பேதையை மனமிரங்கி (அஞ்சே)

3. 25. ராகம்: முகாரி தாளம்: ரூபகம்

பட் – வி:
அடிமை என்னை ஆண்டவனே ஆனந்த தாண்டவனே
அடிம– ர் மறவாத வரம் அருள்வாய் புக– யாருமிலை– (அடிமை)

அனுபட் – வி:
கடிம– ர் இட்டேத்திப் பணிந்த கண்ணப்பருக்கருள் தயாளா (அடிமை)

சரணம்:
திருநீ– கண்டனார்க்கும் திருநாளைப் போவார்க்கும்
திருவளர்ச்செய் கருணையி்லே– ார் திவலை– யருள் தேவேசா
திருச் சிற்றம்ப– ந்தனிலே– திருநடம்செய் நடராஜா
சிவகாமி மனோஹரா ராமதாஸன் பணியும் இறைவா (அடிமை)

3. 26. ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஆடிய பாதத்தை தரிசிக்க வேணுமென்
றாவல்– ான்றே உள்ளம் நிறைந்ததே–ஐயன் (ஆடிய)

அனுபட் – வி:
பாடிய பக்தர்கள் ஹரோம் ஹரோம் என பஜிக்க
பாத சி– ம்புகள் க–ீர் க–ீர் என ஒ–ிக்க (ஆடிய)

சரணம்:
செஞ்சடாடவியிலே– கங்கையெனும் தெய்வநதி தோயுமாம்
சிறுமரவுமதி– நெளியுமாம் ஒரு சிற்றம்பு–ியும் பாயுமாம்
நஞ்சணிந்த நீ– கண்டமாம் வெண்ணீரளைந்த திருமேனியின் ஒளியாம்
நடராஜமூர்த்தி அயன்மாலும் போற்றும் சிவகாமிநேசன்–பொன்னம்ப– ந்தனி– (ஆடிய)

3. 27. ராகம்: சிவரஞ்ஜனி தாளம்: ஆதி

1. ஆண்டவன்பே சக்தி தரும்
ஆண்டவனன்பே சித்தி தரும்
ஆண்டவனன்பே புத்தி தரும்
ஆண்டவனன்பே முக்தி தரும்

2. ஆண்டவனன்பே புகழளிக்கும்
ஆண்டவனன்பே மகிழ்வளிக்கும்
ஆண்டவன் அன்பா– சீர் பரவும்
ஆண்டவன் அன்பா– பேர் பரவும்

3. ஆண்டவன் அன்பா– காமமறும்
ஆண்டவன் அன்பா– தீமையறும்
ஆண்டவன் அன்பா– சிறுமையறும்
ஆண்டவன் அன்பா– வறுமையறும்

4. ஆண்டவன் அருளா– குணம் பெற– ாம்
ஆண்டவன் அருளா– மணம் பெற– ாம்
ஆண்டவன் அருளே க– வி தரும்
ஆண்டவன் அருளே செ– வம் தரும்

5. ஆண்டவன் அன்பி– மனப் பேயகலும்
ஆண்டவனன்பி– கன நோயகலும்
ஆண்டவன் அருளே ஸத்தியமே
ஆண்டவன் அருளே நித்தியமே

3. 28. ராகம்: ஸஹானா தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
இடையறாதுன் ம– ரடி பஜிக்கும்–அங்
நாளே இன்பநாள் மனமே (இடை)

அனுப–்–வி:
நெடுநாள் தழைத்து வளர்ந்து–எட்டி
பழுத்தென்ன ஓதி பருத்தென்ன பயன் (இடை)

சரணம்:
மூவாசைப் பேய்பிடித்து மறைசொ–்லும்
முறை தவறி வி–ங்கு போ–ை–ந்தாய்
நாவாரச் சிவசிவ என்றய்யன்
நாமம் உரைக்கவும் நாணுகின்றாய்

பூவாழ்வோ சதமென்று பொழுதெ–்–ாம்
பாழாய்க் கழிந்தது போதாதோ
தேவாதி தேவன் அம்மையும் அப்பனும்
ஆன சிவபிரான் தஞ்சமென நம்பி (இடை)

3.29. ராகம்: சக்ரவாகம் தாளம்: மிச்ரசாபு

ப–்–வி:
உனை நம்பி ஏமாந்தேன் ஐயா
உள்ளே விஷத்தை வைத்து சிரிப்பிே– நெருப்பைக் கக்கும் (உனை)

அனுப–்–வி:
வினை வசமே தெய்வமென்றுன்னை எ–்ே–ாரும்
வேதமும் புகழவே பேதை மக்டியா–் நானும் (உனை)

சரணம்:
பித்தம் பிடித்தவன் பாதி உட–ிெ–ாரு
பெண்ணைச் சுமந்தவன் தை– மேலும்–ம
றைத்தொரு பெண் வைத்த குறைமதி கொண்டவன்
பித்த–ாட்டம் ஒன்றும் அறியாம–் சிவனே (உனை)

தெகிடு தத்தம் செய்தன்று க–்–ாலும் வி–்–ாலும்
செருப்பாலும் உதைபட்ட கதையறியாம–்
தெகிடு தத்தோம் தீமென்று தி–்ை–ச் சுடுகாட்டி–்
ஆடும் அநாதி ஓராண்டி என்றறியாம–் (உனை)

3.30. ராகம்: பேகடா தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
உன்னைப் பஜிக்க வரம் தா வாழ்வி–்
ஒரு நாளும் இறைவாநின் திருத்தாளை மறவாம–் (உன்னைப்)

அனுப–்–வி:
அன்னை க–்பக வ–்–ி மருவும் மணாள
கபா–ி அபார க்ருபாகர ஹர என்று (உன்னைப்)

சரணம்:
இவ்வு–கம் தனி–் உள்ள விஷயபோகம்
எ–்–ாம் அனுபவித் தலுத்தேனையா
கவ்வும் ஐம்பு–ன் என்னைக் கட்டியிழுக்கு தின்னும்
க–ங்கு மடிமை பொ–்–ாக்குரங்கு மனமடங்க (உன்னைப்)

3.31. ராகம்: பூர்விக–்யாணி தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
ஐயன் திருவடியை விடமாட்டேன்
யாரென்ன மொழிந்தாலும் ஆவியழிந்தாலும் (ஐயன்)

அனுப–்–வி:
வையத்து வாழ்வே மடித்து முடிந்தாலும்
வானமிடிந்து தை– மீது வீழ்ந்தாலும் (ஐயன்)

சரணம்:
நானாவித நோய்கள் எ-்-ாம் ஒன்றுகூடி
நாடி நரம்பிகளோ டெலும்பையும் உருக்கினாலும்
மானாபிமான மிழந்துடலுயிர் துடித்தாலும்
மறுபடி ஆயிரம் பிறவிக ளெடுத்தாலும் (ஐயன்)

3.32. ராகம்: ஹரிகாம்போஜி தாளம்: ஆதி

ப-்-வி:
க-்ப காம்பிகா ரமண கபா-ீ
கருணை புரிந்தருள்வாய் ஸ்ரீ (க-்ப)

அனுப-்-வி:
தொ-் பவச்சுழ-ிே- சிக்கி-சு-
ழன்று நொந்து மனம் துடிக்குதே ஸ்ரீ (க-்ப)

சரணம்:
திக்குத் திசையெ-்-ாம் தேடியலுத்தேன்
திருவடி துணையென் றுன்னை அடுத்தேன்-இ
ரக்க மோடபம் அளித்தெனைக் காத்தருள்
ராம தாஸன் போற்றும் திருமயிலை-க் (க-்ப)

3.33. ராகம்: காபி தாளம்: ஆதி

ப-்-வி:
காமாந்தகா நின் கழே- துணை
கருணாகரா கன் மூன்றுடையாய் (காமாந்தகா)

அனுப-்-வி:
காமாந்தனாய் உழ-ா தென்னைக்
காப்பதுன் பாரம் தேவா என் கு-தெய்வமே (காமாந்தகா)

சரணம்:
பற்றின்றி உள்ளத் துறவுடன் உன் புகழ்
பாடுவதன்றோ பேரின்பம்
சிற்றின்பமே விரும்பிச் சிந்தை
சிதறியுன்னை மறவாத திடமருள் ஐயனே (காமாந்தகா)

3.34. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: க. ஜம்பை

ப-்-வி:
கபா-ி இருக்க வீண் க-க்கமேன் உனக்கு
க-்பகாம்பிகை நாதன் காம ஸம்ஹாரனாம் (கபா-ி)

அனுப-்-வி:
பாப வினை தீர்த்தருளும் பரம கருணாநிதி
பக்த பரி பா-கன் பரமேச்வரனுமான (கபா-ி)

சரணம்:
மயி-் வாஹன் கணபதியும் மலை-மகள் கற்பக அன்னையும்
மைத்துனன் மாதவனோடறு பத்துமூவரும் தொடர
கயிலை- விட்டு மயிலை- வந்த கருணையொன்றே போதாதோ
கலை- மகளும் திருமகளும் க-ந்துவாழ் திருமயிலை-க் (கபா-ி)

3.35. ராகம்: அடாணா தாளம்: ஆதி 2 களை

ப-்-வி:
தன்னை பஜிக்க-ாகாதா தயைநிதியாம் கபா-ி (தன்னை)

அனுப-்-வி:
அன்னை தந்தை போலும் அருள் சுரந்தாண்டவன்
சென்னை திருமயிலை- தன்னி-் வளர் கபா-ி (தன்னை)

சரணம்:
அவனருளின்றி ஓர் அணுவும் அசையாதெனும்
ஆன்றோர் மொழி உணர்ந்தும் அறிவிழந்தாய் அந்தோ
சிவனைப் பாடத்தந்த நாவினா–் க–ை– முள்ளைச்
சிறுமதியா–் காக்கை குருவியைப் பாடுகின்றாய்
தெய்வம் உண்டெனும் விவேகம் இதன்று
நன்றிகொன்ற சிவ தூஷணை அன்றோ
உய்வழியின்றி பவச்சுழ–ி–் சிக்கி
உழ–ாதே ராமதாஸன் தொழும் தெய்வம் (தன்னை)

3.36. ராகம்: வராளி தாளம்: ஆதி

ப–் –வி:
திக்கு வேறி–்ை– திருவடிய–் –ா–்
திரு மயி–ா புரி வளர் கபா–ி (திக்கு)

அனுப–் –வி:
(ருத்திரா) அக்க மாை– வெண்ணீர் அணியேன்–மெய்
அன்புமிே–ன் பேரின்பம் விரும்பினேன் (திக்கு)

சரணம்:
சிவ சிவ என்றுந்தன் திருநாம கோஷஞ் செய்யும்
சிவ நேசச் செ–் வருடன் சேர்ந்திே–ன்
பவச் சுழ–ி–் சிக்கி அவ–ப் பொழுது போக்கி
பாழானேன் புழுவி–் கீழானேன் ஏழைக்கு (திக்கு)

3.37. ராகம்: ஸ்ரீரஞ்ஜனி தாளம்: ஆதி

ப–் –வி:
நம்பு மன்பரைக் காத்தருள் ஆண்டவன்
நளின ம–ர்ப்பதம் பணி மனமே (நம்பும்)

அனுப–் –வி:
சம்பு ப்ரபஞ்சம் எங்கும் நிறை ப்ரபு
தாய் வயிற்றி–் பிறவா ஒரே ஸ்வயம்பு (நம்பும்)

சரணம்:
மாலு மயனும் எங்கள் தெய்வ மென்பார்
வானோர் முனிவர் எங்கள் தெய்வ மென்பார்
நாலு மறையும் எங்கள் தெய்வ மெனுமே
நமது தெய்வமும் சிவனவனே என்று (நம்பும்)

3.38. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: ஆதி

ப–் –வி:
பத ம–ரிணை பணி மனமே திரு
மயிை– நாதன் அன்னை உமையின் நாதன் (பத)

அனுப–் –வி:
சதம–் – இவ்வு–க வாழ்வு–சர
ணடைந்தோரைப் பரிந்தாளும் ஐயன் (பத)

சரணம்:
நாம் புரிந்த ந–் வினையும் தீவினையும்
அன்றி வழித்துணை ஒன்றுமிை–
ஸாம்ப சிவனை அன்புடன் பணிவோர்க்கு
ஜனன மரண பயமும் துயரும் இ–்ை– (பத)

3.39. ராகம்: க–் யாணி தாளம்: ஆதி

ப–் –வி:
பதம் நம்பினேன் சங்கரா–க
பா–ீ க்ருபாகரா உந்தன் (பதம்)

அனுபல்லவி:
நிதம் உ– ஸுகம் சதம் என நினைந்து
நெறி தவறி நடந்தேன் மன்னித்தருள்–ம– ர்ப் (பதம்)

சரணம்:
கண்டதையே கண்டு அலுப்பு ச–ிப்பின்றி
உண்டதையே உண்டு வெட்கம் சிறிதுமின்றி
கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோ– மாய்
கா– ங் கழித்ததையும் மன்னித்தருள்–ம– ர்ப் (பதம்)

3.40. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
பதி பதம் பணிவது நமது கடன்
பவ மெனும் கொடும் வெமி– ற நிழல் தரும்–பசு (பதி)

அனுபல்லவி:
துதி செயும் அடியார் கதியெனும் கருணா
நிதி விதியும் ரமாபதியும் தொழும் உமா (பதி)

சரணம்:
அன்ன மய கோச உடலெ– னும் கூண்டில்
மன்னும் உயிர்ப்பறவை தன்னைக்குறி வைத்து
தென்னவன் எனும் வேடன் தருணம் பார்த்திருக்கின்றான்
இன்னல் சூழும் மின்னல் வாழ்வு முடியுமுன் (பதி)

3.41. ராகம்: பரஸ் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
பரசு பாணி பசுபதே
பதம– ர் துணை தயைநிதே (பரசு)

அனுபல்லவி:
விரி சடையிலே கங்கையும்–இளம்
திங்களும் அணியும் ஸங்கர விபோ (பரசு)

சரணம்:
தேவன் மாலும் பணியும் பாதா
பேதை எனக்குன் திருவருள் தா
ஆதி தேவா கௌரீ நாதா
அடிமை ராமதாஸன் போற்றும் (பரசு)

3.42. ராகம்: முகாரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
பராமுகம் தகுமோ உந்தன்
பதம் சரணடைந்த ஏழைபால் (பரா)

அனுபல்லவி:
வரா பயம் தரும் கரார விந்தம்–இ
ரண்டு மெனைக் கண்டஞ்சி ஒளிந்ததேன் (பரா)

சரணம்:
ஸுரா ஸுரரும் விரி தரா த– ம் ஸக–
சரா சரம் பணி மயி– ாபுரியில் வளர்
பராத் பரா கல்பகாம்பிகா ரமண
ஹரோம் ஹரோம் என்றிராப் பகல் பஜித்தும் (பரா)

3.43. ராகம்: தர்பார் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
பா– னை(னம்) புரிவ தோர் பாரமா
பரமசிவா பார்வதீபதே என்னைப் (பா– னை)

அனுபல்லவி:
ஆலம் அமுதென உண்டகிலாண்டம்
ஆண்டவன் நீயன்றோ அடிமை என்னை (பாலனை)

சரணம்:
மூவினையும் பிறவித் தளையும் அறுத்து ஜீவன்
முக்தியளிக்கும் முழு முதல் கடவுளே
தீவினை விளைநிலம் என்றெனைத் தள்ளினால்
திருவருட் கழகல்ல எனக்குமோர் புகலில்லை (பாலனை)

3.44. ராகம்: பேகடா தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
விசாலாக்ஷி நாயகன் அர
விந்தப் பதம் பணி நெஞ்சமே (விசா)

அனுபல்லவி:
கஜானனனொடு குஹனை ஈன்ற
கருணையங் கடல் தனை உலகெலாம்
இசை பரவு காசி நகரெழுந்தருள்
அன்ன பூரணி என்னும் அன்னை (விசா)

சரணம்:
பாசவலையில் சிக்கிச் சுழலில்
பஞ்சு போல் நொந்துழல வைத்தாய்
ஈசனையும் மறந்த மட நெஞ்சே
எனக்கும் சுகமில்லை உனக்கும் சுகமில்லை

மோசம் போனது போதுமே – மும்
மூர்த்திகளுள் முதல் மூர்த்தியை – விஸ்
வேஸ்வரனை இறைவா அபயமென்று
விரைந்து மலரடி பணிந்து நில் ஸ்ரீ (விசா)

3.45. ராகம்: மோஹனம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
சௌந்தர்ய வெள்ளந்தனில் என் உள்ளம்–ம
யங்கி விழுந்து அமிழ்ந்ததே–ஐயன் (சௌந்தர்ய)

அனுபல்லவி:
காந்த சக்தியால் ஊசிபோல – பி
க்ஷாடனக் கோலமான கபாலியின் (சௌந்தர்ய)

சரணம்:
மாலயனும் நான் மறையும் தேடிக்
காணாத மலரடி இரண்டி னழகும்
வரிப்புலித்தோல் ஆடையழகும்–நவ
மணிமாலை தலை மாலை மார்பழகும்–மிளிர்
நீல கண்டமும் அருள் மழை பொழி–குறு
நகை நிலா வீசும் மதிமுக அழகும்
பால சந்திரன் அரவுநதி அணிசடையும்
ராமதாஸன் இரு கண்குளிரக் கண்ட

3.46. ராகம் சக்ரவாகம் தாளம் ஆதி

பல்லவி:
அவாங் மனஸ கோசரம் சங்கரம்
ஹரம் பஜத ம்னுஜா பவஹரம் (அவாங்)

அனுபல்லவி:
பவானி மானஸார விந்த
பாஸ்கரம் க்ருபாகரம் புரஹரம் (அவாங்)

சரணம்:
அனாத்யந்தம ஜனீம் ப்ரணதார்த்தி
ஹரம் ஹரி விரிஞ்சார்ச்சித சரணம்
ஸனாதனம் சந்த்ர க–ாதரம் – நிடி–
நேத்ரம் பஸ்மோ தூளித காத்ரம்

3.47. ராகம் ஹிந்தோளம் தாளம் ஆதி

ப–்–வி:
கை–ாஸாச– வாஸா சர்வேசா
கபா–ீ க–் பகாம்பிகேசா (கை)

அனுப–்–வி:
சை–ாதி ராஜஸ்ூதா ப்ராணேச
சரணாகத பரிபா–க பூே–ாக (கை)

சரணம்:
பக்த வத்ஸ– விபோ சம்போ
அனாத நாத ப்ரபோ ஸ்வயம் போ (கை)

பஸ்மோ தூளித காத்ரா த்ரி நேத்ரா
பரம தயாளோ பவித்ர சரித்ரா (கை)

ராம தாஸ வந்தித சரணா
காமாந்தகா த்ருபுராரே பாஹிமாம் (கை)

3.48. ராகம் பைரவி தாளம் ஆதி

ப–்–வி:
ஸ்ரீ விஸ்வனாதம் ப ஜே
ஸ்ரீ விசா–ாக்ஷி ஸனாதரம் (ஸ்ரீ)

அனுப–்–வி:
பூவிஸ்ருத வாராணசி
புரவரஸதனம் ஸுந்தர வதனம் (ஸ்ரீ)

சரணம்:
அன்ன பூர்ணேஸ்வரி ப்ராணேஸம்
அக ஹர கங்காதீர நிவேஸம்–ப்ர
ஸன்னம் அ–ங்க்ருத காசி நகரம்
சங்கரம் ஹரம் சிசி க–ா தரம்

மத்யம கா–ம்:
ஸர்வ ஜகன் மங்களகர தீக்ஷம்
ஸக– மனுஜ கு– க்ருபா கடாக்ஷம்
கர்வித கா– ஹரம் நிடி –ாக்ஷம்
கா– கண்டம் ஆரூட மஹோக்ஷம்

3.49. ராகம் ராகமா–ிகை தாளம் ஆதி

ராகம் – பௌளி

ப–்–வி:
கற்பக வ–்–ீ வாம கபா–ின்
கருணயா பா–ய சம்போ (கற்)

சரணம்:
அஜ ஸுரபதி முரஹர முக ஸக– ஸு
ராஸுர பூஜித சரண விபோ
ஆகம வேத புராணஸு கீர்த்தித
நாக பூஷண சங்கர போ (கற்)

ராகம் – கேதாரம்

இந்து க–ா புஜகேந்த்ர ஸூராபஹா
–ங்க்ருத ஸூந்தர சீர்ஷ விபோ
ஈச ––ாட வி–ோசன பஸித– வி
ராஜித தவள களேபர போ (கற்)

ராகம் – பி–ஹரி

உடுபதி ஹூதபுக் தினமணி நயன–க்ரு
பாகர– சங்கர ஸாம்ப விபோ
ஊர்த்வ நடன கோ–ா ஹ–ஹ்ருதய–வி
நோத ஸ்வயம்போ ஸதாசிவா (கற்)

ராகம் – தேவகாந்தாரி

ரிஷிவர ஸ்னகாதிக ஸம்ஸய ஹர
சின்முத்ராங்கித கர கம–ா
ரிக் ப்ரப்ருதி ஸ்ருதி வர்ணித வைபவ
வ்ருஷப த்வஜ வ்யோ மகேச சம்போ (கற்)

ராகம் – அஸாவேரி

ஏனாங்க மனோஹர ஸூஸ்மித வத
னார விந்த பரசிவ சம்போ
ஜ– பி– ஸக கை–ாஸா–ய
சை– ஸூதா ரமண சிவ சம்போ (கற்)

3.50. ராகம்: நடபைரவி தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
பஜனை செய்வோம் வருவீர் – ராம (பஜனை)

அனுப–்–வி:
நிஜ ஸூகம் வேண்டின் நெஞ்சம் தனி–ே
நிர்ம– மெய்யன்புடனே ஸீதா ராம (பஜனை)

சரணம்:
பொருளொன்றே ப– பெயர் கொண்டாலும்
பொதுவாம் தெய்வமும் ஒன்றே – அதனா–் (பஜனை)

ஸக– உயிர்க்குமவன் தந்தையைப் போன்றவன்
ஜாதி மதம் முத–் உபாதியறியான் ஸீதாராம (பஜனை)

3.51. ராகம்: மாயாமாளவ கௌளை தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
மஹிமையறியத் தரமா ராமா–என்–பி
ழை மன்னிப்பதோர் பாரமா–மறை புகழும் நின் (மஹிமை)

அனுப–்–வி:
ஸக– ஜகன்னாதா யுக ப்ரளயத்திலும்
ஸாது ஜனங்கள் ஸதா பஜிக்கும் திருநாம (மஹிமை)

சரணம்:
காகாஸூரன் கொடும் பிழை நினைந்த் தொருபு–் ை–
வெங்கணை யெனத் தொடுத்தாய்–ஈரேழு– கி–் புக–ின்றி
காகா தயாகரா அன்னை ஸூதா மனோஹரா
எனக்கதற இரங்கி–ஓர் கண்ணோடுயிர் கொடுத்தாய் நின் (மஹிமை)

3.52. ராகம்: மாண்டு தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ராமனை பஜித்தா- நோய்வினை தீரும்–வீண்
சஞ்ச– ம் அகன்றிடுமே ஸீதா (ராமனை)

அனுபட் – வி:
ராமனைக் கண்ணா- காண்போம் இன்றே
பிறந்த பயன் அடைவோம் (ராமனை)

சரணம்:
துன்ப மோடின்பம் க– ந்தது ப்ரபஞ்சம்
வெயி–ிை– யே- நிழ–ி- இன்பமு முண்டோ
துயரிை– யே- ஐயனை நினைப்பாருண்டோ
சோதனைத் தீயி- புடமிடுவான் – இரங்கி

தூக்கியெடுத் தானந்தம் அளித்திடுவான்–அவன்
நாமாம்ருதுவம் பிணிக்கு திவ்யௌஷதம் – ஜய
ராம் ராம் ராம் ஸீதா ராம் ராம் ராம் என்றே (ராமனை)

3.53. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஜானகீ பதே ஜய காருண்ய ஜ– தே – ஜய
கௌஸ- யானந்த வர்த்தன ஜகதாபிராம பட்டாபிராம (ஜானகி)

அனுபட் – வி:
தீன ஜனாவன த்ருத கர கங்கண
தசரத தனயா கணித குண கண (ஜானகி)

சரணம்:
குஹ ஜடாயு சபரீப்ரமுக நிஜ பக்த ஜன முக்தி தாயகா–ஜக
தஹித விராத கபந்த நிசாசர நிகர நிஷீதன ஸாயகா–சரோ
ருஹசரண நிகித வா–ி தசவதன ஸுரமுனி ஸத்ஜனபா– கா–ஸக–
மஹிதேந்த்ர நீ– மணி நிபஸரீர பாஹி ஸாகேத நாயகா–ஸ்ரீ (ஜானகி)

3.54. ராகம்: அடாணா தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸ்ரீ ராம நாம பஜனைசெய் மனமே
சீர் வளரும் இகபர ஸுகம் தரும் (ஸ்ரீ)

அனுபட் – வி:
நீரார் சடைக் கயிை– ஈசன்–(கங்கை)–முக்தி
நெறி இதுவென்றன்னை காதிே– ாதிய (ஸ்ரீ)

சரணம்:
காமமாதி அறுபகையும் அழியும்
கவை– நோய்கள் தானே மறைந்தொழியும்
ராமதாஸன் நாவிே– கொலு விருக்கும்
ரகுபதியின் வேதஸார தாரக (ஸ்ரீ)

3.55. ராகம்: பைரவி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
அத்தருணம் அபயம் கொடுத்தாண்டருள்–
வாயென் அம்மையப்பா (அத்தருணம்)

அனுபட் – வி:
பக்த பரிபா– கனே பரந்தாமனே
பாற்கட–ி- பள்ளி கொண்ட பத்மனாபனே இரங்கி (அத்தருணம்)

சரணம்:
உத்தமப் பிறவியளித்தாய் ஊனமி–––ாத
உடலும் அறிவும் கொடுத்தாய் – எள்
ளத்தனையும் நன்றியி–ே–னே – பரந்த அருள்
அத்தனையும் நான் மறந்தேனே
பக்தியும் இ–ை–யே சித்த
சுக்தியும் இ–––ாக் கொடிய
பாவியானாலும் உட– விட்
டாவி பிரியத் துடிக்கும் (அத்தருணம்)

3.56. ராகம்: சக்ரவாகம் தாளம்: ஆதி

ப––வி:
உன்னை நினைந்து நினைந்து
உருகு கின்றாள் ஓர் மடந்தை (உன்னை)

அனுப––வி:
தன்னை உனக்கே தந்தாள் வந்தாள்
அந்திப் பகலும் வெகு சொந்தமுடன் மனதி– (உன்னை)

சரணம்:
ஓ கஜ ரக்ஷக வானவர்க்காக
மோஹினி வடிவு கொள் தானவர் கா–
யோகியர் உள்ளம் வளர் தாமரைப் பாதா
ஊணுறக்கமும் மறந்தாள் அறிவிழந்தாள் (உன்னை)

3.57. ராகம்: காம்போஜி தளம்: ஆதி

ப––வி:
உண்டென்று நம்பு–ஆ
ருயிர்கள் எ–––ாம் காத்தருளும் தெய்வம் ஒன்று (உண்)

அனுப––வி:
அண்ட பிண்டம் எதிலும் நிறைந்தருளும்
அண்டர் முனிவர் பணியும் பரம்பொருள் (உண்)

சரணம்:
அன்பர் மனம் வளர் அம்புஜ பாதன்
அன்பு மயமான திருமகள் நாதன்
ஆனந்தன் வைகுந்த விநோதன்
ஆதி அந்தமி–––ாத நாராயணன் (உண்)

3.58. ராகம்: க–யாணி தாளம்: ஆதி

ப––வி:
கம– ம–ரிதழ் பழிக்கும் இருவிழிகள்–
கழ– பணியுமன்பர்கள்
கவலை–யற அருள் மழை பொழியும் முகிலே––
க–யாண குணநிதி(கம–)

அனுப––வி:
கம– ம–ர்வளர் திருவை மார்பினி–
காதலுடன் வைத்த திருமா– விரி (கம–)

சரணம்:
சங்க சக்ரமொடபயமும் கதையும்
தாங்கும் நான்கு புஜங்களும்–பத
பங்கஜமும் பீதாம்பரமும்–உயர்
பச்சை முகிலுட –ழகும்–விகஸித (கம–)

3.59. ராகம்: ஸஹானா   தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
கதி நீயே நாயேனுன் அடிமை ஐயா என்னைக்
கை தூக்கி ஆள்வடுன் கடமை ஐயா எந்தன் (கதி)

அனுபட் – வி:
நதியிட் சிறந்த தெய்வ நதியாம் காவிரி(இ)ரண்டின்
நடுவிட் திரு அரங்கப் பதி வாழ் நாரணா எந்தன் (கதி)

சரணம்:
கொடுமை கர்ப்பவாஸமும் ஜனனமே மிகக்
கொடுமை நாளைவரும் மரணபயமே–இடையிட்
இடிகரையின் வாழ்வோ பயங்கரமே
எதற்கென்றஞ்சி யழுவேன்–அரங்கா மனமிரங்காய் (கதி)

3.60. ராகம்: சுத்தஸாவேரி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
சரணாம்புஜம் துணைவா சுதேவா
ஸனகாதி மாமுனிவர் வணங்கும் (சரணாம்)

அனுபட் – வி:
கருணாஸமுத்ரா கஞ்ஜதள நேத்ரா
பரம பவித்ரா பாவன சரித்ரா (சரணாம்)

சரணம்:
மதன மோஹனா கருட வாஹனா
பதித பாவனா ஸுஜனஜீவனா
வதன சந்த்ரனே அருள் முகுந்தனே
யதுகு– ம் வளர்ந்த முரளி வஆனே– ா– ா (சரணாம்)

3.61. ராகம்: ஹிந்தோளம்   தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
துணை புரிந்தருள் தருணம் மாதவா
ஸுரர்கள் நாயகா உ– க நாயகா (துணை)

அனுபட் – வி:
மணி கொள் மார்பனே கம– நாயனே
வரத நின் பதம் சரணம் சரணம் (துணை)

சரணம்:
விதி பணிந்திடும் ஸ்ருதி புகழ்ந்திடும்
விம– பாத ஸர்வ புவன மோஹனா
பதித பாவனா கருட வாஹனா
பரம புருஷா நாராயணனே

3.62. ராகம்: மோஹனம்   தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
நாராயண திவ்ய நாமம் நான் மறை சொட் லும்
நாயகன் திரு நாமம் – நாவிற் கினிய (நாராயண)

அனுபட் – வி:
ஆராவமுதாய் ஆறு வயதிே–
அன்பு செய் த்ருவன் உணர்ந்த மந்திரம் (நாராயண)

சரணம்:
நாரதாதி முனிவரும் ஸனகாதி யோகியரும் ப்ரஹ்–ாதனும் – எந்
நாளும் மனோ– யமுற வாயார பஜிக்கும் ஆனந்த நாமம்
பேரானந்த மிருந்தாலும் கோரபவ ஸாகரத்திட் ஆழ்ந்துழலும் நம்மை–மிகு
ப்ரேமையுடன் கைதூக்கி அபயமருள் வேதஸாரதாரக நாமம்
பூரணன் திருமகள் மணவாளன் பாற்கட–ிட் அரவணைதுயிட் வரதன்

புனித கருட வாஹனன் நீ– முகி–் போலும் மேனி அழகன் திருநாமம்
மாரஜனகன் கருணா– யன் அன்பர் துன்பமக– மங்கள மருள்வோன்
வைகுண்டபதி பாவன நாமம் வணங்கும் ராமதாஸன் கண்டுகொண்ட (நாராயண)

3.63. ராகம்: ஸாம தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
நாராயண நளினாயத ே–ா சன
நமோநம பாஹிபாஹி – க்ஷ்மி (நாராயண)

அனுப–் – வி:
வாராமீச்வர மஞ்சுள த–் ப
வனமா– ாதர மாதவ – க்ஷ்மி (நாராயண)

சரணம்:
மங்களகர கருணாகர சௌரே
வனருஹ பதயுக தீன சரண்யா
ரங்கபுர ரமண ஸாமஜ வரதா
ராமதாஸனுத ஸ்ரீதர – க்ஷ்மி (நாராயண)

3.64. ராகம்: ஹம்ஸநாதம் தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
நீயே பராமுகமாயின் ஜகந்தனி–்
நாயேன் கதி ஏதையா பாண்டுரங்கா (நீயே)

அனுப–் – வி:
தாயே மகவை மறந்தா–் என்ன செய்வது
சரணம் சரணம் என்று கதறும் அடிமையிடம் (நீயே)

சரணம்:
பாரி–் பிறந்த உயிர்க்கெ–் – ாம் சிறந்த உயிர்
பகுத்தறி வுள்ள நர ஜன்மந்தந்தாய்–இதிலும்
தீராக் கவலை– சம்ஸார வி– ங்கை மாட்டி
திகைக்கச் செய்தாய் எனக்குத்தாயும் தந்தையுமான (நீயே)

3.65. ராகம்: சக்கரவாகம் தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
ரங்கனைத் துதிப்போர்க்கிடரேது–அந்த
ரங்க பக்தியுடன் இரவும் பகலும் மறவாது பாண்டு (ரங்கனை)

அனுப–் – வி:
மங்களமே தருவான் ஸக– ஜகன்
மண்ட– மும் உயர் விண்ட– ரும் பணி
முண்டக பாதனை பண்டரி நாதனை (ரங்கனை)

சரணம்:
தந்தையைப்போ–் பொருள் எ–் – ாம் தருவான்
தாயெனப் பரிந்தெடுத்தணைக்கவும் வருவான்
சிந்தை க– ங்கி கதறும் கஜராஜன்
செப்பிய மெய் ப்ரணவப் பொருளாய் ஒளிர்
சக்ராயுதனாய் வந்தாண்ட பாண்டு (ரங்கனை)

3.66. ராகம்: பி– ஹரி தாளம்: ரூபகம்

ப–் – வி:
ஜய விட்ட– ஜய விட்ட– ரக்ரு மாயீ (ஜய)

அனுப–் – வி:
தயா ஸமுத்ர தேவகீ புத்ர ஸரோஜநேத்ர பரமபவித்ர (ஜய)

சரணம்:
பாத கம– ம் பணியும் அன்பர் பவ நாசனனே
மாதவனே ஸ்ரீதரனே மரமண கேசவனே (ஜய)

3.67. ராகம்: பூர்விக-்யாணி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
க்ஷீர ஸாகர ஸாயி – நின்
திருவடி பஜனமே ஜீவாதாரம் (க்ஷீர)

அனுப-் – வி:
ஸ்ரீ ரமை மணவாள தயாகரா
தினமுனை நம்பின எங்களை காத்தருள் (க்ஷீர)

சரணம்:
உனதருள் இன்றியோர் அணுவும் அசையுமோ
உ– கின் சராசர உயிர்களுக் கெ-் –ாம்
உனதருள் இன்றி இன்பமு முண்டோ
ஓ ஜகன்னாதா தீன சரண்யனே (க்ஷீர)

3.68. ராகம்: ஹம்ஸானந்தி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
ஸ்ரீநி வாஸ திரு வேங்கட முடையாய்
ஜய கோவிந்த முகுந்த அனந்தா (ஸ்ரீநி)

அனுப-் – வி:
தீன சரண்ய நெனும் புகழ் கொண்டாய்
தீனன் எனைப்போ-் வேறெவர் கண்டாய் (ஸ்ரீநி)

சரணம்:
ஜகம் புகழும் ஏழுமலை– மாயவனே
திருமகள் அ–ர்மே-் மங்கை மணாளனே
ஜகன்னாதா சங்க சக்ர தரனே
திருவடிக் கபயம் அபய மய்யா ஜய (ஸ்ரீநி)

3.69. ராகம்: மோஹனம் தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
மோஹன ச்ருங் கார மூர்த்தி–ரங்கனுக்கு
ஆயிரம் மன்மதர் ஈடாவரோ–மன
மோஹன ச்ருங்கார மூர்த்தி–பச்சை முகி-்

அனுப-் – வி:
வண்ணன் கண்ணன் முக
ம– ர் மதுவுண்ணும் ராதை கண்கள் (மோஹன)

சரணம்:
பாகன மொழி அமுதாமே– –மதுர
இதழின் குழ–ின் இசையாமே– –மனம்
பரவச மடைந்து உ– கை மறந்து
பரமானந்த மடைந்து இரண்டறக் க– ந்தார் ஜகன் (மோஹன)

3.70. ராகம்: ஸ்ரீரஞ்ஜனி தாளம்: ரூபகம்

ப-் – வி:
இனியொரு கணம் உன்னை மறவேன்
யதுகு– தி– கா நான் (இனி)

அனுப-் – வி:
தனிப் பெருமை கொள் நீ– மேக ஸ்யாமளனே
தாமர ஸதளாக்ஷனே நான் (இனி)

சரணம்:
வறுமையும் பிணியும் ம–ிந்து மக்கள்
மனை ஸம்ஸார பந்தம் உறினும் அன்றி
மறுமையி–் கொடும் நரகமுறினும் வன்பெறினும்
ஆபத் பாந்தவனே நான் (இனி)

3.71. ராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ரூபகம்

ப–் – வி:
எனது உள்ளமே நிறைந்த வெள்ளமே
யது வீரனை நந்த குமாரனை நினைந்து (எனது)

அனுப–் – வி:
ம– ரே இருவிழி பங்கஜ ம– ரே திருமுகமும்
ம– ரே இருகரம் தாமரை ம– ரே திருவடிகள்
மந்தஹாஸ முந்தவழ்ந்த ஸுந்தர முகார விந்தம் நினை (எனது)

சரணம்:
அன்னை தந்தை குருவுமவன்–அ
ருந்துணை நவ நிதியுமவன்
மீரா ப்ரபு கிரிதர கோ
பா– னை வரதனை நினை தொறும் (எனது)

3.72. ராகம்: காபி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
என்ன தவம் செய்தனை–யசோதா
எங்கும் நிறை பரப்ரும்மம் அம்மா வென்றழைக்க (என்ன)

அனுப–் – வி:
ஈரேழு புவனங்கள் படைத்தவனைக்–கையி–்
ஏந்திச் சீராட்டி பாலூட்டி தா– ாட்ட நீ (என்ன)

சரணம்:
ப்ரமனும் இந்த்ரனும் மனதி–் பொறாமை கொள்ள
உர–ி–் கட்டி வாய்பொத்திக் கெஞ்சவைத்தாய் தாயே (என்ன)

ஸனகாதியர் தவயோகம் செய்து வருந்தி
சாதித்ததை புனித மாதே எளிதி–் பெற (என்ன)

3.73. ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
கண்ணா காத்தருள்–மேக
வண்ணா கடைக்கண் பார்த்தருள்–கம– க் (கண்ணா)

அனுப–் – வி:
விண்ணாடரும் முனிவரும் வணங்கிவேண்ட–நர
காஸுர வதஞ்செய்ய விரைந்து வந்த (கண்ணா)

சரணம்:
பாமை வடிவான பூமிப்பிராட்டி–தே
ரோட்ட அஸுரர் கு– ம் அழித்தவா–சக்ர
பாணி உ– கெ– ாம் மங்கள–தீபா
வளியொளி வீச அருள் புரிந்த (கண்ணா)

3.74. ராகம்: குறிஞ்சி தாளம்: திச்ரஆதி

ப–் – வி:
கண்ணே என் கண்மணியே கண்ணனே கண் வளராய்
மண்ணு– கி–் என் வாழ்வு வளம் பெற வந்துதித்த (கண்ணே)

அனுப–் – வி:
குயி–ிசை குழலே– ாசை உன் கொஞ்சு மொழிக் கிணையாமோ

கொண்ட மன சஞ்ச– ங்கள் பஞ்சாய் பறந்திடுமே
தாே– ா தாே– ா....

சரணம்:
தேடாத என் நிதியே திகட்டாத் தெள்ளமுதே
வாடாத மென் ம– ரே மனத்துள் இனிக்கும் தனித்தேனே
தாே– ா தாே– ா....

3.75. ராகம்: ஷண்முகப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப– – வி:
கண்ணனைப் பணி மனமே–தினமே (கண்ணனை)

அனுப– – வி:
மண்ணி– யசோதை செய் புண்ய ஸ்வரூபனை
மாதவனை நமது யாதவ தீபனைக் (கண்ணனை)

சரணம்:
பாண்டவர் நேயனை பக்தர் ஸஹாயனை
பவளச் செவ்வாயனை பரமனை மாயனைக் (கண்ணனை)

மங்கள மூ– னை கோகு– பா– னை
மணமிகு துளஸீ மா– னை பா– னை (கண்ணனை)

விண்ணவர் போற்றவே மண்ணி– வரும் வேதப்
பண்ணனை ச்யாமள வண்ணனை தாமரைக் (கண்ணனை)

3.76. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ஆதி

ப– – வி:
கஞ்ஜ ம– ரடி தஞ்சமடைந்தேன்
கண் பார்த்தருள் ஐயா மெய்யாக நின் (கஞ்ஜ)

அனுப– – வி:
அஞ்ஜன வண்ணா அம்புஜ கண்ணா
அச்சுதானந்த கோவிந்தா முகுந்தா நின் (கஞ்ஜ)

சரணம்:
வந்தாண்டருள் அன்பர் சிந்தாமனே–அ
நந்தா முராரே பரந்தாமனே
ப்ருந்தாவன சரார விந்தானனா
நந்தாத்மஜ எமை புரந்தாள் ருக்மிணீ மனோஹரநின் (கஞ்ஜ)

3.77. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப– – வி:
காத–ி ராதையைக் க– ங்கவிட்டான்–ம– ர்க்
கண்ணன் இவ்வண்ணமே (காத–ி)

அனுப– – வி:
யாதவ கு– ாதிபன் ப்ருந்தாவனந்தனிே–
நினைந்து நினைந்து வாடும் (காத–ி)

சரணம்:
கண்ணெதிரி– வந்து நகைப்பான்–கிட்ட நெருங்கினா–
குளிர்ம– ர்ச் சோை– யிற்குள் ஓடி ஒளிவான்.
கனவி– வந்து கண்ணைப் பொத்துவான்–ஏங்கும்
கைகளுக் கெட்டாம– குழ–ிசையி– மயக்கி (காத–ி)

கோபியர்கள் ஆயிரம் உண்டு–இருந்தும்
ராதையிடம் எ– ை– யற்ற ப்ரேமையும் உண்டு–மாதவன்
பேதையவளை எத்தனை சோதனை செய்தான்–அப்பப்பா
ஆடவர் மனம் இரும்பு மெ– –ியர் உள்ளம் மெழுகு (காத–ி)

3.78. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
தயவிட் டை– யா தயாளோ–எந்தன்
தாயும் தந்தையும் நீயட் – வோ–என்மேட் (தயவிட் டை– யா)

அனுபட் – வி:
ஜய ஜய நந்த குமாரா–யமுனா
ஜ– கட் டே– ா– விஹாரா
ஜய ஜகன் மோஹனாகாரா–ஜய
ஜய முனி ஜன மந்தாரா–இன்னும் (தயவிட் டை– யா)

சரணம்:
விண்ணோடும் கைவட் ய நன்னாடும் வேண்டேன்
வேருள்ள தேவேந்த்ர பதவியும் வேண்டேன்
கண்ணா கண்ணா என்றுன் நாமமே சொட் வேன்
கைகொடுத்தாலும் விடுத்தாலும் எங்கு செட் வேன் இன்னும் (தயவிட் டை– யா)

3.79. ராகம்: நாகஸ்வராளி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
முரளீ தர மன மோஹன–முரஹர
முகுந்த மாதவ பரம தயாகர (முரளி)

அனுபட் – வி:
சரணாம்புஜ சேவையே என் ஜீவனம்
ஜய ஜய தீன சரண்யா பாவன (முரளி)

சரணம்:
கோபா– னே ராஜ கோபா– னே
குஞ்ஜவிஹாரி கஞ்ஜ வி– ாசன
கோவிந்தனே தேவகி மைந்தனே
குவ– ய தள ஷ்யாமள கோமள (முரளி)

3.80. ராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
மோஹன முரளீதாரா–பீ
தாம்பர துளஸீஹாரா–முரஹர ஜகன் (மோஹன)

சரணம்:
தீன சரண்யா முகுந்தா–த
யாகர நித்யானந்தா மன (மோஹன)

நந்த யசோனாத குமாரா–ஸீர
முனி ஜனஹ்ருதய விஹாரா ஜகன் (மோஹன)

தாமரை ம– ரிதழ் கண்ணா–ராம
தாஸன் பணியும் மணி வண்ணா–மன (மோஹன)

3.81. ராகம்: கேதார கௌளை தாளம்: சாபு

பட் – வி:
ஸ்வாமிக்கு சரி எவரே–சந்
த்ர வதனன் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண (ஸ்வாமிக்கு)

அனுபட் – வி:
ச்யாம ஸீந்தர ஜகன் மோஹன –ாவண்யன்
கோமள சரணன் கோபிகா ரமணன்
குளிர் நகை தளர் நடை பா– க்ருஷ்ன (ஸ்வாமிக்கு)

சரணம்:
பாற்கட– தனிட் பள்ளி கொண்டவன்
பாரிட் நந்த கோபா– னாய் பிறந்து

பா- தயிர் வெண்ணைதிருடி உண்டவன்
பதம் பணியும் அன்பர் பவ நோயற
வந்தருளும் என் ஸரஸ கோபா- (ஸ்வாமிக்கு)

3.82. ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ஆதி

பட் - வி:
ஸுந்தர ரூப கோபா-னைத் தினம்
துதிப்போம் வாருங்கள் நாமெ- ே-ாரும் (ஸுந்தர)

அனுபட் - வி:
அந்த மோடாதி இ- -ாதவனை-வை
குந்த பதியை ஸ்ரீ -க்ஷ்மி பதியை (ஸுந்தர)

சரணம்:
பேயென வரும் பூதனை முலை-ப் பாலுடன்
உயிரையும் உறிஞ்சும் அன்பர் ஸஹாயனை
பிள்ளைப் பருவந்தனி- கோபியர் உள்ளமெனும்
வெண்ணையுண்டவாயனை மண்ணுண்ட மாயனை
தாயெனவரும் புனித யசோதையெனும்-இ
டைக்கு- மங்கையின் கண்குளிர
ஸனகாதி யோகியரும் காணரிய
விச்வரூப தரிசனம் தந்தவனை (ஸுந்தர)

3.83. ராகம்: ஹம்ஸானந்தி தாளம்: ஆதி

பட் - வி:
மாதவ மாயா மானவ ரூப
வாஸு தேவ மதுராபுரி நாயக (மாதவ)

அனுபட் - வி:
யாதவ கு- தீப ராதா மனோஹர
யசோதா நயன ஸுதாகர முரஹர (மாதவ)

சரணம்:
நந்த குமாரா கோவிந்த தயாகர
ப்ருந்தா வன சர கனகாம்பரதர (மாதவ)

தீன ஜனாவன துருதகர கங்கண
தேவகீ நந்தன பக்த பராயண (மாதவ)

ஸ்ரீ மது ஸூதன கோபிகா ரமண
ராம தாஸ வந்தித முரளீ தர (மாதவ)

3.84. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: ஆதி

பட் - வி:
பா- க்ருஷ்ண மாம்பாஹி பாஹி நந்த
பா- பா-ித ஸாது ஜனப் ப்ருந்த (பா-)

அனுபட் - வி:
நீ- நீரத ச்யாம ஸுந்தர
நிகி- ே-ாகா தார தாமோதரா (பா-)

சரணம்:
ஸதய நித்யானந்த ம்ருது பதாரவிந்த
ஸ்வாமின் ஸ்ரீ கோவிந்த வாமனா முகுந்த
யது தி-க கோபா- முகுர நிப கபோ-
யமி ஹ்ருதய ஸ-ீ-ா கம-ஜா வி-ே-ா-ா (பா-)

3.85. ராகம்: பெஹாக்   தாளம்: ரூபகம்

பட் – வி:
ஸ்ரீ ராதா ரமணா ஜய பங்கஜ சரணா
க்ஷீராம்புதி சயனா ஸாரஸ தள நயனா (ஸ்ரீ ராதா)

சரணம்:
ஜய நந்த குமாரா ததி நவநீத சோரா
ஜய ஜகதாத்தாரா ஸ்ருத ஜன மந்தாரா (ஸ்ரீ ராதா)

ஜய ஜய கோபா– ா குவ– ய தளநீ– ா
ஜய துர் ஜன கா– ா ஜய ஸத் ஜன பா– ா (ஸ்ரீ ராதா)

3.86. ராகம்: ராகமா–ிகை தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ராகம்: ஹேமாவதி

யசோதா பா– –ீ– ா வினோதா
யது தி– கா எங்களையாள் நந்த (யசோதா)

நான் மறைகளைத் தாங்கும் நாங்கு கைகளொடு
ஊழி ஆழி தனி–் மீனாருவானாய்
ஆன்ம கோடி அழியாம–் முதுகிே–
பூமி தாங்கும் ஆதி கூர்மமானாய் (யசோதா)

ராகம்: தோடி

கட–் புகுந்திரணியாக்ஷன் உட–் பிளந்து
புடவியை மீட்டெழும் வராஹ மூர்த்தி
ஆணவ ஹிரண்யன் அழிய ப்ரஹ்– ாதனுக்காய்
தூணி– வதரித்த நரஸிம்ஹ மூர்த்தி (யசோதா)

ராகம்: நாட்டை குறிஞ்சி

மூவடி மண் வேண்டி ஈரடியா–் அளந்து
மற்றோரடி மாப–ிமுடிவைத்த வாமனா
பூ மகள் தன் பாரம் தீர அரசர் கு– ப்
பூண்டறத்த பரசு ராமா வதாரா (யசோதா)

காம பிண்டமாய் ே– ாக கண்டகனான துஷ்ட
இராவணனை வதைத்த ராமாவதாரா
காம பா– னாய் கையி–் க– ப்பை உ– க்கை ஏத்தும்
யதுவீர ப– ராமனே

உயிர் வதை ஸஹியாத கருணை வடிவாய் வந்த
உத்தமனே ஸத்வகுண புத்த மூர்த்தி
யுகமுடிவி–் உடை வாளேந்தி புரவிமே–்
உ– கை வ– ம் வந்த க–் கி யவதாரா (யசோதா)

3.88. ராகம்: ஹிந்தோளம்   தாளம்: ரூபகம்

பட் – வி:
மாரமணன் உமா ரமணன்
ம– ரடி பணி மனமே தினமே (மாரமணன்)

அனுபட் – வி:
மார ஜனகன் குமார ஜனகன்
மலை– மேலுறைபவன் பாற் கட–்
அலை– மே–் துயி–் பவன் பாவன (மாரமணன்)

சரணம்:
ஆயிரம் பெயரா–் அழைப்பினும்
ஆயிரம் உருமாறினும் – உயர்

தாயின் மிகு தயாபரன் பதம்
தஞ்சமென்பவரை அஞ்சலெ– ன்றருளும் (மாரமணன்)

3. 89. ராகம்: சுத்தஸாவேரி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
நாதப்ரணவ வடிவம் ஜகமே
நாளும் பணிய அடைவோம் சுகமே ஸ்வர– ய (நாத)

அனுபட் – வி:
ஓத நீர்க்கட–ின் ஓங்கார நாதம்
உயர் பறவை கீதமுடன் பிந்து க– ா (நாத)

சரணம்:
யொகியர் ஸமாதி நிலை– யுடன் நாடும்
உயிர்களின் உள்ளும் புறமும் ஆடும்
நாகமும் மணி விரி படமெடுத்தாடும்
நம்பும் அன்பர் இன்பமோடு பாடும் (நாத)

3. 90. ராகம்: சக்ரவாகம் தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
பர தேவதையே கருணை செய்வாஅயே
பரம பாவனீ துளஸீ தாயே (பரதேவதையே)

அனுபட் – வி:
வரகுண ஜாடே– மங்கள மூடே–
பாடே– எமைபரி பா–ிசுசீடே– (பரதேவதையே)

சரணம்:
கமழ் மணமும் உனது மெட் –ிய மேனியும்
கண்டு முகுந்தனுனை சிரமேற்கொண்டான்
அமலை– யுன்னாடே– ஸத்ய பாமை முன்னாடே–
அந்நாள் ருக்மிணி பந்தயம் வென்றாள் (பரதேவதையே)

3. 91. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
பாரிட் நட் வழி காட்டி–அன்போடென்னைப்
பாதுகாப்பதுன் பாரம் தீபாம்பிகே (பாரிட்)

அனுபட் – வி:
காரிருள் சூழ்புவி வாழ்வினிடே– –இரு
கண்ணிருந்தென்ன பயன் நீயிட் –ாமட் (பாரிட்)

சரணம்:
உன் போ– நானொரு பெண் பேதையே
எனக்கினி உனை யன்றி கதியிட் லை– வேறே
துன்பக் காற்றினிடே– நான் அலை– யாமட்
நெறி தவறி தடுமாறி விழாமட் (பாரிட்)

3. 92. ராகம்: பேகடா தாளம்: சாபு

பட் – வி:
இத்தரணியிட் த்யாக ராஜ ஸத்
குரு ஸ்வாமிக் கிணை யெவர் (இத்)

அனுபட் – வி:
சித்த முருகி –யித்து ஸீதா ரமணனை துதித்து
சித்ர ஸங்கீத் அம்ருத தாரை பொழிந்தவர் அதி– மிழ்ந்தவர் (இத்)

சரணம்:
தனக்கென ஒரு பயன்கருதா ஸக– உபகாரம்–ராம
ஸ்வாமியை பஜிக்கும் ஸ்ரீ வாட் மீகி முனிவர் அவதாரம்

மனக் கவலை– யுடன் பவப்பிணியக– மதுரகவிதைகள் உதவும் ஸத்தமர்
வாழ்விே– ரகுபதியையும் நாரதரையும் தரிஸித்த உத்தமர் (இத்)

3.93. ராகம்: பூர்விக–்யாணி தாளம்: ஆதி

போதேந்த்ராள் ஸ்துதி
ப–் – வி:
போதேந்த்ர குருமூர்த்தி சீர்
பாத நினைவிே– தீரும் நமதார்த்தி (போதேந்த்ர)

அனுப–் – வி:
த்வைதாத்வைத விசிஷ்டாத் வைத
பேதங்களக– புவிமி– வ தரித்த (போதேந்த்ர)

சரணம்:
பாமரர்கள் பண்டிதரும் உய்ய–அருள்
பரம ஸ்ு– ப ஸாதனம் என்று
பாகவதஞ் சொ–் பக்த சுகமுனி–ப
கர்ந்த தத்துவம் சிவராம க்ருஷ்ண
நாம கீர்த்தனமே இகபரஸுகம் தரும்
நமனையும் வெ–் – – ாம் என்று
நமக்கிரங்கி எளிய வழி காட்டிய–கா
ம கோடி பீடா– ங்க்ருத ஸ்ரீமன் (போதேந்த்ர)

3.94. ராகம்: க–்யாணி தாளம்: மித்ர சாபு
ப–் – வி:
ஸ்ரீதர வெங்கடேசம் ஸத்குரும் பஜே (ஸ்ரீ)

அனுப–் – வி:
ஸாது ஸந்தோஹஸஞ்சீவன தாயினம்
ஸ்ததம் சிவ நாமாம்ருத பாயினம் (ஸ்ரீ)

சரணம்:
நிகம ஸார விதம் நிஜ ஸ்ன்யாஸினம்
நிகி– ஜீவ கருணாகர ஹாஸினம்
ஜகதீ க்யாத ஸஹஜீபுர வாஸினம்
ஸ்ரீகர பஸித ருத்ராக்ஷ விபாஸினம் (ஸ்ரீ)

3.95. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி
ப–் – வி:
அப்பனவதரித்த கதாம் ருதம்–இவ்
வகி– ம் உய்ய வளைந்த அத்புதம்–ஐ (அப்பன்)

அனுப–் – வி:
முப்புவனங்களை வாட்டும் மஹிஷ முகி
முத– ரக்கர் கருவறுக்க வரும் ஐ (அப்பன்)

சரணம்:
மோஹினி வடிவு கொள் ம– ர்க் கண்ணன்–அழகி–்
மோஹம் கொண்டு க– ந்தான்–முக்கண்ணன்–த்ரி
ே–ாக மங்களகர மூர்த்தி–மணி கண்டன்
உயர் திரு சாஸ்தா எனும் பெய ரொடும் ஐ (அப்பன்)

3.96. ராகம்: முஹாரி தாளம்: சாபு

ப–் – வி:
சரணம் ஐயப்பா சபரிமலை–
எழுந்தருளிய என் ஸ்வாமி (சரணம்)

அனுப–் – வி:
சரண ம– ர் கனவிலும் மறவேன்
தயை புரிய தருணம் ஈ தையா (சரணம்)

சரணம்:
உ– கெ– – ா– உந்தனருளா–
மகிழ்வுடன் வாழ இரங்குவாய்
க–ியுகந்தனிே– கண்கண்ட
கடவுளே அருள் வடிவழகனே (சரணம்)

3.97. ராகம்: ஆரபி   தாளம்: ஆதி

ப– – வி:
ஐயப்பனை பணிவோம் உ– கீர்–கொடும்
அஸ ுர ஸம்ஹாராவதார மூர்த்தியாம் (ஐயப்பனை)

அனுப– – வி:
மெய்யன்பர்கள் மனம் விரும்பும் வரந்தர
மேதினி எங்கும் நிறைந்தருள் ஸ ுந்தர (ஐயப்பனை)

சரணம்:
அகி– ே– ாக பரிபா– கனை–ஶ்ரீ
ஹரிஹரர் ஈன்றருள் பா– கனை
பகைவரழிய சபரிமை– எழுந்தருள்
பரம தயாளனை ஸ ுரர் தொழும் தாளனை (ஐயப்பனை)

3.98. ராகம்: சாவேரி   தாளம்: ஆதி

ப– – வி:
உ– க வாழ்விெ– ாரு மகிழ்வுண்டோ இந்த
உண்மையை நீ மறந்ததென் கொண்டோ–இந்த (உ– க)

அனுப– – வி:
க– ஹ காம தாமஸ குண இருள் சேர்
காடு போலும் ஆங்காரப் பு–ியு– வும்–இந்த (உ– க)

சரணம்:
கட–ி– அை– போலும் ஓயாத்துயரம்
கவை– யும் நோயும் கன– போ– காயும்
உட– மனைவி மக்களி– ஆசாபாசம்
ஒரு கணம் சாந்தமி– ா நாகவாசம் (உ– க)

3.99. ராகம்: தன்யாசி   தாளம்: மி.சாபு

ப– – வி:
காமத்தை ஜயிக்காதவன் க– வி பாழ்
செ– வம் பாழ் கொடிய (காமத்தை)

அனுப– – வி:
ராமத்யானம் தன்னிலும் சிவ நாம பஜனம் தன்னிலும்
நேமத்தை விடாதவன் தினம் எரிஹோமத்தை விடாதவன் எனினும் (காமத்தை)

சரணம்:
திசை பரவு புகழைதிடினும் இன்னிசை
அமுத மழை பெய்திடினும்–ஏகா
தசி விரதம் ஜபதபங்களொடு
அளவி– தானதர்மங்கள் செய்திடினும் (காமத்தை)

3.100. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப– – வி:
வீணே அழியாதே நெஞ்சே (வீணே)

சரணம்:
ஊனுட– வாழ்வுயிர்க்கெ– – ாம் ஸ்வந்தம்
உயர்வு தாழ்வு முத– ாம் ப்ரதி பந்தம்.
உனக்கேன்–உன்வினைப்பிறவி அனந்தம்
உன்னை நீ உணர்ந்து பார் தீரும் பந்தம் (வீணே)

வஞ்சவைம் பாதகம் வினைவிக்கும் வித்து
மாயப் பொருளாசை ஓர் பெரும் பித்து
மானமழிக்கும் நிதமும் ஆபத்து
மானி–மே- பெண்களாட்சி பிடித்து (வீணே)

சினம் ஆங்காரம் காமத்தை கொ-்லு
திருவருள் வழியை அடைக்கும் க-்லு
மனமடங்கும் ஸன்னிதியிே- நி-்லு
வாய் மணக்கும் ஐயன் பேரை நீ சொ-்லு (வீணே)

3.101. ராகம்: குறிஞ்சி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
எங்கும் நிறைந்திருக்கும் என் தெய்வம்
எ-் – ாம் அறிந்திருக்கும் என் தெய்வம்
பொங்கி வரும் கருணை மழை பொழியும்
பொய்யறியா மனதி-் (எங்கும்)

சரணம்:
தங்கி பகிழ்ந்திருப்பான் தயாளம்
தனக்கொரு பயன் கருதான்
மங்களமே தருவான் அடியவர்
மனம் நினை வடிவம் கொள்வான்
வாரீர் அவன் தாள் புகழ்ந்து பாடுவோம்–ஒன்று
சேரீர் ஸதானந்த வாழ்வு கூடுவோம் (எங்கும்)

4.1. ராகம்: நாட்டை குறிஞ்சி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
ஸ்வாமி நானுன்றன் அடிமை என்று உ–கமெ-் – ாம் அறியுமே
தாமதம் செய்யாது வந்தருள் மாதோர் பங்கா பூதேசா
நாமாம்ருத பானமே என் ஜீவனமே என்று நம்பினேனே
நடனமாடும் சேவடி தரிசனமென்று கிடைக்குமெனவே ஏங்கினேனே

முக்தாயி ஸ்வரத்தின் ஸாஹித்யம்:
செஞ்ஜடா டவியி-் இளம்பிறை தெய்வகங்கையும் ஓரரவு மாட
இளநகை தவழும் செவ்விதழுடன் ததீம் என சிற்றம்ப–ந்தனி–ாடும் (ஸ்வாமி)

சரணம்:
நடராஜா தேவா ஸச்சிதானந்தா (நடராஜா)

சரண ஸ்வர ஸாஹித்யங்கள்:
ஆடும் நின் அழகி-் காத-் கொண்ட இவளைப் பார் (நடராஜா)

நந்தி ப்ருங்கி சிவ கணம் முனிவர்களும் இந்திரன் முத–மர கோடிகள் பணியும் (நடராஜா)

புன்னகை தவழ் இதழின் அழகையும் கடைக் கண்ணழகையும் கண்டாள் மழுப்படையை
செஞ்சடையை தோலுடையை மதகஜ நடையை நினைந்துருகும் இவளை ஆண்டருள்
(நடராஜா)

நீ வரந்தர உடன் விரைந்து வா மெய்யன்பு கொண்டு
நினைந்து நாள் முழுதும் தன் நினைவி–ாள் கண் உறங்கி–ள் உணவருந்தி–ள் திருப் பெயரை
சொ-் –ி சொ-் –ி பு–ம்புவள் தனிமை தனிே- க– க–வென நகைத்திடுமிவளின் விரகம்
தணிய அருள் நீ புரியாவிடிே- மோசம் வரும் பாசமுடன் வந்தருள் (நடராஜா)

4.2. ராகம்: தேவமனோஹரி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
உன்னை நினைந்து உள்ளம் பாகாய்
உருகு கின்றாள் இரவு பக-் முகுந்தா

அனுப-் – வி:
ஒரு வழி அறியாள் என்று சொ-் –ி வா

என்னுயிர் தோழி விரைந்து சென்று வா

முக்தாயி ஸ்வர ஸாஹித்யம்:
உனது நீ– மணி வண்ண மேனியும் உ–க வசீகர வேணு கானமும்
மனமோஹன இள நகை மதி வதனமும் ஏழையா– மறக்க–ாகுமோ?

சரணம்:
உள்ளம் க–ே–ா கண்ணா என்று கேள் உனது (உள்ளம்)

சிட்டை ஸ்வர ஸாஹித்யம்:
கஞ்சன் நெஞ்சைப் பிளந்து வெஞ்சினந் தணிந்த உந்தன் (உள்ளம்)

நள்ளிரவிே– வெஞ் சிறையிே– ஞா–முய்ய அவதாரம் செய்த உன் (உள்ளம்)

ஆயர் கு–ம் வந்த சோதையுடன் நந்தன்
அகமும் விழியும் குளிர விளையாடின உன் (உள்ளம்)

வதன மதியைக் கருவிழியைக் குறு நகையை நினைந்து
வருந்துவதை உணர்ந்து மிரங்கிட–யுன் (உள்ளம்)

த்ரௌபதி மானம் காத்த உதாரன் பூ பாரம் தீர்க்க வந்த தீரன்
ஸ்ரீபதி ராதா ருக்மிணி பதி தீன சரண்யன் கருணா நிதி உன் (உள்ளம்)

4.3. ராகம்: ஸஹானா தாளம்: ஆதி

ப––வி:
ஸ்ரீ வாதாபி கணபதியே நின் திருவடியே சரணம் ஓம் (ஸ்ரீ)

அனுப––வி:
தேவாதி தேவன் த்யாகேசன் திருவிளையாட– செய் திருவாரூர் வளர் (ஸ்ரீ)

சரணம்:
நம்பினபேர்க் கிஹபரமிரண்டிலும் ந– வாழ்வும் பேரின்பமும் ந–கும
தும்பிமுக பெருமானே – அடிதொழும் தொண்டர்கள் வேண்டும் வரந்தருவோனே
சம்புவுடன் கம–ாம்பிகை மகிழும் தனயனே தயாகரனே ஜகம் புகழும்
கும்ப முனிக் கருள் குமரன் முன்தோன்றிய கோமானே ராமதாசன் உளம் வளர் (ஸ்ரீ)

4.4. ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: ஆதி

ப––வி:
விக்ன விநாயக மூர்த்திக்கு மங்களம் – வேழமுகமோடு தவழ் (விக்ன)

அனுப––வி:
அக்னிவைத்த நெற்றிக் கண்ணனும் ஆதிபராசக்தி அன்னையும்
என் மகன் என் மகன் என்று மடிவைதுக் கொஞ்சி விளையாடும் அஞ்சு கர பா– (விக்ன)

சரணம்:
ஒரு பகையி––ாத உத்தம தெய்வம் உம்பர் முனிவர் பணி கணபதி தெய்வம்
விரி சராசராதி மூ–மாய் மிளிர் விதி விஷ்ணு சிவாகாரமாய் ஒளிர் (விக்ன)

4.5. ராகம்: தேவகாந்தாரி தாளம்: ஆதி (2 களை)

ப––வி:
சாரதே வீணாவாதன – வி சாரதே வந்தே தவபதே (சாரதே)

அனுப––வி:
நாரத ஜனனீ சதுர் வதன நாயகி புக்தி முக்தி தாயகி
நளின தள ே–ாசனி பவமோசனி ஹம்ஸவாஹினி ஹம்ஸ காமினி (சாரதே)

சரணம்:
இந்த்ராதி ஸக– ப்ருந்தாரக கண வந்தித பதார விந்தே
இந்து விடம்பன மந்தஸ்மிதயுத ஸு'ந்தர முகார விந்தே
வந்தாரு ஸு'ஜன மந்தார தயா ஸதனே ம்ருது கதனே

வாணி நித்ய க-யாணி வரதே ராமதாஸ ஹ்ருதயா-யே ஸ்ரீ (சாரதே)

4.6. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப- – வி:
ஸரஸ்வதி அன்னையே எந்நேரமும் சரணடைந்தேன் உன்னையே தேவி (ஸரஸ்வதி)

அனுப- – வி:
நரஸ்துதி செய்தென் நாவைப் பாழ் செய்தேன்
நான் முகன் நாவி- வீற்றிருக்கும் தேவி (ஸரஸ்வதி)

சரணம்:
ஸக- க-ா வ- -ீ உனதருளா- ஊமையும் சந்தக் கவி ஆவனே – இஞ்சொ-
ஸுகபாணி அளிகு- வேணி – ஸுரர்-ப-ணிக-யாணி ராம தாஸன் பணியும் ஸ்ரீ (ஸரஸ்வதி)

4.7. ராகம்: சுத்தஸாவேரி தாளம்: ஆதி

ப- – வி:
அறு முகா அடிமையைக் கை விடுத- அறம- - இறைவனே தென் பழனி (அறு)

அனுப- – வி:
குறுநகை அழகிே- அருள் பொழியும் குமரனே குரு பரனே முருகனே (அறு)

சரணம்:
சதுர் முகன் முத-ாம் ஸக- அமரர்களும் சரணம் சரணம் என்று பணி ம-ர்ப்பதனே
அரனுமை மனமகிழ் மகனே தாரக னாதி அஸுரர் படை மடிய வே- தொட்ட (அறு)

4.8. ராகம்: ஹம்ஸத்வனி தாளம்: ஆதி

ப- – வி:
உள்ளமிரங்கி வந்தருள் புரிவாயே உன்பதம- தொரு கதியிே- அறிவாயே (உள்ள)

அனுப- – வி:
கள்ளம் நிறை நெஞ்சன் நானே ஆனாலும்
கண்ணீர்ச் சொரிந்துன்றன் கழ-ிணை பணிந்தேனே (உள்ள)

சரணம்:
தப ஜப யோகம் செய் ஸத்குண சீ-ர்க்கு தயை புரிவதி- உனக்கென்ன பெருமை
அபராதி எனையாள மனமி-ா உனக்கு அழகிற்கோ பன்னிரு கரமும் வேலும் அயிலும் (உள்ள)

4.9. ராகம்: ரீதிகௌளை தாளம்: ஆதி

ப- – வி:
உன்பதம் நம்பின உனதடிமை நான் ஓ ஷன்முக நாதா உமா ஸுத (உன்)

அனுப- – வி:
அன்பி-ன் ஆயினும் வேறு துணையிே-ன் ஆண்டருள் பழனி ஆண்டவனே முருகனே (உன்)

சரணம்:
தண்டபாணி உனை பஜிப்போர்க்கு எம தண்டனை ஏது அண்டர் பணியும் – கோ
தண்டபாணி மருகா குஹா – நீ- கண்டன மைந்த முருகா கந்தனே (உன்)

4.10. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ரூபகம்

ப- – வி:
செந்தி-ாண்டவன் சிவ குமரன் சேவடி பணிவோமே திருச் (செந்தி-)

அனுப- – வி:
உந்திக் கம-ப் பெருமான் – திரு மா- மருகன் ஆறுமுகன் (செந்தி-)

சரணம்:
வே-ன் வள்ளி தெய்வானை ே-ா-ன் தாள் தொழும் அன்பர்
பா-க முருகன் ....
கோ- மயி- வாஹன கரு ணா- வா- சீ-ன்

குஹப் பெருமான் ராமதாஸன் அகம் வளர் ஷண்முகப் பெருமான் (செந்தி-ீ)

4.11. ராகம்: மணிரங்கு தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
தண்டபாணி பதம் மறவாதவர்க்கு யம தண்டனை கிடையாது தென் பழனி (தண்ட)

அனுபல்லவி:
அண்டர் முனிவர் அடியார் திருக் கூட்டமும் ஆண்டவனே ஹர ஹர வென பஜிக்கும் (தண்ட)

சரணம்:
பா-பிஷேகம் விபூதி அபிஷேகம் பார்க்க நமது இருகண் போதுமோ – கோ
தண்டபாணி ரகு ராமன் மருகனே சங்கரன் மகனே முருகனே குஹனே ஜெய (தண்ட)

4.12. ராகம்: தேவமனோஹரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
தந்தை தாய் வேறெவர் ஐயனே தாளினைப் பணி தமியேனுக்குனைய-து (தந்தை)

அனுபல்லவி:
எந்தையே என் இளமை முதல் ஏழையேன் சிந்தையமர்ந்த குழந்தை ஸ்கந்தா
(தந்தை)

சரணம்:
அழகிய மயில் வாஹன அமரேசா அஸுரர் படை அழித்த சிவகுமரேசா
கிழவடிவோடு வந்த வள்ளீ காந்தா கீத கிங்கிணி பதாரவிந்த என் (தந்தை)

4.13. ராகம்: ஹேமவதி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
பரி பா-னை புரி பார்வதி மைந்தா பர தெய்வமான ஞான ஸ்கந்தா (பரி)

அனுபல்லவி:
குருவாம் அரர்க்கும் உபதேசம் செய்த குமரா என் கு- தெய்வம் நீயே எம்மைப் (பரி)

சரணம்:
கருணா-ய நிஜ பக்த ஜனங்களின் ஹ்ருதயா-ய தாரக ஸம்ஹாரா
தருணம் குறமகள் தழுவும் குஹனே ஜய ஷன்முகனே தயவாய் வந்தெமைப் (பரி)

4.14. ராகம்: மோஹனம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
மயில் வாஹனா வள்ளி மன மோஹனா – சர வண பவ வரமருள் வாய் வா – மா (மயில்)

அனுபல்லவி:
கயி-ாயம் முதல் மலை களிெல ல-ாம் களித்து விளையாடும் பன்னிருகையா முருகையா
(மயில்)

சரணம்:
பூர்ன சந்திரன் போலும் அறுமுகா புவனமெங்கும் நிறை மாயவன் மருகா
ஆரணப் பொருளே அடிமை எனையாள வா வா வா ராம தாஸன் பணி குஹ (மயில்)

4.15. ராகம்: கல்யாணி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
மயில் வாஹனே ஸ்ரீ விசாகனே மனமிரங்கி வந்தாண்டருள் குஹா (மயில்)

அனுபல்லவி:
மயிலை தனில் கல்ப காம்பிகையின் மடியி-மர்ந்து விளையாடும் கோ- (மயில்)

சரணம்:
உள்ளம் நினைந்து நினைந்துருகும் உத்தம பக்தர் மனந்தனிலும்
புள்ளிருக்கும் வேளூர்த் த-த்திலும் புவன மோஹன அழகுடனும் பா- (மயில்)

4.16. ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
வந்தருள் வாய் தோகை மயில் வாஹனா மறு துனையில்லை வள்ளி மனமோஹனா நீ (வந்)

அனுபல்லவி:
தந்தி முகர்க் கருமை தம்பியாய் வந்த குழந்தாய் கந்தா நின் கழலினை துணை ஐயா (வந்)

சரணம்:
உன் திருநாம மொன்றே வாழ்விற் கின்பம் ஊட்டும் அமுதம் முருகா ஷண்முகா என்று
என்னிளம் கன்றுப் பருவம் முதலே நம்பி புலம்பு வதறியாயோ கை விடுவாயோ (வந்)

4.17. ராகம்: ஸிம்ஹேந்த்ர மத்யமம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
வள்ளீ காந்தா எமைபுரந்தாள் மலைமகள் மைந்தா ஸுகந்தா (வள்ளீ)

அனுபல்லவி:
உள்ள மிரங்கி அடிமையை உனதடியாருடன் ஏன்று கொள் ஸ்ரீ (வள்ளீ)

சரணம்:
முருகா முருகா வடிவேல் முருகா முக்கண்ணன் மகனே கண்ணன் மருகனே
ஸுரர் காவலனே செஞ்சேவலனே சோதனை போதும் துணை புரி நாதா (வள்ளீ)

4.18. ராகம்: ஸிந்துபைரவி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
கூவியழைக்கக் கூடாதா – குரு பரா சிவகுமாரா அடிமை எனைக் (கூவி)

அனுபல்லவி:
பாவியென்று நீயே தள்ளினால் பாரில் வேறு புகல் ஏதையா எனைக் (கூவி)

சரணம்:
கொடிய நோய்கள் அலைமோதும் பவக் கடலில் வீழ்ந்துயிர் தவித்தேனே – வடி
வேல் பிடித்த கரமோடும் புன்னகை முகார விந்த்மொடும் அஞ்சேல் என்று (கூவி)

4.19. ராகம்: ஸ்ரீராகம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
அகிலாண்டேச்வரி அன்னையே ஆண்டருள் வாய் அடிமை என்னையே ஸ்ரீ (அகி)

அனுபல்லவி:
மஹி தலம் புகழும் ஜம்பு கேச்வரம் வளர் ஜகன் மாதா உளமிரங்காதா (அகி)

சரணம்:
சிங்க வாஹனி ஓர் சிலந்தியும் முக்தி சேர்ந்தது கேட்டுன்றன் ஸன்னிதி சேர்ந்தேன்
ரங்கனாத பகினி பாபமோசனி ராமதாசன் பணி ராஜிவலோசனி (அகி)

4.20. ராகம்: மாயா மாளவ கௌளை தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி:
இந்தப் பராமுகமா ஏழையிடம் என்னம்மா –
என்னை முகம் பார்த்திரங்க என் அன்னை உனையன்றி எவர் உனக் (கிந்த)

அனுபல்லவி:
சிந்தை கலங்கி தினம் செய்வினை யொன்றறியாது
தீவினை புரிந்துழலும் பாவியென்று பேதையிடம் உனக் (கிந்த)

சரணம்:
பக்தர்களுனைப் புகழ்ந்து பாடுவதைக் கேட்டதுண்டு – என்
பாழ்வினை எங்கோ என்னை இழுத்துச் செல்லும் கொடுமை

சித்தமிரங்கிக் கடைக்கண் பார்த்தருள் தராவிடின் ன்
செய்வதென்றறியேன் கருணைக் கடலுனக்கென் மீது (கிந்தப்)

4.21. ராகம்: கல்யாணி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
உனையல்லால் வேறே கதி இல்லை அம்மா – உலகெல்லாம் ஈன்ற அன்னை

அனுபல்லவி:
எனையோர் வேடமிட்டுலக அரங்கிலாட விட்டாய் –
என்னால் இனியாட முடியாது திருவுளமிரங்கி
ஆடினது போதுமென்று ஓய்வளிக்க (உனை)

சரணம்:
நீயே மீனாக்ஷி காமாக்ஷி நீலா
யதாக்ஷியென பல பெயருடன் எங்கும்
நிறைந்தவள் என் மனக் கோயிலிலும் – எழுந்
தருளிய தாயே திருமயிலை வளரும் (உனை)

4.22. ராகம்: ஹரிகாம்போஜி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
எனது மனம் கவலை எனுமிருள் சூழ்ந்தால் எவரிடம் முறையிடுவேன் என் செய்வேன் (எனது)

அனுபல்லவி:
உனது மலரடியில் விழுவேன் தொழுவேன்
உருகி அம்மா என்றழுவேன் அன்றி (எனது)

சரணம்:
உலகுயிரெல்லாம் ஈன்ற ஜகன் மாதா
உன் உள்ளம் எனக்கு மட்டு மிரங்காதா
கலியின் கொடுமை கண்டுன் கருணை அஞ்சினதோ
கருணாநிதி யென்றுனைப் புகழ்வதும் பழுதோ (எனது)

4.23. ராகம்: ஹேமவதி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
என்னைக் காத்தருள்வதொருபாரமா – அடிமை
என் பாழ்வினைக்குன்னை எதிர்க்கும் தீரமா – அம்மா (என்னை)

அனுபல்லவி:
அன்னை உனக்கு சதகோடி மகவுண்டு
அகதி ஏழை அதில் என் போல் உண்டோ (என்னை)

சரணம்:
பக்த கோடிகளை பாதுகாக்கும் – பர தேவதை நீயன்றோ – உனக்கும்
பாரபக்ஷம் ஓரவஞ்சனையும் உண்டோ – நான் என் செய்வேன்

புக்தி முக்தி ஸகல போக பாக்யமும் பர்ந்தருளும் புவனேச்வரி
பூமகள் நாமகள் பணிமயிலாபுரி கற்பகமே எளிய ராமதாஸன் (என்னைக்)

4.24. ராகம்: ஸிம்ஹேந்த்ர மத்யமம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
என் மனம் ஊசலாட விடலாமா என் அனையே உன் அடிமை (என்)

அனுபல்லவி:
துன்மதி படர்ந்த தூர்த்தர்கள் நிறைந்த
தொல்லுலகில் அல்லொடு பகலுமுழலும்

சரணம்:
சொல் மனம் எட்டாத ஸ்வயம்பு மஹேஸன்
தூயிடம் அமர்ந்த ஸர்வமங்களே

தொ–் லூர்களி–் நற் குணசீ–ர் நிறை நங்க
ந–் லூர் வளர் ராஜ ராஜேஸ்வரி (என்)

4.25. ராகம்: சாருகேசி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
கருணை வருமோ என்றேங்கினேன் சிவ காம ஸுந்தரி சிறிதேனும் உந்தன் (கருணை)

அனுப–் – வி:
வருணன் பொழியும் மழைமுகம் நோக்கி வாடும் சாதக பறவையானேன் உன்றன் (கருணை)

சரணம்:
மண்ணி–் விளையாடும் நாள் முத–் உந்தன் ம–ரடி மறந்த துண்டோ
விண்ணோர் முனிவர் புகழ் போ–கம் வளர் என் கு–தெய்வமே மனமிரங்கி என்றுனது (கருணை)

4.26. ராகம்: ஹிந்தோளம் தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
க–் பக மாதா கனிந்தருள் தா – தா (க–் பக)

அனுப–் – வி:
அ–் ப வாழ்வி– அடிமையென் மனதை ஆசைப் பேய்கள் பிடித்தாட்டுவதொழிய (க–் பக)

சரணம்:
கபட வேஷமிட்டு நடிப்பது கண்டு கருத்தி–் உனக்குக் கோபமா அம்மா நின்
கம– சரண ம–து வேறு கதி ஏது கபா–ீசப்ரியே என் தாயே
சப– மனதிலுன்றன் திருவடி பஜனையைத் தவிர வேறு நினைவு கனவிலுண்டோ
தஞ்சமம்மா என்னைத் தள்ளி விடுவது தயாநிதி உனக்கு தருமம–் – பெருமைய–் –
(க–் பக)

4.27. ராகம்: ஸ்ரீராகம் தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
க–் பகாம்பிகே கருணை செய்வாய் கதிவேறு யாருமி–் லை– யம்மா ஸ்ரீ (க–்)

அனுப–் – வி:
பற்ப– பிறவியெடுத்தே நொந்தேன் அ–் ப வாழ்வி–் மகிழ்ந்துன்னை மறந்தேன் (க–்)

சரணம்:
நீர்க்குமிழி இவ்வுட–ின் வாழ்வு நி–ையாத உ––கி–் ஏது மகிழ்வு
சீரும் சிறப்பும் உன் நாம பஜனத்தா–் அடியார் திருக் கூட்டத்தி–் சிந்தை மறவாதருள் (க–்)

4.28. ராகம்: பைரவி தாளம்: ரூபகம்

ப–் – வி:
க–் பகாம்பிகே ஸ்ரீ க–் பகாம்பிகே (க–்)
கருணை செய் (க–்)
திரு மயி–ை–மா நகரினி–் வளரும் (க–்)

அனுப–் – வி:
மா–யன் மறைதேட நின்ற கபா–ீஸ்வரன் மகிழும் ஜாயே (க–்)

சரணம்:
தாயினும் பரிந்தருள் புரிந்திடும் மாதயா நிதி நீயே
தூய அன்பர்களும் முனிவரும் துதி செயவரும் அபயவரதே
சைசே–ந்திரன் மகிழ் தனயே கை–ாஸாச– நி–யே (க–்)

4.29. ராகம்: பெஹாக் தாளம்: ரூபகம்

ப–் – வி:
க–் பகாம்பிகை நீய–் –வோ கழ–ிணை பணி அடியவர்க்கருள் (க–் ப)

அனுப–் – வி:
அ–் பமதி கொண்டுன்னையுமுந்தன் அடியாரையும் பழிப்பவர்க்கும் (க–் ப)

சரணம்:
பிரமன் முதலோரும்பீராய் ப்ராணி கோடிகட் கன்னை யென்று
பெயருருவம் அனந்தமொடு பிழை பொறுக்கும் தெய்வம் நீ அம்ப (கப)

ஹரிமகிழும் ஸஹோதரி கபாலி மனோஹரி இரும்பவப் பிணியகற்றி அம்ப
ராமதாஸனுக்கருளும் தேவி (கப)

4.30. ராகம்: – தாங்கி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
கல்பகாம்பிகையின் கழல் பஜிப்போர்க்கு கால பயமேது ஸ்ரீ கபாலி (கப)

அனுபல்லவி:
பல்பிணிச் சிற்றறிவுடைய நமது பந்த வினையகல வந்தருள் தரும் ஸ்ரீ (கப)

சரணம்:
அன்புடன் அடி பணி மானிடர்க்கும் – பேரின்பம் விரும்பும் வானவர்க்கும்
என்புருகப் பாடும் நால்வருக்கும் துன்பமறக் கருணை பொழியும் மதிவதன (கப)

4.31. ராகம்: சுத்தஸாவேரி தாளம்: க. ஜம்பை

பல்லவி:
கல்ப காம்பிகையுண்டு கருதும் வரம் கனிந்து தர (கப)

அனுபல்லவி:
தொல்பவப் பிணியகல ஸுகமுறு நல்வாழ்வளிக்க (கப)

சரணம்:
பாஞ்ச பௌதிக உடலை சாச்வதமென்றெண்ணாமல்
பதம் பணியும் எவரையும் பரிந்தாள் மயிலைதனில்
வாஞ்சையுடன் வந்த ஜகன் மாதாவை மறவாமல்
வணங்கி பஜி மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யமும் பெறலாமே (கப)

4.32. ராகம்: கல்யாணி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
கல்யாணி கருணாநிதி நீயே கண்பார்த்தருளாயேல் கதி ஏது (கல்யாணி)

அனுபல்லவி:
கல்யாண குணாலவாலசீலே கம்புகளே கனச்யாமளே பாலே (கல்யாணி)

சரணம்:
ஆதிதேவனான மாதேவனொரு பாதியுடலில் ஒளிபடர அமர்ந்த
ஜோதியே ஸகல லோக மாதா பேதையையாள் ராஜராஜேஸ்வரீ (கல்யாணி)

4.33. ராகம்: கல்யாணி தாளம்: தி. ஆதி

பல்லவி:
கனிந்தருள் புரிந்தால் கருணை குறந்திடுமோ
கல்பக மாதா உன் கழல் பணி ஏழைக்கும் உந்தன் உள்ளம் (கனிந்தருள்)

அனுபல்லவி:
அனந்த விதமாயுன் அனந்தம் திருநாமம்
நினைந்து புலம்பினேன் சினந்தணிந்து சிறிது நீ (கனிந்தருள்)

சரணம்:
புராரி பங்குறையும் புராணிமா மயிலை பிரான்
கபாலி மகிழ் வராபயம் தரும் உன்
கரார விந்தமதால் முராரி ஸோதரியே பராதி என்று
என் மேல் பராமுகம் கொள்ளாமல் உள்ளம் (கனிந்தருள்)

4.34. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
காக்க உனக்கிரக்கம் இட் – டை– யா ஸ்ரீ கபா–ீச ஜாயே தாயே (காக்க)

அனுபட் – வி:
தூக்கத்திலும் உனது கா–ினை மறக்காத
தொழும்பன் துடிப்பதொரு வேடிக்கையா என்னைக் (காக்க)

சரணம்:
அன்னை நீ எனைத் தள்ளினாட் வேறு ஆர் துணை பரதேவதே
உன்னருளிலை– யேட் இவ்வு– க வாழ்விட் உயிர் ஏது – திரு உள்ளமறியாதோ (காக்க)

4.35. ராகம்: யதுகு– காம்போஜி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
கோமதித் தாயே இந்தவரம் கொடுத்தருள்வாயே அம்ப (கோமதித்)

அனுபட் – வி:
பூமியிட் ப– பிறவி எடுத்தாலும் நின்கொய்ம் ம– ர்ச் சேவடி மறவா வண்ணம் ஸ்ரீ (கோமதித்)

சரணம்:
உன் பதம் பணிவோர்க்கு ஒரு பயம் கிடையாதென்
றுத்தம பக்தர்கள் போற்றிப் புகழக் கேட்டு
துன்பமற சங்கர நாராயனன்
தோள் தழுவும் தேவிநின் தாள் பணிந்தேன் அம்மா (கோமதித்)

மத்யம கா– ம்:
ச்ருதி புராண ஸாஸ்த்ராகமம் அறியேன்
துதித்துனக்குத் தொண்டு புரியவும் அறியேன்
உன் திருவருளுக்கேங்கினேன் சங்கரன்
கோயிட் வ– ம் வர நினைத்து வந்தேன் (கோமதித்)

4.36. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி 2 களை

பட் – வி:
தஞ்சம் நீயே தாயே எந்தன் தயாபரியே வேறு ஏதுகதியே உன்பதம் (தஞ்சம்)

அனுபட் – வி:
வஞ்சம் பொதிந்த வாழ்விலுழன்று மனம் திகிட் கொண்டு நொந்தே வந்தேன் (தஞ்சம்)

சரணம்:
ஆசையென்ற அழியாத பிசாசெனை ஆட்டிவைக்க அ– ந்தாடினேன்
ஆருமிட் – ாத அநாதைபோட் பரிதவித்தேன் அம்பிகே
ஈசன் சபேசன் நடேசன் ஆனந்த நடமாடக்கண்டுள்ளம் மகிழும்
ஸ்ரீ சிவகாமஸு ந்தரி உந்தன் திருவருள் தந்தெனை வந்தாள் தேவி மகிழும் (தஞ்சம்)

4.37. ராகம்: குந்தளவராளி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
தாமஸமா அம்மா உந்தன் தாளினை துணையென்று நம்பின எனையாள (தாம)

அனுபட் – வி:
காமக்ரோதாதி அறுபகை உபாதி களியாட்டம் ஓய்ந்துன்றன் கழ–ிணைக்காளாக்க (தாம)

சரணம்:
ஊழ்வினை வ–ியாட் என் வாழ்வு பாழாக உந்திருவுள்ளச் சம்மதமோ
வீழ்வதுணராமட் விளையாடும் மகவைத்தாய் வேடிக்கை பார்ப்பதுண்டோ என் அம்மா (தாம)

4.38. ராகம்: சுத்த தன்யாசி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
திருவருள் புரிவையே – திருஒற்றியூர் த்யாகேச்வர ஜாயே – என் தாயே (திருவருள்)

அனுபட் – வி:

திருவடிய– தொரு துணையி– தென்று – தினம் பணிவது திருவுள மறியாதா (திருவருள்)

சரணம்:
ஸுந்தரமுர்த்தி வன்றொன்டன் எம்பிரான் தோழன் சங்கி–ி மணஞ் செயக் கருணை செய்
செந்தமிழ் மறை செவி குளிரக் கேட்டு மகிழ் குறுநகை மதிமுக த்ரிபுர ஸுந்தர (திருவருள்)

4.39. ராகம்: முகாரி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
தேவி உந்தன் சேவடியே தஞ்சம் அம்மா – பர (தேவி)

அனுபட் – வி:
பூவு– கி– சீரொடு சிறப்புற்ற புண்ணிய க்ஷேத்திர மயி–ா புரிவளர் (தேவி)

சரணம்:
மிக வுயர்ந்த மானிடப் பிறவியெடுத்தும் மேதினி புகழ விவேக மடைந்தும்
ம்ருக மதையே நிகராக வளர்ந்தேன் கருணைக் கண்பார் கற்பக நாயகி (தேவி)

4.40. ராகம்: ஆனந்த பைரவி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
நங்க நட்லூர் எழுந்தருள் ஸர்வ மங்களே ராஜ ராஜேஸ்வரி (நங்க)

அனுபட் – வி:
எங்கும் நிறைந்த உன் இணையடி பஜிக்கும்
ஏழை அடிமை எனை ஆண்டருள் பெருமைகொள் (நங்க)

சரணம்:
உன் பெருமையொன்று மறியேன் மெய் அன்புமிே–ன் அருள் விரும்பினேன்
நின் பதம் நினைந்துள்ளம் உருகி நாம பஜனமும் புரிந்திே–ன் இசைபரவும் (நங்க)

4.41. ராகம்: ஹம்ஸத்வனி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
நம்பினது குற்றமா நாயடிமை நன்மை தீமை ரண்டிலும் உன் திருவடியை (நம்பி)

அனுபட் – வி:
அம்பிகே ஸக– ே–ாக நாயகி அறிவு வந்த நாள் முதட் அன்னையுன்னை (நம்பி)

சரணம்:
கருணா நிதியென்றருமா மறையாகம புராணங்கள் அமரர் முனிவர்களும்
கபட மிட்––ரமட் பஜிக்கும் அடியவரும் புகழ்வது கேட்டென் கஷ்டமெ–ாம்
விடியுமென்று விளையாடும் பருவ முதட் விரும்பி அம்மகோ அம்ம என்றுருகி
ஆடிப்பாடி வேண்டி உன் திருவருளை (நம்பி)

4.42. ராகம்: நீ–ாம்பரி தாளம்: ஆதி 2 களை

பட் – வி:
நீ–ாம்பரி ஜகதீஸ்வரி அம்ப நீ இரங்கா விடிட் வேறு கதி ஏது (நீ–ாம்)

அனுபட் – வி:
பா–ாம்பிகே உன் கருணைத் துளிய–து பவ பயந்தீர்க்க மருந்துண்டோ ஸ்ரீ (நீ–ாம்)

சரணம்:
கயி–ாஸ்பதி கபா–ி மனோஹரி மயி–ாபுரி வளர் பரதேவதே
கயட் போட் விழியாட் கன்னட் நேர்மொழியாய் கட்பகாம்பா ராமதாஸன் பணியும் (நீ–ாம்)

4.43. ராகம்: ஸுத்த ஸீமந்தினி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
நெஞ்சே கட்பக அன்னை இருக்கக் கவலை–யேன் நீ அலை–வதேன் (நெஞ்சே)

அனுபல்லவி:
அஞ்சேலென்று அபயமும் வரமும் அளித்தணைக்கும் உல்கன்னை இருக்க (நெஞ்சே)

சரணம்:
மயில் தோகை நிகர் மலரணி குழலும் மணி மகுடமும் கமலம் மலர் பழிக்கும்
வதன பூர்ண சந்த்ரனும் கருணைபொழி மந்தஹாஸ நிலவும் அருள் சுரந்த
கயல் கண்களிரண்டும் பவள இதழ் கவிந்த முத்துப் பல் வரிசையும்
கண்டுகொண்டிருந்தால் பவநோயறும் கண் படைத்த பயனும் அடையலாம் (நெஞ்சே)

4.44. ராகம்: பிலஹரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
பாஹி மீன லோசனி கௌரீ பரம க்ருபாகரி (பாஹி)

அனுபல்லவி:
தேஹிமுதம் காமாத்யரி ஷட்வர்க பீடிதம் அகதிம் தீனதயாபரி (பாஹி)

சரணம்:
ஸகல ஜகன் மாத ப்ராலேயாசல வர துஹித
சுகஸனகாதினுநேஸ்லஸ்மிதே கருணா ரஸ பரிதே
ஸுந்தரேசப்ரியே மணிவலயே சுபகர மதுரா புரவர நிலயே
ஸௌந்தர்ய விஜித நவகுலயயே ஸம்ரக்ஷித சதுர்தச குவயயே (பாஹி)

4.45. ராகம்: நவரஸ கன்னட தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
மங்கள நாயகி மலரடி பணிந்தால் மாமோஹ இருளகலும் அருளொளி வீசும் (மங்கள)

அனுபல்லவி:
சங்கரன் ஆதி கும்பேச்வரன் பங்குறை ஸர்வஜகன் மாதாவான (மங்கள)

சரணம்:
கங்கையில் சிறந்த காவிரிக்கரையில் – சாரங்க பாணியின் தங்கை யென்றுலகம்
வணங்கிப் புகழ் அருள் துங்கமலையரசன் – அருந்தவ மகளாய் வந்த தயாநிதி (மங்கள)

4.46. ராகம்: ஸ்ரீரஞ்ஜனி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
மாதா இன்னும் வாதா உயர்திரு மயிலையின் நாயகியே தாயே ஸகல லோக (மாதா)

அனுபல்லவி:
பாதார விந்தம் அலது வேறெந்த பாக்யமும் விரும்பா தொழும்பன் என்னிடம் ஜகன் (மாதா)

சரணம்:
ஏழை எந்தன் முறையீடு உன்றனிரு செவிகளில் விழாததென் தீவினையோ
பாழாம் அத்தீவினயை வேருடன் – களைந்தெறிய திருவருட் திறனிலையோ
தாழ்விழும் எனை மேலும் விழவிடுதல் தருமமோ இதுவும் வருமமோ
தாளினை சரணென நம்பினேன் அம்மா ராமதாஸன் தொழும் கல்பக நாயகி (மாதா)

4.47. ராகம்: நவரஸ கன்னட தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
நானொரு விளையாட்டு பொம்மையா – ஜகன்னாயகியே உமையே உந்தனுக்கு (நானொரு)

அனுபல்லவி:
நானிலத்தில் பல பிறவி எடுத்து திண்டாடினது போதாதா உந்தனுக்கு (நானொரு)

சரணம்:
அருளமுதைப் பருக அம்மா அம்மாவென்றலுருவதைக் கேட்பதானந்தமா
ஒரு புகலின்றி உன் திருவடி அடைந்தேனே திருவுள்ளம் இரங்காதா உந்தனுக்கு (நானொரு)

4.48. ராகம்: நாட்டை தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
அடிமை மேல் கோபமா திருவடி மறந்தவன் அறிவிலி என்று (அடிமை)

அனுபல்லவி:
மடமையாலும் மிடிமையாலும் துயரமாக் கடலில் வீழ்ந்தமிழ்ந்து மதியிழந்த (அடிமை)

சரணம்:
உள்ளமுருகும் பக்த கோடிகளிடையில் கள்ள வேஷமிட்ட ஒருவன் என்று
தள்ளி விடுவையேல் வேறு கதியேது தயாகரா பராத்பரா கபாலீ (அடிமை)

4.49. ராகம்: அடாணா தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
அப்பனும் அம்மையும் நீயே அன்றோ அடிமையை ஆண்டருள்வாய் ஐயா என் (அப்பனும்)

அனுபல்லவி:
ஒப்புயர்வில்லாத ப்ரபுவே நீ எங்கே ஒன்று மறியாப் பேதை நானெங்கே ஆயினும் என் (அப்பனும்)

சரணம்:
அணுவிற்கும் அணுவாகி மஹத்திற்கும் மஹத்தாகி அன்பர்களின் மனதில் மகிழ்ந்து விளையாடும்
மணிமார்பா கருணாகர சம்போ மாதொரு பாகா வேறு துணையில்லை என் (அப்பனும்)

4.50. ராகம்: ஹுஸேனி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
அருட்திவிலை இருந்தால் என்னை ஆதி வ்யாதிகள் என்ன செய்யும் உன (தருட்)

அனுபல்லவி:
இருட்படலம் ஒன்று சேர்ந்தால் – சுடர் இரவியை என் செய்யும் ஐயா – உன (தருட்)

சரணம்:
சரண பக்தி இருந்தால் சஞ்சலம் எந்தனையணுகுமோ சந்த்ர சேகரா
கருணையிருந்தால் கவலையழிந்திடும் கயிலை நாயகா கண் பார்த்தருள் உன்றன் (அருட்)

4.51. ராகம்: பைரவி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
அளவில்லாத ஆனந்தமளித்த உன் கருணை என்னென்பேன் என் அப்பா (அளவில்லாத)

அனுபல்லவி:
தளர்வில்லாத உடலோடுன் திருவடியை தரிசனம் செய்ய கண் தந்தாயே (அளவில்லாத)

சரணம்:
உன் திருநாம குணங்களை வாயார புகழ்ந்து பாட உயர் நாவளித்தாயே
நின் திருநாம முதம் பருக நீள் செவியும் வணங்கத்தலையும் இரங்கித்தந்தாயே (அளவில்லாத)

4.52. ராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி

பல்லவி:
உன்னை நினைந்தாலே இன்பம் ஊறுதே உள்ளம் நிறை கபாலி ஈசா (உன்னை)

சரணங்கள்:
உன்னை மறந்தாலே நெஞ்சம் ஏங்குதே உலகம் இருள்மயமாய் காண்குதே (உன்னை)

உன் திருநாமத்தை உச்சரித்தாலே உடல் முழுவதும் இனிக்குதே – ஈசா (உன்னை)

அன்பர் திருக்கூட்டத்தோடு கலந்தாலே ஆனந்தக்கடல் பொங்குதே – உள்ளில் (உன்னை)

உன் திருக்கோயிலை வலம் வந்தாலே உள்ளக் கவலையெல்லாம் மறையுதே (உன்னை)

4.53. ராகம்: கமாஸ் தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
கபா–ீசனே கை–ாஸ வாஸனே கங்காதரனே பரமேச்வரனே (கபா–ீ)

அனுப-் – வி:
க்ருபாஸாகரா மதிசேகரா க்ருத்திவாஸ க-்பகாம்பிகேசனே (கபா–ீ)

சரணம்:
உன் திருவடி ஒன்ற-் –ா-் வேறொன்றும் எனது சொந்தமி-்ை–யே
என் பழவினை பிறவி தீர இரங்க–ாகாதா திருமயிை– நாதா (கபா–ீ)

4.54. ராகம்: தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
கருணகரனே சிவ சங்கரனே கதிவேறி-்ை– ஈசா கபா–ீ (கருணா)

அனுப-் – வி:
பரசிவனே க-்ப காம்பிகை ப்ராண பதியே சம்போ பசு பதியே அடியார் பணி (கருணா)

சரணம்:
எத்தனை விதமோ கத்தினேன் கதறினேன் ஏழை சொ-் அம்ப–ம் ஏறததேன்
பக்தரைக் காக்கும் அருட்கட-் நீயே பாவியென்றெனை வெறுத்தா-் புக-் ஏதையா (கருணா)

4.55. ராகம்: ம–ய மாருதம் தாளம்: க. ஜம்பை

ப-் – வி:
கற்பக மனோஹரா காத்தருள் க்ருபாகரா (கற்பக)

அனுப-் – வி:
சிற்பர கபா–ீச திருமயிை–புரி வளரும் (கற்பக)

சரணம்:
உனதடி பணிந்திே–ன் உ–கெ–ாம் தொழும் ஈசன்
உனது திருநாமந்தனை உளங்கனிந்துரைத்திே–ன்
அன்னையும் என் தந்தையும் நீயன்றி வேறொன்றறியா
அகதி நானென்றுனக்கு புக-்வதோ என் அன்னை (கற்பக)

4.56. ராகம்: ஹரிகாம்போஜி தாளம்: க. சாபு

ப-் – வி:
சங்கர தயாகரா சரண கம–ம் துணை ஸர்வ ஜகதீச்வரா பார்வதீ மனோஹரா
(சங்கர)

அனுப-் – வி:
பங்கயனும் மாதவனும் தேடும் ம–ர்ப் பாதனே
பக்த கோடிகள் பணியும் கை–ாச நாதனே (சங்கர)

சரணம்:
ஒன்றுமறியாப் பேதை உன் பெருமை என்ன கண்டேன்
ஒப்புயுர்வி-் –ா உந்தன் உருவழகை என் சொ-்வேன்
மன்றி-் நடமாடும் உயர் விை–யேறும் பெருமானே
ம–ரடி துதிக்கும் ராமதாஸன் மா தவமே (சங்கர)

4.57. ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ஆதி

ப-் – வி:
சம்போ உமாபதே சிவசிவ சங்கர தயாநிதே ஹர ஹர (சம்போ)

அனுப-் – வி:
அம்போ ருஹதள ே–ாசன – க-்ப காம்பிகா பதே ஸ்ரீ கபா–ின் (சம்போ)

சரணம்:
பஸ் மோத்தூளித் தவள களேபர பவஹர புரஹர ரஜத கிரீச்வர
விஸமித நிர்தூத ஸமசர ஸக– ஸுராஸுரஸேவித சரணாம்புஜ ஜய (சம்போ)

4.58. ராகம்: சுத்த ஸாவேரி தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
சம்போ ஸதாசிவ சங்கரா ஸர்வேச்வரா கருணாகரா (சம்போ)

அனுப–்–வி:
–ம்போதரன் ஸ்ரீ குமாரன் தாதையே கை–ாஸ நாதா (சம்போ)

சரணம்:
உன் ம–ரடி பஜனை ஒன்றே என்னுயிர் நாடி அதற்கும் செய–ி–ாத
ஜன்மமிதே பூமி பாரம் தண்ணருள் பொழிந்து ஆட்கொள் ஐயா (சம்போ)

4.59. ராகம்: மாயா மாளவ கௌளை தாளம்: மிச்ரசாப்பு

ப–்–வி:
சரண பங்கஜம் அ–து துணையிெ– ஸர்வ ஜகதீச்வரனே உனது (சரண)

அனுப–்–வி:
கருணை மாகட–் என்று நம்பி கைதொழும் எனைக் காத்தருள் உனது (சரண)

சரணம்:
ஜனன மரண வெஞ்சுழ–ிலுழலும் ஐந்து கோடிகளி–் ஒன்றாய் அழிந்தேன்
மனதி–் மூவாசைப் பேகளாட மதியிழந்து பரிதவிக்கும் எனக்கு உனது (சரண)

4.60. ராகம்: பைரவி தாளம்: க. ஜம்பை

ப–்–வி:
சிறிதேனும் இரங்க–ாகாதா தேவா

அனுப–்–வி:
அறிவி–ா சிறியேன் என் அப்பா அப்பா வென்று
அடி இணை பணிந்து நின்றரற்றுவது கேட்டும் (சிறி)

சரணம்:
காமாதி அறுபகை குரங்குகளின் கைமிே– பூமாெ– போலுமெனை கொடுத்தது முன் கருணையோ
ஸோமசேகர கபா–ீச்வர க்ருபாகர ஸ்ரீ மயி–ாபுரி வாஸா க–்பகாம்பிகை நேசா (சிறி)

4.61. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
தயாபரன் சங்கரன் சரணம–ர் தெ– பணிந்தணிவாய் மனமே (தயாபரன்)

அனுப–்–வி:
வியோம கேசன் கயி–ாச வாசன் மெய்யடியார்க்கருளும் ஜகதீசன் (தயாபரன்)

சரணம்:
திக்கு திசையெ–்–ாம் திரிந்தெ–ந்தாய் – நானும்
சிறுமதியா–் உன்னைத் தொடர்ந்தெ–ந்தேன் – மனமே
மிக்குள்ள நாளேனும் நான் சொ–்வதைக் கேள் – புவியி–்
மீண்டும் பிறந்திறந்து மாண்டழியாம–் (தயாபரன்)

4.62. ராகம்: ஆனந்த பைரவி தாளம்: ஆதி

ப–்–வி:
நாம கோஷம் நிறைந்திருக்குமிடங்களை நமனும் நெரிங்க நடுங்குவான் – சிவ (நாம)

அனுப–்–வி:
காமமாதிப் பேய்கள் சிவ நாம காற்றடித்தா–் பறந்தோடும் – சிவசிவ (நாம)

சரணம்:
நோய் நொடிகலுக்கெ–்–ாம் – தெய்வீக ஔஷதம் இது ஒன்றே (பயங்கர)

ஆழ்ந்த அறிவுடைய மெய்யன்பர்கள் – ஸ்வானுபூதியுடன் நாளும் பஜிக்கும் சங்கர (நாம)

4.63. ராகம்: ரீதி கௌளை தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
நாமத்யானம் செய்தா–் – பொ–் – ா நோய்கள் ஒழிந்திடுமே – ஸதாசிவ (நாம)

அனுப–் – வி:
காமத்யானம் செய்தே நமது வாழ்நாள் முழுவதும் கழிந்ததுவே சிவ (நாம)

சரணம்:
ஹரி அயன் கருணையா–் உதவு மருந்து அன்பொடு நம்பிக்கை யிருந்தா–் அருந்து
திரிமனம் அடக்கி ராமத்யானம் செய்தா–் ஆனந்தம் ரா – மத்யானம் சிவ (நாம)

4.64. ராகம்: நாத நாமக்ரியா தாளம்: ஆதி

கண்ணிகள்:

நித்யானந்தமளிக்கும் மந்த்ரம் – ஹரோம் ஹரோம் ஹரோம்
ஸித்த முக்தர் ஸதா பஜிப்பது – சிவோம் சிவோம் சிவோம்

அமுதினிம் நாவினிக்கும் மந்த்ரம் – ஹரோம் ஹரோம் ஹரோம்
ஹரி பிரமனும் மம்னமுருகி முழங்கும் – சிவோம் சிவோம் சிவோம்

வானிறைந்து தேவர் முனிவர் பாடும் – ஹரோம் ஹரோம் ஹரோம்
பக்தர்கள் பாடிப் பரவசமுறுவர் – சிவோம் சிவோம் சிவோம்

பரதத்வமென்று மறைகள் முழங்கும் ஹரோம் ஹரோம் ஹரோம்
உம்பர்கள் பாட அரம்பையராடும் – சிவோம் சிவோம் சிவோம்

வாணி ரமைஉமையும் கேட்டு மகிழ்வது – ஹரோம் ஹரோம் ஹரோம்
பேணிப் புகழ் ராமதாஸன் ஸதாதுதி – சிவோம் சிவோம் சிவோம்

4.65. ராகம்: காம்போஜி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
பாடப்படத் திகட்டா அமுதம் பரமேச்வரன் நாம பஜனம் ஒன்றே (பாட)

அனுப–் – வி:
வாடும் பயிர்க்கு மழை போ–் மனமிரங்கி கருணை பொழி பக்தவத்ஸ–ன் திரு நாமம் (பாட)

சரணம்:
ஸக– ஜீவராசிகட்கும் தாய் தந்தை அவனொருவனே என்று
ஸந்ததமும் கபட மி–் – ா சிந்தை தனி–் திருவடி மறவாது
ஜகதீசனை மயி– ாபுரி வாசனை சங்கரனைச் சிவ சம்புவை க–் பக
அமிப்கையொடு ஸதா சிவசிவ எனப் (பாட)

4.66. ராகம்: குந்தள வராளி தாளம்: ஆதி

ப–் – வி:
பாடி அலுத்தேனையா உன்னைப் (பாடி)
ப– விதம் (பாடி)
என் பாட்டைப் (பாடி)
நான் படும் பாட்டைப் (பாடி)

அனுப–் – வி:
ஓடியோடி வந்திவ் வு– கி–் பிறந்தேன் உனக்கு இன்னும் த்ருப்தி இ–் லை– யா உன்னைப் (பாடி)

சரணம்:
எத்தனையோ இன்பக் கனவுகள் கண்டேன் எத்தனையோ துன்பக் கட– ி–் மருண்டேன்
அத்தனுன் கருணையை மறவாததனா–் அத்தனையும் பனிபோ–் மறைய கண்டேன் (பாடி)

4.67. ராகம்: வ– ஜி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
பாதமே துணை பரமசிவா பயங்கர பவக்கட- அமிழிந்துழ- எனக்குனது (பாதமே)

அனுபட் – வி:
கீதமே முழங்கும் திருமயி–ாபுரி உறையும் க்ருபாநிதி இறைவா கபா–ி நின் (பாதமே)

சரணம்:
வெற்பறையன் மகள் கற்பக நாயகி மின்னுமோர் பாகனே மாவிடை வாகனே
சிற்பரனே ஸனகாதி யோகியரும் தேவரும் போற்றும் தீனசரண்யனே (பாதமே)

4.68. ராகம்: மாயாமாளவகௌளை தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
மனமெனும் ம–ரா- அர்ச்சனை செய் அது அளவி–ாம- வளரும் அன்புடனே (மன)

அனுபட் – வி:
இனிய சிவ நாமம் எடுக்க எடுக்கக் குறை யாது எந்நாளும் வாடாது – வஞ்சமி- –ா (மன)

சரணம்:
வானவர் முனிவரும் அறியாத தந்த்ரம் மாமறை புராணம் தெரியாத ரந்த்ரம்
தீனரை காத்திடும் தெய்வீக யந்த்ரம் தினமும் இரவு பக- பூஜைக்குகந்த மந்த்ரம் (மன)

4.69. ராகம்: சுத்த ஸீமந்தினி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
மஹாதேவ பரமசிவா மயி–ாபுரிக்கிறைவா ஸ்ரீ (மஹா)

அனுபட் – வி:
விகார ஸம்ஸார நோயி- விடுதலை- கிடையாதோ ஸ்ரீ (மஹா)

சரணம்:
காருணய மூர்த்தியென்றுன் கம–ப்பாதம் நம்பினேன்
சரணம் நீயே ஸக– சரா சர நாயக தயை புரி ஸ்ரீ (மஹா)

4.70. ராகம்: தன்யாசி தாளம்: ஜம்பை

பட் – வி:
வேறு துணை ஏதுன்றன் வேரிம–ர் பதம- –ா-
வெய்ய பு–ன் ஐந்தின் வசமாயழியும் ஏழைக்கு (வேறு)

அனுபட் – வி:
நீறணிய நாணங் கொண்டேன் நின்னடியார் கூட்டுறவை நஞ்சுபோ- மனம் கண்டேன் (வேறு)

சரணம்:
ஸன்மார்க்கம் என்றுணர்ந்தும் செ- – மனம் விரும்பிே–ன்
துன்மார்க்கம் என்றறிந்தும் அதை விட்டு திரும்பிே–ன்
பொன்மேனி கருணைநிதி புரஹரனே சிவபரனே
உன் பதம் அடைக்க–ம் உ–கு நிறையும் ப்ரபோ (வேறு)

4.71. ராகம்: காம்போஜி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸ்ரீ சை–பதியே – திருவருள் தந்தாள் தயாநிதியே – வானுயர் (ஸ்ரீ)

அனுபட் – வி:
ஆசை மண்டிவளர் அடிமையுளத் தெழுந்தருள் வரதா பசுபதே – எழி- மிகுந்த (ஸ்ரீ)

சரணம்:
ஹிமா–ய தவக் குமாரீ ஒருபாக – மா–யனும் அறியா அடிமுடியாய்
ஸமான ரஹிதா ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபனே சங்கரனே – கயிலை- நிகர் (ஸ்ரீ)

4.72. ராகம்: ஹிந்தோளம் தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸாம கான ே–ா–னே ஸதாசிவ சங்கரனே தயாகரனே ஜய (ஸாம)

அனுபட் – வி:
ஸோம ஸுந்தரா சந்த்ரசேகரா ஸோமாஸ் கந்தா ஸ்ருதஜன ஸுசுகர (ஸாம)

சரணம்:
காமாரே புராரே க– பக நாயிகா நாத கரளகள
ஸ்ரீ மஹா தேவ தேவ கபா–ின் தீன ராமதாஸனுத ஜடாதர (ஸாம)

4.73. ராகம்: கீரவாணி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸாம்ப சிவா என்றே பஜி நாவே ஸதாசிவ சம்போ ஸ்ரீ ஸ்வயம் போ (ஸாம்ப)

அனுபட் – வி:
பாம்பணியும் திரு மேனி யழகனை பக்த பராதீனனான சங்கரனை (ஸாம்ப)

சரணம்:
அகி– மெட் – ாம் சுற்றி அை– கின்றாய் ஜயன் ஆ– யம் வ– ம் வர அழுகின்றாய்
ஸுகம் விரும்பி எண்ணற்ற தீவினை புரிகின்றாய்
துன்பம் வந்தாட் அந்தோ என்று பு– ம்புகின்றாய்
(ஸாம்ப)

4.74. ராகம்: கட் யாணி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஒரு வரம் தந்தருள் உ– க நாயகி திருவடி மறவாமட் பணிந்து புகழ்ந்துபாடும் (ஒரு)

அனுபட் – வி:
திருப்பாற் கடட் கடை திருநாள்தனிட் திரு அவதாரஞ் செய்த ஸ்ரீ தேவி எனக்கு (ஒரு)

சரணம்:
தாமரை ம– ர் தன்னிட் ம– ர்ந்த செந்திரு மாதே
மாயவன் மணிமார்பிட் மகிழ்வுடன் அமர்ந்தாயே
காமனை ஈன்றாயே பக்தர்களின் ஹ்ருதய
கம– ம் அமர்ந்த அஷ்ட –க்ஷ்மி ஸ்வரூபிணி (ஒரு)

4.75. ராகம்: குந்தளவராளி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
மா பதாம் போருஹம் பஜ பஜ மானஸான வரதம் ஸ்ரீ ர (மா)

அனுபட் – வி:
ஆ பதாம் நிவா ரணசணம் அமரேச ஸனகாதி பூஜிதம் ஸ்ரீ ர (மா)

சரணம்:
மஹா பயோநிதே ஹஸ்தா பரணம் மஹா விஷ்ணோர் வக்ஷஸ்த–ாபரணம்
மஹா மோஹவை தரணி தரணம் மஹா ஜனன மரண பவோத்தரணம் (மா)

4.76. ராகம்: ஸாளக பைரவி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
வர–க்ஷ்மி நீயே வந்தருள் வாயே மங்களமே தரும் பங்கஜ மேட் வரும் (வர–க்ஷ்மி)

அனுபட் – வி:
சரண கம– ம் பணிவோர்க்கு – இகபரம் இரண்டிலும் நிறை இன்பம் தரும் ஸ்ரீ (வர–க்ஷ்மி)

சரணம்:
ஸுரபதிபிரமனும் பணிபத கமலே– திருப்பாற்கடட் வந்தாய் திருமாட் மார்பமர்ந்தாய்
பரதேவி ஆண்டிெ–ாருமுறை வந்தாட் போதாது
அடிமை மனதிெ–ன்றும் எழுந்தெருள் தேவி (வர–க்ஷ்மி)

4.77. ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
நாக ராஜனான சேஷ சயனா நாராயண எம்மை யாண்டருள் மெ–் –ிய (நாக)

அனுபட் – வி:
ராக ராஜனான தோடியு– னது எட்டெழுத்தை வைத்துப் பாட விரும்பினேன் (நாக)

சரணம்:
ஓங்கார நாதம் உனது திருச் சங்கத்தி–ே ா கட–் தரங்கத்தி–ே ா வெங்க–
மணியோசையி–ே ா பக்த கோடிகளின் ஜய ஜய கோஷத்தி–ே ா முழங்குதே (நாக)
நரஸிம்ஹ மூர்த்தியாய் இரணியன் விர– சையும் திசையெ– ாம் நிறைந்துநின்
றரிஹரியென மெய்யுருகிப் பஜிக்கும் ப்ரஹ்– ாதனைப் பா– னை புரிய வந்த (நாக)

4.78. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
நாம மொன்றே போதாதோ திருவின் நாயகனே நாராயண எனுமுன் (நாம)

அனுபட் – வி:
தாமரைக் காடு பூத்தது போலும் ஸர்வாங்க ஸௌந்தர வாமனனே
(நாம)

சரணம்:
திவ்ய ஸமுத்ரக் கரையின் மென் காற்றி–் திருவ–் –ிக்கேணித் திருத்த– ம் தன்னி–ே
ஸவ்யஸாசிக்குத் தேரோட்டின – பார்த்த ஸாரதே ராமதாஸன் பஜிக்கும்
(நாம)

4.79. ராகம்: கேதார கௌளை தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸ்ரீ பத்மனாபா உந்தன் திருவடி துணை ஸ்வாமி தேவா
திருவனந்த புரவாஸனே ஸ்ரீநிவாஸனே பரம புருஷனே ப்ரபோ
(ஸ்ரீ)

அனுபட் – வி:
தாபத்ரயங்களா–் மொத்துண்டு தளர்ந்தறிவிழந்து உனை மறந்த எனக்கு
(ஸ்ரீ)

சரணம்:
ஸக– உயிர்கட்கும் நீயே தந்தை–தாயும் ம– ர்வளர் மாதா வன்றோ
நகை முகமுடன் அ– கட–் துயி–் வரதா நாகசயன ராமதாஸன் பணியும்
(ஸ்ரீ)

4.80. ராகம்: மாயா மாளவ கௌளை தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸ்ரீ ஹரே நாராயண சௌரே ஜெய ஜெய க்ருஷ்ண முராரே ஜெய ஜெய (ஸ்ரீ ஹரே)

அனுபட் – வி:
மோஹ மாயையி–் மூழ்கியழிந்து மூர்க்கனெனைக் கை தூக்கியருள் ஜெய (ஸ்ரீ ஹரே)

சரணம்:
ஆகம வேத புராண மெ–் – ாம் புகழும் புருஷோத்தம ஸ்ரீ பதியே
நாக சயன பரவாஸுதேவ – – க்ஷ்மிபதே சரணம் சரணம் ஜய (ஸ்ரீ ஹரே)

4.81. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: தி. ஆதி

பட் – வி:
இ–் ை யென்ற சொ–் ஒன்று மட்டும் வேண்டாம் – கஷ்டங்கள்
எத்தனை நம்மைத் துளைத்தெடுத்தாலும் தெய்வம் (இ–் ை)

அனுபட் – வி:
தொ–் ை த்ந்த தந்தை அழிந்தான் – புடமிட்ட

ஸ்வர்ணமாய் ப்ரஹ–ாதன் சுடர் விட்டெழுந்த கதையறிந்தும் (இ-்ை–)

சரணம்:
வீடுமன் முத–ாம் ஊமை குருடர் நடுவிே– – வீமன்
விஜயனும் கற்சிை–யாய் சமைந்த சபையிே– – உயிர்
வாடிக் கதறும் பாஞ்சா–ி துயரற – ஆடை
கோடி கோடியாய் கொடுத்த கோவிந்தன் அருளிருக்க (இ-்ை–)

4.82. ராகம்: நாட்டை தாளம்: ஆதி

ப-்–வி:
தயாநிதே ஜானகீ பதே ஸாகேதவாஸ தாஸர தே (தயா)

அனுப-்–வி:
பயா பஹா ஜனன மரண பவஜ–தி நௌ பாஹி சரணம் (தயா)

சரணம்:
பரம புருஷா பாத பூர்வஜா பரம பாவனா மதுரநாமதேயா
சரணமாகத விபீஷண அபய தாயகா சுபப்ரதாயகா (தயா)

4.83. ராகம்: க-்யாணி தாளம்: ஆதி

ப-்–வி:
ராமசந்த்ரன் ம–ரடி இரவு பக-் மறவா அன்பரை பஜி (ராம)

அனுப-்–வி:
ஸோம சூர்ய ருள்ளவரை அழியா – தூய சரித்ரன் ஸஜ்ஜன மித்ரன் (ராம)

சரணம்:
வனத்தி-் அை–ந்த வேடனை – வான்மீகி மாமுனிவராக்கின அத்புதம்
வர முனி நாரதர் பிரமனும் புகழ்ந்து – ரைத்த சித்ர சரிதம்
புனித மென்று காசி சர்வேச்வரன் புகழ்ந்தருள் ராமநாம வினோதன்
பூமி மா-் மணாளன் அறம் வளர அவதரித்த குணாளன் ஸ்ரீ (ராம)

4.84. ராகம்: கமாஸ் தாளம்: ஆதி

ப-்–வி:
ராம நாம அம்ருத பானமே நாவுடையோர்க்குயர் ஜீவனமே ஸ்ரீ (ராம)

அனுப-்–வி:
உரைக்க உரைக்க உட-் எ-்–ாம் இனிக்குமே ஊமைய-்–ாதவர்க்கெ-்–ாம் எளிது (ராம)

சரணம்:
எட்டெழுத்திற்கும் உயர் ஐந்தெழுத்திற்கும் இவ்விரண்டெழுத்தே உயிர் ஆகும் – இத்
தாரக மந்த்ரம் ஈசன் காசிப் பதியி-் – உபதேசம் செய்த வைபவங் கொண்ட அதிமதுர
(ராம)

4.85. ராகம்: சாரமதி தாளம்: ஆதி

ப-்–வி:
ஸ்ரீ ராம பத்ரா ரகு வீர ஜனக ஜா நாயகா பாஹிமாம் (ஸ்ரீ)

அனுப-்–வி:
க்ஷீராப்தி சயன கருட வாஹன தேவதேவ தசரத குமார ஜய (ஸ்ரீ)

சரணம்:
சரணகத சுக்ரீவ விபீஷண ஸம் ரக்ஷக கௌசு-்யா நந்தன்
கருணா ஜ–தரஸ் மேரானன சர கார்முக தர ஸாகேத புராதிப (ஸ்ரீ)

4.86. ராகம்: கரஹரப்ரியா தாளம்: மிச்ர சாப்பு

ப-்–வி:
ஜனக குமாரீ மணாளன் தாளினை கனவிலும் மறவாத மனமே (ஜனக)

அனுபª – வி:
கனக மழை உன் மனைமி்ª பொழிந்தாலும் காகுத்தன் அருளின்றி இன்பந்தராது (ஜனக)

சரணம்:
ராம நாம அம்ருத பானம் அழியா ஆனந்தம் இதை நீ மறவாதே
ஸோம சேகரனுமைக்குரைத்த பர தத்துவமென்றுணர் ஏமாறாதே (ஜனக)

4.87. ராகம்: வஸந்தா தாளம்: ஆதி

கண்ணிகள்:

அடிமையின் உள்ளக் குடிசையி்ª ஆரா வமுதன் தோன்றினான் – காமமுதª
கொடிய அஸுரர் படை மடிய அருள் வடிவ அழகன் தோன்றினான்

தோழன் விஜயனுக்கா தேரோட்டிய பார்த்த சாரதி தோன்றினான்
ஏழை மனம் மகிழ்வாழியி்ª முழுக அழகன் தோன்றினான்

சீர்வளர் மதுரையி்ª சிசுபா– ன் தலைª கொய்ய சேவகன் தோன்றினான்
மார்பை விட்டக– ாத ருக்மினியொடுடன் மனச் சிறையி்ª தோன்றினான்

கோமளன் மோகன ச்யாமளர் ஸர்வ மங்களன் தோன்றினான்
நாமம் மறவா ராமதாசன் கற்பழியாமª் காக்கக் கண்ணன் தோன்றினான்

4.88. ராகம்: சக்ரவாகம் தாளம்: ஆதி

பª் – வி:
குருவாயூரப்பா குழந்தாய் முகுந்தா விரைந்தாள் (குரு)

அனுபª் – வி:
திருவுறை மணிமார்பா தேவகி ஸுத ஸரஸிஜ நாபா ஜயஜய (குரு)

சரணம்:
ஆதியந்தமு மி்ª – ாதவனே அனந்த ஸயன மாதவனே
யாதவ கு– தீப முரளீதர ராமதாஸன் பணி சரணா முரஹர (குரு)

4.89. ராகம்: தன்யாசி தாளம்: ரூபகம்

பª் – வி:
பா– க்ருஷ்ணன் பாதம– ர் பணிவோர்க்கிடரிலைª வர குண (பா–)

அனுபª் – வி:
நீ– முகி்ª போ– முகன்

மத்யம கா– ம்:
நிறைமதி வதன மதனி்ª இள நகை நி– வருளொளி தவழும் (பா–)

சரணம்:
கோகு– ம் ப்ருந்தாவனம் யமுனா விஹாரீ கோபா– ன்
கோபீ ஜன மன மோஹன முரளீ கான வி– ா– ன்
வ்யாகு– ம் தவிர்த்தன்பர் மனதி்ª வாழ் கருணா– வா– ன்

மத்யம கா– ம்:
மழை தடுக்க கோவர்த்த மலைª எடுத்த திண்டோளன்
பிழை பொருத்தருள் தயாளன் பிரமன் பணி ம– ர்த்தாளன் (பா–)

4.90. ராகம்: நீ– ாம்பரி தாளம்: ஆதி

பª் – வி:
பா– பாஹி வஸுதேவ தேவகீ பா– பாஹி ஸௌரே
நீ– மேஹ ஸன்னிப சரீர – ஜகன் மோஹனாங்க ந்ருஹ்ரே

சரணங்கள்:

நந்தகோப ஸூகுமார – யசோதா புணுவரூப விஷ்ணோ
மந்த ஹாஸ வதன கோபிகாஜன ரமன பாஹி க்ருஷ்ணா

தீன சரண்ய த்ரௌபதி – மானஸம் ரக்ஷண துரீணா
தானவ சிசுபா– கம்ஸர்தயகித கா– கம– சரணா

நாரதாதி யோகி ப்ருந்த வந்தித வேணு கான ே–ா–ா
நீரஜாக்ஷ பக்தஜன க–்பதரு ரூப சுகுண ஜா–ா

காமிதார்த்த ப– தாயக – பார்த்த ஸாரதே ஜயவிபோ
ராமதாஸ ஸன்னுத அனன்ய – சரணம் – மாம் பாஹிப்ரபோ – கோ (பா–)

4.91. ராகம்: –தாங்கி தாளம்: ரூபகம்

ப–் –வி:
வேங்கடரமணா உன் திருவிளையாடலை– யாரறிவார் (வேங்க)

அனுப–் –வி:
சங்க சக்ர தாரீ உனை சரணடைந்தேன் பிழை பொறுத்தருள (வேங்க)

சரணம்:
அ–ர்மே–் மங்கை மணாளா அம்புஜ நாப தயாளா
ம–ர்த்தாள் மறந்திறு மாந்தேன் மன்னித்தெனை ஆண்டருள் திருப்பதி (வேங்க)

4.92. ராகம்: க–்யாணி தாளம்: ஆதி

ப–் –வி:
வேங்கட ரமணா பங்கஜ சரணா மேதினி எ–் –ாம் புகழும் திருப்பதி (வேங்கட)

அனுப–் –வி:
தாங்கொணாத பவ தாபந்தணிய தண் நிழ–் தரும் குளிர்ச்சோலை– திருமலை– (வேங்கட)

சரணம்:
க–ியுக வாதிகளும் சிரங்குனிய சரங்குவிய கோவிந்த கோஷமுடன்
அ–ர்மே–் மங்கை மணளன் உனை பஜிக்க அற்புத சேவை அளிக்கும் தயாளனே

மத்யம கா–ம்:
ஆரணாகமங்கள் புகழ் ஜகதாதி காரணா வாஸூதேவஸர்வபரி
பூரணா வாரணார்த்தீ ஹரன் நாரணா மணி கௌஸ்துபாபரண (வேங்கட)

4.93. ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: ஆதி

ப–் –வி:
அனுதினமுனைப் பஜனை புரிய வரம் அருள்வாய் மெய்யன்பர் குழாமுடன்
(அனு)

அனுப–் –வி:
உனது மணிமாட வீதிகள் நான்கிலும் உள்ளன்பொடும் இன்னிசையொடும் உள்ளுருகி (அனு)

சரணம்:
உன் திருநாமங்களையும் கருணை முத–் உத்தம குண வைபவங்களையு முயர்
தென்ற–ினும் இனிய ஸங்கீதமொடும் தம்புரா ஸ்ருதியோடும் உ–கை மறந்து
(அனு)

4.94. ராகம்: மாயாமாளவகௌளை தாளம்: ஆதி

ப–் –வி:
ஆண்டவன் நீயே சோதனை செய்தா–் யாரிடம் சொ–்வேன் என்ன செய்வேன் (ஆண்)

அனுப–் –வி:
தூண்டி–் முள் மீன் போ– துன்பக் கட–ிே– துடிதுடிக்கவிட்டு வேடிக்கை பார்க்க (ஆண்)

சரணம்:
ஒருதவறுமறியா இவ் வடிமை எங்கே உ– க நாயகன் நீ எங்கே
கருப்பை வாஸமும் கா– பாசமும் கடக்க வழியின்றி நடுக்க மெடுக்குதே (ஆண்)

4.95. ராகம்: ஸாவேரி தாளம்: ஆதி

பல் – வி:
ஸாது ஜனங்களை பா– னை செய்ய வருவார் நரஹரியோ புரஹரனோ (ஸாது)

அனுபல் – வி:
வேதாகமங்களின் உட்பொருள் அறியாது வடிவம் பெயர்களில் வீண்சண்டை இடுகின்றோம்
(ஸாது)

சரணம்:
பார்த்த ஸாரதி வந்தா– ாகாதோ – கபா–ீச்வரன் தந்தால் உதவாதோ
பச்சை மணி வண்ணன் ஆனாலெ– ன்ன பவள மேனியன் ஆனாலெ– ன்ன (ஸாது)

தூணி–ிருந்து பிறந்து வந்தாலெ– ன்ன கடையூர்ச் சிவ–ிங்கோத் பவனானாலெ– ன்ன
துன்பமறக் கண்ணன் வந்தால் தீராதோ ஸ்ுகந்தரக் கந்தன் வந்தால் போதாதோ (ஸாது)

4.96. ராகம்: காம்போஜி தாளம்: ஆதி

பல் – வி:
பவன தனய ராம தூதா தே பதாப்ஜே பஜே ஸ்ரீ (பவன)

அனுபல் – வி:
புவன விதித கருணாப்தே (ஸக–)பூ தர நிப புஜயுக தீர்ண மஹாப்தே (பவன)

சரணம்:
பூமிஜாசரண பங்கஜ மதுகர புருஹூத ஸுதஸகே கபிநாயக
ராம நாமாம்ருத பான ே–ாலுப ராமதாஸ ஹிருதயா– ய மாமவ (பவன)

4.97. ராகம்: கல்யணி தாளம்: ஆதி

பல் – வி:
வாயு குமாரன் ஸ்ரீ ஹனுமான் ம– ரடி பணிவோமே ஜயவீர (வாயு)

அனுபல் – வி:
தூய அஞ்ஜனை சேயை ராகவன் சேவடி மறவா வானர வீரன் (வாயு)

சரணம்:
தேவி ஸீதையை தெரிசனம் செய்தபின் தென்னி– ங்கையை சுட்டெரித்தவன்
நாவிலெ– ன்றும் ஸ்ரீராமநாம பாராயணன் கம– சரணன் ரணதீர (வாயு)

4.98. ராகம்: பரஜ் தாளம்: ஆதி

பல் – வி:
ஜய வீர ஹனுமந்தா தாயான ஜானகி தேவிக்கு உயிர்தந்த ஸ்ரீ (ஜய)

அனுபல் – வி:
தயவுடன் ஏழையைக் காத்தருள் தங்கமலை– போலும் வடிவு கொள் ரணதீர (ஜய)

சரணம்:
அஞ்ஜனையின் தவ மைந்தா – சிரஞ்ஜீவியான கபி வேந்தா
ஸஞ்ஜீவி மலை– தாங்கும் திண்டொளா – ஸதா ராம ராம வெனும் ஜயசீ– ா (ஜய)

4.99. ராகம்: பைரவி தாளம்: ஆதி

பல் – வி:
க்ரஹங்களின் அனுக்ரஹ ப– மிருந்தால் ந– மெ– ாம் பெருகுமே ச்ருதி பரவும் (க்ரஹங்களின்)

அனுபல் – வி:
ஜகங்களையாளும் அரசர்களையும் தேவேந்த்ரனையும் ஆட்டிவைக்கும் – நவ (க்ரஹங்களின்)

சரணம்:
ஆதவன் மதி அங்காரகன் புதன் குரு சுக்ரன் சனி அரவிரண்டு
மாதவன் பசுபதியும் போற்றுமிவர் நாமமுரைத்தாே- பிணிகளகலும் ஸ்ரீ (க்ரஹங்களின்)

4.100. ராகம்: கேதார கௌளை தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
ஸங்கீத த்ரிமூர்த்திகளைப் பணிந்து தை- வணங்குவோமே மார்க (ஸங்கீத)

அனுபட் – வி:
பங்காரு காமாக்ஷி முத்துக்குமரன் ராகவனையும் பஜித்த பாகவதோத்தமர்களான
(ஸங்கீத)

சரணம்:
இவர்கள் அவதாரம் இட் டை- யானாட் – ஈச்வர பக்தியேது ஸுஸ்வர ஸங்கீத
வீணாவேணு ம்ருதங்க நாதமேது ஸாஸ்திரிகள் தீக்ஷிதர் ஐயர்வாளெனும்
(ஸங்கீத)

4.101. ராகம்: பெஹாக் தாளம்: ஆதி

பட் – வி:
தீம் தன உதார திரனா நாத்ரு த்ரு திமி கிடத தகதிமித தீம்தீம் கிடத (தீம்)

அனுபட் – வி:
தீம் திரன தினார தினார உதர தன
தக தீம் ஜனுததாம் தீம் ஜனுததாம் ஜனுததாம் ததிங்கிணதொம் (தீம்)

சரணம்:
நந்த நந்தன ஹரே தயாஸதன மந்த ஹாஸ வதனா குந்த ரதனா – ஆ
நந்த துந்திய முகார விந்த – கோவிந்த ஜய முகுந்தா யதுத்தம
தாம் தாம் ஸகமபம தகதிமித தீம் தீம் நிரிஸநித ததிங்கிண தொம்
ஜனுத மகம திமித ததிங்கிண தொம் தாம் ததிங்கிண தொம் தாம் ததிங்கிண தொம்
(தீம்)